

Debatten van de provincieraadszitting

29 april 2009

OPENBARE ZITTING

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij wensen gewoon de stemming van de agenda met het oog op het behoud van de agenda zodanig dat enkel nog punten van plaats kunnen wisselen mits consensus van de raad.
Dank u.

Stemming

Rumoer

De heer voorzitter

De heer Veys vraagt de stemming over de agenda. Ik schors de stemming. Men heeft het niet goed begrepen.

Schorsing van de stemming

De heer voorzitter

Mijnheer Liebaut, ik zal de stemming herbeginnen. Mijnheer Veys, we doen dat in Gent drie keer per avond.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter,
Gaat het om het aanvaarden van het voorstel van mijnheer Veys? Of gaat het om het goedkeuren van de agenda zoals die voorligt? Dat is in feite de dwaling.

De heer voorzitter

Het gaat over de goedkeuring van de agenda, Mijnheer Liebaut. Dat is zo gevraagd.

De heer Liebaut

Dat was niet duidelijk, Mijnheer de Voorzitter, zoals blijkt uit de stemming.

Rumoer

De heer voorzitter

Stilte alstublieft. Zo kunnen we niet vergaderen. De bar is ook open, maar hier is het de provincieraad. Hij vraagt de goedkeuring van de agenda zoals hij voorligt. Hij heeft het ook zo gezegd.
Ik ga de stemming herbeginnen.

Herstemming

DEBATTEN

PUNT 1

MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER DE BENOEMING VAN EEN ARRONDISSEMENTS-COMMISSARIS

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De aanleiding van mijn vraag is de benoeming die door de Vlaamse regering op 27 maart heeft plaatsgevonden van in totaal drie nieuwe arrondissementscommissarissen voor Vlaanderen.

De aandacht is vooral gegaan naar de benoeming van mevrouw Anne Martens in West-Vlaanderen, maar het heeft er mij toe gebracht om ook in Oost-Vlaanderen even de aandacht te richten op deze benoeming.

Qua functie is de arrondissementscommissaris misschien voor ons, als provincieraadsleden en als leden van de deputatie, een beetje een onzichtbare functie, maar blijkbaar is die toch dag in dag uit op pad voor het heil van de Oost-Vlaming.

In de tekst kunt u officieel lezen wat het takenpakket is, maar bij heel die benoemingsprocedure zijn er toch een aantal kritische kanttekeningen gemaakt.

Op 27 maart heeft de Vlaamse regering beslist om voor Oost-Vlaanderen de heer Didier Detollenaere aan te duiden als arrondissementscommissaris. Ik heb trouwens in de notulen van de deputatie kunnen lezen dat dit in vervanging is van iemand die op pensioen gaat. Het is gebeurd na een selectieprocedure waarbij een profiel werd opgesteld, bekeken werd in hoeverre het cv in aanmerking kwam en na een mondeling examen waarbij een aantal punten werden beoordeeld.

Nadien is er kritiek gekomen op de benoemingsprocedure, onder meer vanuit het Vlaamse parlement en ook in de pers.

Ik geef een bondig overzicht waaruit die kritiek onder meer bestond, met name dat:

1. de Vlaamse regering er nog snel, voor het einde van de legislatuur, een aantal benoemingen wou doorjagen. Kritiek die men soms ook op andere niveaus hoort. Het is namelijk zo dat wat Oost-Vlaanderen betreft de heer Detollenaere adjunct-kabinetchef is van Binnenlands Bestuur bij Vlaams Open VLD-minister Marino Keulen;
2. het over een functie gaat, toch zeker wat West-Vlaanderen en Limburg betreft, die probleemloos jaren heeft leeg gestaan. In Limburg heeft die functie zeven jaar leeg gestaan. Op zich is dat toch al een aanduiding in hoeverre het belangrijk en nuttig is dat deze functie wordt ingevuld;
3. de functie ook enkel gekend was door intimi. Men zegt dat het gepubliceerd werd in het Staatsblad. Ik ga ervan uit dat iedereen elke week het Staatsblad leest en navlooit op mogelijke vacatures;
4. het opvallend was dat de kandidaat die gekozen werd telkens dezelfde kleur had als deze van de gouverneur die mee in de respectievelijke jury zat;
5. er wordt getwijfeld aan de objectiviteit van het oordeel. Wat de jury van Oost-Vlaanderen betreft zat er naast gouverneur Denys, waarvan men stelt – en dat kan niet geloofend worden – dat hij zijn blauwe Open VLD-wortels heeft, VUB-professor Jean Dujardin, waarvan ook in de krant wordt gesteld dat het om iemand van Open-VLD gaat, en VUB-professor Herman Matthys, blijkbaar ook iemand met het kleur van Open VLD;
6. het om een voorbijgestreefde instelling gaat. In de jaren 1800 en 1900 was dat misschien een functie, maar nu gaat het veeleer om een uitbolfunctie, wat ook bevestigd wordt in een interview gegeven door toekomstig arrondissementscommissaris Anne Martens.

Mijn vragen aan de heer gouverneur zijn de volgende:

1. waaruit bestaat het takenpakket anno 2009 van de huidige arrondissementscommissarissen en adjunct-arrondissementscommissarissen?
2. Wat zal het takenpakket zijn van de nieuwe arrondissementscommissaris?
3. In welke mate was de vervanging noodzakelijk?
4. Is er nood aan de aanwerving van eventueel nog bijkomende arrondissementscommissarissen en/of adjunct-arrondissementscommissarissen? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

5. In welke mate kan de job van arrondissementscommissaris – in de wandelgangen soms amusementscommissaris genoemd - vervangen worden door één of andere gewone provinciale ambtenaar of een kabinetsmedewerker? Een ambtenaar kan de gouverneur niet vervangen, maar hoe vaak gebeurt dit nog, gelet op de frequente verschijning van onze gouverneur, ook in de media? Ik denk dat het geen probleem zou mogen zijn.
6. Op welke wijze verliep het selectie-interview, dit inzake de samenstelling en motivatie van de keuze van de jury, de beoordeling van de kandidaten en de motivatie van de beslissing?
7. Gebeurt dergelijke aanwerving niet beter met een ruimere bekendmaking en op basis van een vergelijkend examen dan een selectie-interview?

Dank u.

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Leden van de Provincieraad,

Ik kan begrijpen dat men kritiek heeft op de zin en onzin van een bepaalde functie. Men kan ook in vraag stellen of een gouverneur nodig is, of een provincieniveau nodig is. Ik heb er begrip voor dat men de functie zelf in vraag stelt. Dat is een volwaardig debat dat kan en moet gevoerd worden op het niveau van het Vlaamse parlement, waar de functie verankerd is.

Maar dat men een negatieve sfeer creëert in een vraagstelling met betrekking tot de jurering, met betrekking ook tot het werk dat betrokkene moet doen, vind ik toch wel bijzonder negatief. Ik ben dat niet gewoon in deze provincieraad, maar ik zal proberen te antwoorden op een correcte manier.

Met betrekking tot de jurering moet ik u zeggen dat deze op een zeer correcte wijze is verlopen, maar ik vind het spijtig dat u een sfeer creëert naar mensen die zich hier vandaag niet kunnen verdedigen. Er waren vijf kandidaten en de heer Detollenaere is daar op alle domeinen als de beste uitgekomen. Ik kan alleen maar zeggen dat in deze degene die benoemd werd door de minister degene is die als beste uit het examen is gekomen.

Met betrekking tot de taakstelling – wat moet een arrondissementscommissaris doen? – hebben mijn arrondissementscommissarissen vandaag als taken: het leiden van de dienst van de politie, de wapens, de visa en de paspoorten, de gewestelijke ontvangers en de jacht. Dat zijn de taken die de beide arrondissementscommissarissen tot op vandaag deden.

De nieuwe arrondissementscommissaris, die de heer Schutyser vervangt die op pensioen gaat vanaf 1 juni, zal een aantal van die taken overnemen. Hij zal zijn eed afleggen op 28 mei. Voorafgaandelijk wil ik met hem nog een gesprek hebben inzake de taakindeling. Maar ik zeg u ook zeer open dat ik een aantal taken welke vandaag mee ingevuld worden door de medewerkers van mijn kabinet ook aan hem wens toe te vertrouwen.

U weet dat wij in het kader van de Ronde van Oost-Vlaanderen meer dan 200 engagementen genomen hebben en dat men beroep heeft gedaan op mijn ambt om te bemiddelen naar Vlaams en naar federaal niveau.

Ik heb daar – ik ga dat eerlijk toegeven – een beetje achterstand en het is mijn bedoeling om de nieuwe arrondissementscommissaris daarvoor in te schakelen. Hij zal mede die projecten moeten trekken met het oog op een vluggere afwerking van die engagementen.

Trouwens, al degenen die in mijn nabijheid werken weten dat ik een veeleisende persoon ben ten overstaan van mijn medewerkers en ik beschouw een arrondissementscommissaris als een medewerker. Ik beschouw dat zeker niet als een nine-to-five-job. Er staat de nieuwe arrondissementscommissaris een welgevulde taak te wachten.

Dank u.

DEBATTEN

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER DE KRAKERS IN DE PROVINCIALE GEBOUWEN BORREPUTSTEEG – GOUVERNEMENTSTRAAT GENT

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het dossier is helaas niet nieuw. Het sleept al jaren aan. Ik ben één of twee jaar geleden reeds tussengekomen over de problematiek van de gebouwen, hoek Gouvernementstraat-Borreputsteeg. Het is één van de kankerplekken waar blijkbaar de provincie Oost-Vlaanderen trots op is en naast het Caermersklooster is dat één van de plekken waar de provincie dagelijks zijn visitekaartje poneert hier, in de Gentse binnenstad. Een visitekaartje dat duidelijk een geurtje nalaat, want zelfs in de buurt zijn er klachten wegens reukoverlast. Een problematiek die trouwens ook gesignaleerd is aan de deputatie.

Ondanks het feit dat het dossier al zeer lang aansleept, er hinder is vanuit de buurt en het gebouw al gekraakt is geweest, worden wij opnieuw geconfronteerd met krakers, die zich nog steeds in het gebouw bevinden. Mogelijks hebben zij deze ochtend ook deelgenomen aan een actie in de faculteit Criminologie, waar de lessen werden verhinderd.

En ook al is de provincie vorige keer, na een juridische procedure, erin geslaagd de krakers uit te zetten, blijkbaar was het een klein kunstje om dit gebouw opnieuw te kraken.

Mijn bekommernis is eerst en vooral dat de provincie degelijke maatregelen zou nemen zodat het gebouw niet meer zou gekraakt worden.

Ik wil er toch op wijzen dat er bij de vorige kraakgelegenheid toch wel een duur prijskaartje aan de problematiek hing. Op basis van de nota's deputatie heb ik gelezen dat de ontsmetting gegund is geweest – ik doe geen uitspraak over de krakers, maar blijkbaar werd één van de twee panden gebruikt als hondengebouw – en 13 000 EUR heeft gekost. Men heeft 20 ton afval moeten verwijderen. Men heeft allerlei schade vastgesteld in het gebouw en die moeten herstellen. Dus Oost-Vlaanderen betaalde daar een prijskaartje voor en de kans is groot dat we dat na de ontruiming opnieuw zullen moeten betalen.

Wat deze panden betreft valt de provincie een beetje in herhaling door enerzijds veel panden aan te kopen met de meest onmogelijke bedoelingen, maar uiteindelijk tot de vaststelling te komen – ik verwijs naar het Huis Anton van Wilderode, de Bank van de Arbeid, het Huis Thuysbaert – dat men er niet in slaagt er een doel aan te geven, laat staan er iets essentieels mee te doen.

Het is trouwens evenzeer de vraag of de krakers die hier zitten niet zullen plaatsnemen in het zuivelcentrum te Drongen, wanneer het zal ontruimd zijn. Men kan hen misschien de tip overmaken.

Wat de gerechtelijke procedure betreft heb ik gezien dat de betekening van het bevelschrift heeft plaatsgevonden op 21 april. We zijn nu 29 april. Binnen de 48 uren mocht het pand ontruimd worden. We zijn helaas veel verder dan twee dagen. Blijkbaar heeft de ontruiming nog altijd niet plaatsgevonden. Wij kunnen vandaag nog altijd kijken naar de mooie anarchistische vlag op één van de provinciale gebouwen en wij kunnen vandaag ook nog altijd zien hoe duiven binnen en buiten vliegen in dat gebouw. En dan spreken we nog niet over de stankoverlast. Misschien kunnen we overmorgen ook deelnemen aan de oproep voor de 1 meimanifestatie, die ook prijkt aan de gebouwen van de provincie Oost-Vlaanderen.

De provincie heeft op 19 maart meegedeeld aan Fedasil dat zij geen opvangplaatsen heeft voor asielzoekers.

Als men dan toch talmt om die gebouwen een nuttig doel te geven, dan kan men die misschien opkalefateren en inrichten voor de opvang van asielzoekers.

Mijn vragen zijn dan ook de volgende:

1. welke maatregelen werden genomen sinds op 23 maart 2009 werd vastgesteld dat de gebouwen werden gekraakt?
2. is er reeds zicht op de aangerichte schade? Kan men daar eventueel een bedrag op kleven?
3. welke maatregelen werden genomen opdat in de toekomst de panden niet meer kunnen gekraakt worden?
4. welk materiaal wordt op dit moment opgeslagen in de panden Gouvernementstraat 26-28?

5. welke plannen heeft de deputatie met de panden Gouvernmentstraat 26-28 en Borreputsteeg 1-3-5 en 7?
6. in verband met de betekening, waarom talmt men? Men had al op 23 april de gebouwen kunnen laten ontruimen. We zijn nu 29 april. Hoe lang gaan we nog moeten wachten alvorens de provincie haar verantwoordelijkheid opneemt?

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op 23 maart werden wij in kennis gesteld van nieuwe krakers. De deputatie heeft op 26 maart een advocaat aangesteld om de procedure tegen onbekenden op te starten.

Ook de verzekeraar werd op de hoogte gebracht.

Onze advocaat heeft contact opgenomen met de Gentse politie en het parket van de Procureur des Konings.

Op 14 april heeft onze advocaat een eenzijdig verzoekschrift neergelegd bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, die uitspraak heeft gedaan op 21 april dat de uitdrijving van de krakers kan gebeuren. Deze uitdrijving zal eerstdaags gebeuren in overleg met onze diensten, de aangestelde gerechtsdeurwaarder en ondersteund door de Gentse politie.

Aangezien men daarvoor een precieze datum moet afspreken, kan men dat niet onmiddellijk de dag erna doen. Dat zal dus eerstdaags gebeuren. Ik ga u niet het plezier doen om u die datum te geven. Het zou ook voor de andere mensen in het gebouw iets te gemakkelijk zijn.

Is er zicht op de aangerichte schade? Zo ja, welke en voor welk bedrag?

Neen, er is nog geen zicht, want zolang wij het gebouw niet kunnen betreden, hebben wij geen zicht op de aangerichte schade.

Zijn er maatregelen genomen om deze gebouwen te beveiligen?

De panden werden beveiligd door het aftimmeren van alle gelijkvloerse openingen, met vastschroeven langs de binnenzijde, zodanig dat het heel moeilijk was om binnen te komen. Maar zoals u weet, slaagt men er zelfs in gevangenissen in om binnen en buiten te breken. Men kan zo een gebouw niet beveiligen zodanig dat er echt niemand meer binnen kan.

Maar er werden wel degelijk maatregelen genomen.

Worden er op dit moment materialen opgeslagen in de Gouvernmentstraat 26-28?

Jawel. Oud kantoormeubilair, rekken, papier en drukwerk worden daar momenteel opgeslagen.

Welke plannen heeft de deputatie met deze gebouwen?

Voor de panden aan de Borreputsteeg is er een slooopaanvraag ingediend.

In het kader van de eventuele centralisatie van onze diensten lopen er momenteel onderzoeken.

Afhankelijk daarvan kunnen deze gebouwen ofwel volledig gerenoveerd worden, ofwel te koop worden aangeboden op de markt.

Ik wil er ook eventjes op wijzen dat in zijn vraagstelling mijnheer Veys zegt dat deze problematiek al 37 jaar aansleept.

De waarheid is dat de:

- Borreputsteeg 7 als woning verhuurd werd tot 1995;
- Borrepuntsteeg 5 tot 1989 gebruikt werd als opslagruimte;
- Borreputsteeg 1 en 3 verhuurd werden tot 1989;
- Gouvernmentstraat 26 en 28 tot 2000 gebruikt werden door onze provinciale administratie.

De vraag van Fedasil hebben wij grondig onderzocht, maar het gebouw beantwoordde niet aan hun vraag. Het was te klein en ook niet ingericht zoals zij het wilden.

Dank u.

DEBATTEN

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER OOST-VLAANDEREN ALS TRAININGSGBIED VOOR DE ATLETEN DIE DEELNEMEN AAN DE OLYMPISCHE SPELEN IN 2012 (LONDEN)

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij hebben een ambitieuze gedeputeerde van Sport, die Oost-Vlaanderen op de kaart wil zetten als dé sportprovincie bij uitstek. Het lijkt mij dan ook logisch dat in het vooruitzicht van de Olympische Spelen van 2012 het nodige wordt gedaan om op dat moment Oost-Vlaanderen op de kaart te zetten, want Londen en Oost-Vlaanderen liggen natuurlijk niet zover van elkaar.

Ik was dan ook een beetje verwonderd om in de pers te lezen dat het in feite de provincies Limburg en West-Vlaanderen zijn die daarrond reeds initiatieven hebben ontwikkeld. Zij gaan zich profileren als ideaal trainingsgebied in 2012. Ze gaan daarvoor zelfs over de grens kijken, want ze gaan samenwerken met Nederlandse organisaties.

Oost-Vlaanderen beschikt nochtans over een aantal zeer belangrijke troeven om zelf initiatieven te ontwikkelen. Ik denk bijvoorbeeld aan de Topsporthal, het wielercentrum Eddy Merckx, de Watersportbaan en zelfs het provinciaal domein Puyenbroeck.

Ook de ligging van Oost-Vlaanderen is in feite ideaal. Het ligt op een steenworp - toch naar Olympische normen - van Londen, met een vlotte verbinding via de tunnel onder het Kanaal, de treinverbinding met Londen. Het ligt ook dicht bij Antwerpen, waar VLM Airlines rechtstreekse vluchten naar Londen verzorgt. Oost-Vlaanderen heeft dus heel wat troeven om zichzelf uit te spelen als de 'sportiefste provincie' en om dat engagement eindelijk een beetje waar te maken.

Men kan nog twee tot drie jaar overal propaganderen, maar ik zou het ook eens willen zien in cijfers en in concrete resultaten. Vandaar mijn vragen:

1. is de deputatie bereid om in het kader van de Olympische Spelen van 2012 Oost-Vlaanderen te promoten als ideaal trainingsgebied bij de verschillende delegaties die hier toch, vermoed ik, een aantal weken op voorhand zullen komen en nuttig gebruik zullen kunnen maken van de voornoemde sportinfrastructuur?
2. Er kan gerust samengewerkt worden met steden. Ik denk bijvoorbeeld in de eerste plaats aan Gent, maar ook andere steden zullen graag op die sportieve trein van Oost-Vlaanderen springen. Heeft de deputatie al contact gehad met het BOIC, dat daar toch een belangrijke rol in speelt? Is er al een concreet dossier dat men daarrond wenst te ontwikkelen of houdt het BOIC de boot af? Zo ja, wat is het resultaat van die contacten geweest? Zo nee, waarom heeft men nog geen contact opgenomen met het BOIC?

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In concreto stelt u twee vragen, maar om een beetje volledig en duidelijk te zijn, denk ik dat het nodig is om daar wat verduidelijking bij te geven.

In ieder geval kan ik bevestigend antwoorden dat we met het bestuur uiteraard onze schitterende topsportinfrastructuur en onze verblijfsinfrastructuur willen promoten in het kader van de Olympische Spelen.

In uw vraag zitten eigenlijk twee aspecten:

1. de samenwerking met het BOIC;
2. een verwijzing naar Europese projecten waar zeker West-Vlaanderen mee is ingestapt en die niet rechtstreeks uitgaan van het BOIC. Dat wil ik toch even stellen.

Wat betreft uw vraag over het BOIC.

Tijdens de a-commissie Sport van 18 februari op de VVP werd er door een afvaardiging van het BOIC een toelichting gegeven over de acties die het BOIC zal ondernemen.

Wat willen zij eigenlijk doen?

Zij willen via een website de topinfrastructuur die in België aanwezig is, kenbaar maken. Daarom hebben zij aan de verschillende provincies gevraagd om hun medewerking daaraan te verlenen. Deze website gaan ze ter beschikking stellen van alle olympische comités. Ze gaan ook een honderdtal landen rechtstreeks aanschrijven, onder meer landen in Zuid- en Noord-Amerika, Azië en Oceanië.

Wat hebben we al concreet ondernomen?

Naar aanleiding van de vraag binnen de VVP hebben wij een schrijven gericht vanuit de Sportdienst van de provincie Oost-Vlaanderen naar alle gemeenten. We hebben hen daarvan op de hoogte gebracht en zij konden een formulier invullen als zij dachten sportinfrastructuur te hebben die daaraan zou kunnen voldoen en die ze zouden kunnen ter beschikking stellen het jaar vooraf of in voorbereiding van de Spelen. Zij konden alle gegevens op dat standaardformulier invullen en wij hebben die gegevens overgemaakt aan het BOIC, die uiteraard de laatste beslissing neemt, want zij doen ook nog een screening.

Wij hebben al reactie gekregen van Ninove, Lokeren en Gent en uiteraard hebben we ons eigen provinciaal sportcentrum Puyenbroeck daar ook op geplaatst.

Op 25 mei heeft er een officieel overleg plaats tussen de verschillende partners, onder meer de Universiteit Gent - als het gaat over sport en medische sportbegeleiding een niet onbelangrijke partner -, de provincie Oost-Vlaanderen, de stad Gent, het BOIC dat de coördinatie doet van heel dat project, Gent Congres, Bloso, BVLO en tal van sportorganisaties.

Op dat overleg zullen een aantal zaken besproken worden zoals:

- op welke manier kunnen we samenwerken?
- Wie doet wat?
- Er zal een aftoetsing zijn met de sportdisciplines van wat kan en wat niet kan in onze provincie.
- Kunnen we eventueel ook nog aansluiten bij een Europees project of er zelf een Europees project voor uitschrijven?

Die vergadering ligt al een tijdje vast en er zijn voorafgaand al een aantal interne overlegvergaderingen daaromtrent geweest.

Dat was een eerste aspect.

Een tweede aspect is de verwijzing naar de andere provincies, in het bijzonder West-Vlaanderen, waarvan is gezegd dat zij zich hebben aangesloten bij een PROTER-project binnen Interreg IV A Frankrijk-Wallonië-Vlaanderen. Zij hadden dat al ingediend voor het einde van het jaar.

Dat zijn allemaal projecten die in een stuurgroep worden geadviseerd. In die stuurgroep zitten ook mensen van onze dienst Europese en Internationale Samenwerking. Zij hebben dat project ook besproken en onmiddellijk een aantal bemerkingen geformuleerd. Eén van de bemerkingen was dat men er blijkbaar niet aan gedacht heeft om ook aan andere provincies, onder andere Oost-Vlaanderen, te vragen om mee in dat project te stappen.

Daarnaast hadden zij nog enkele kritische, inhoudelijke bemerkingen bij het project waar West-Vlaanderen mee is ingestapt, onder andere: is er wel voldoende consistente basis aanwezig om een dergelijk initiatief te nemen? Vooral omdat een groot deel van de middelen die in dat project zitten, zouden voorzien worden om een plaatselijk maatschappelijk draagvlak te creëren. Dus eigenlijk om de lokale bevolking ervan te overtuigen dat het goed zou zijn dat andere landen hier zouden komen trainen. Verder werd er onmiddellijk gezegd dat het goed zou zijn dat we de krachten wat meer zouden gaan bundelen.

Deze bemerkingen zijn nog eens herhaald in de technische werkgroep, zodanig dat in het project waarin West-Vlaanderen is mee ingestapt er een goedkeuring is gekomen met de uitdrukkelijke vermelding dat er ook een samenwerking met Oost-Vlaanderen dient in overweging te worden genomen, dus dat men zich daarvoor moet openstellen.

Dat maakt dat dit nog een mogelijke piste is die wij mee zouden kunnen bewandelen.

Samenvattend:

- we gaan meewerken om de sportinfrastructuur van onze provincie te promoten. Hiervoor gaan we samenwerken met verschillende partners: uiteraard het BOIC, de stad Gent en andere sportorganisaties. Ik denk dat het bijzonder goed is;
- we hebben nog geen concreet voorstel, want daarvoor dient die vergadering van 25 mei;

DEBATTEN

- we hebben al informatie over de sportinfrastructuur die er is in Oost-Vlaanderen kenbaar gemaakt aan het BOIC zodanig dat ze onze Oost-Vlaamse sportinfrastructuur op hun website kunnen zetten.

Omdat we - zeker op sportief vlak - goed samenwerken met de stad Gent, weet ik uiteraard waar u de mosterd hebt gehaald voor deze vraag.

Het is onze voormalige collega Annelies Storms die 14 dagen geleden deze vraag in de commissie Sport en Cultuur van de stad Gent heeft gesteld. U hebt enkel het woord 'stad' veranderd door 'provincie'. En om niet teveel van uw kostbare tijd in te nemen, heb ik het antwoord van schepen Peeters niet letterlijk herhaald, want hij gaf daarin aan op welke manier we zullen samenwerken. Maar ik heb wat bijkomende informatie gegeven omdat ik dacht dat het iedereen ten goede zou komen. Ik heb daar wat meer diepgang en achtergrondinformatie aan toegevoegd.

Dank u.

Applaus

VRAAG VAN JAMILA LAFKIOUI OVER HET PROJECT "KLEUR BEKENNEN"

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het project 'Kleur Bekennen' is een federaal project waarvoor de provincie subsidies krijgt, die dan overgedragen worden aan het Wereldcentrum als uitvoerende partner.

Het gaat voornamelijk over mondiale thema's zoals Noord-Zuidsamenwerking, duurzame ontwikkeling, vredeseducatie, mensenrechten en interculturaliteit.

Het project 'Kleur Bekennen' richt zich voornamelijk op leerlingen van het basisonderwijs en secundaire scholen. Het is de bedoeling om hen zoveel mogelijk op te voeden tot actieve wereldburgers.

In het budget 2009 stond 176 654 EUR ingeschreven, wat al een aanzienlijke vermindering was ten opzichte van 2008: 199 661 EUR.

Nu blijkt het project financieel sowieso in het gedrang te komen omdat de federale minister Charles Michel blijkbaar heel andere bedoelingen heeft met het project.

Mijn vragen naar de gedeputeerde zijn:

1. ik heb vernomen dat er mensen in vooropzeg zijn, dat hun contract eind augustus 2009 afloopt. Is dat een goede zaak voor het project? Klopt deze informatie? Wat is eigenlijk de bedoeling?
2. In hoeverre kan men het engagement dat de provincie is aangegaan in het kader van dit project nog verder garanderen? Ik heb begrepen dat er nog heel wat onzekerheid over is.

Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het project 'Kleur Bekennen' is een federaal project dat in onderaanneming door ons wordt opgenomen in de verschillende provincies en waarvan wij menen dat 'Kleur Bekennen' in complementariteit met onze mondiale vorming - in dit geval voor de provincie Oost-Vlaanderen in het Wereldcentrum - een aantal doelgroepen moet kunnen bereiken vanuit eenzelfde documentatiecentrum, vanuit eenzelfde inspanning. Het is echt een rationele manier van omgaan met projecten.

Het is inderdaad zo dat de federale overheid andere plannen heeft rond 'Kleur Bekennen', onder meer wat betreft de doelgroep.

Waar oorspronkelijk vanaf drie jaar de mondiale vorming kon plaatsvinden - en wij hebben goede initiatieven met de inleefklassen die hierrond kunnen gecreëerd worden - wenst de federale overheid die leeftijd op te trekken naar 10 jaar. Los daarvan wensen zij ook het project 'Kleur Bekennen' aan te bieden niet uitsluitend aan de provincies, maar ook aan andere doelgroepen.

Men zag bijvoorbeeld een mogelijkheid om het jeugdwerk hierop te laten intekenen, maar het jeugdwerk zelf is niet onmiddellijk vragende partij om hierrond de opdracht op te nemen. Na een aantal gesprekken, onder meer met het kabinet van minister Charles Michel, blijkt er nu toch evolutie te zitten in het dossier.

Maar u vraagt naar zekerheid.

Zekerheid is er niet.

De enige zekerheid die zich op dit moment aftekent, is dat men in alle geval de doelgroep niet vanaf 3 jaar, maar vanaf 10 jaar zou nemen, waarbij wij zeggen dat als het project doorgaat, wij complementair kunnen handelen, zoals wij steeds gedaan hebben, en onze eigen inzet op de andere doelgroepen vanaf kleuters in de mondiale vorming moeten herzien.

Wat betreft de zekerheid van de verderzetting van het project.

Die is er niet.

Net zoals met projecten die niet ingebed zijn in organisaties die wij ondersteunen of waarmee wij een exclusieve band hebben, maar bijvoorbeeld met projecten die wij als provinciale overheid uitvoeren, reikt een tewerkstelling, die geënt is op een projectbasis, nooit verder, ook niet binnen de provincie, dan het project zelf.

Doordat wij in een dienstencontract deze opdracht gegeven hebben aan het Wereldcentrum, betekent dit dat zij de nodige zorg moeten hebben van nooit een verdere tewerkstelling te garanderen dan de opdracht die zij voor ons hebben.

Dus een concreet antwoord op de vraag of het waar is dat er mensen in vooropzeg zijn, is ja.

Dit schept bij projecten telkens een probleem.

Vanaf het moment dat er zekerheid is over de verderzetting van een project, zal men de keuze kunnen maken om de tewerkstelling te hernieuwen ja dan neen.

De projectbasis is steeds onzeker, waar zij ook geschiede.

Binnen het Wereldcentrum zijn daar geen andere regels rond dan binnen de provincie zelf, waar we hetzelfde principe hanteren.

Ik hoop dat dit een voldoende antwoord is op uw vraag.

Dank u.

Mevrouw Lafkioui

U spreekt over de projectbasis, dus een onzekere financieringspositie. Maar het project bestaat nu wel al 12 jaar. Inhoudelijk hebben mensen daar al 12 jaar in geïnvesteerd. Dan vind ik het wel moeilijk om te aanvaarden dat het nog puur en louter alleen maar over het project gaat, los van de tewerkstelling, het inhoudelijke engagement.

Kan men wel nog spreken van een project als het al 12 jaar duurt?

Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dit is inderdaad een project, want los van het feit dat wij zelf mondiale vorming voorzien en dat het project 'Kleur Bekennen' echt ook buiten onze 0,7 gehouden is, is dit echt supplementair. Dit is een opdracht die de federale overheid voor zichzelf neemt om aan mondiale vorming te doen.

Onze opdracht om aan mondiale vorming te doen, blijft onverminderd voortgezet.

Mocht het project 'Kleur Bekennen' morgen wegvallen, zullen wij inhoudelijk de taken moeten

herschikken om op een degelijke manier - maar binnen onze 0,7 - aan mondiale vorming te doen.

Dat zal er dan anders uitzien en niet meer in dezelfde mate zijn, want we moeten ook weten dat we op dat moment zouden genoodzaakt zijn om middelen die wij aan het zuiden besteden hier te moeten besteden.

Ik wens een echt goed evenwicht in onze mondiale vorming, tussen onze Noord- en onze Zuidwerking.

Dit komt er bovenop, maar dit is een inspanning van de federale overheid op dit vlak.

Dank u.

DEBATTEN

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER HET HUIS ANTON VAN WILDERODE EN HET HUIS PHILEMON COUPÉ TE MOERBEKE

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ook hier ben ik mijn mosterd elders gaan halen. Deze keer in Moerbeke.
Helaas is het dossier niet nieuw. Het doet mij een beetje denken aan Saïda en Adinda: het verhaal is eentonig.

Opnieuw staat er infrastructuur van de provincie Oost-Vlaanderen te verkommeren. Ondanks mooie beloftes, engagementen tegenover de familie, mooie woorden en een blinkende gedeputeerde op de foto bij het pand, zien wij vandaag nog altijd dat de panden die oorspronkelijk gekocht zijn in 2001 nog steeds niet worden gebruikt.

Ik ben vorig jaar ook tussengekomen over deze problematiek en de gedeputeerde, die weliswaar vandaag verontschuldigd is, heeft toen gezegd dat men het doel waarvoor men die panden heeft aangekocht niet zal kunnen realiseren. Het zou te klein zijn. Men kan er geen bezoekerscentrum in maken.

Ondertussen stel ik vast dat de panden niet gebruikt worden en dat op dat vlak tegenover de familie Coupé, die toch in goed vertrouwen een overeenkomst heeft gesloten met de provincie Oost-Vlaanderen, de communicatie niet is wat ze zou moeten zijn. Men talmt met concreet in te gaan op wat er nu gaat gebeuren met de gebouwen, welk doel men daaraan gaat geven, welke invulling, wat er gaat gebeuren met de bibliotheek, die nog steeds eigendom is van de familie.

Het dossier sleept al 8 jaar aan. De provincie heeft wat gerommeld in de marge. Men heeft een wandelpad en hier en daar zagezegd een aantal engagementen waargemaakt. Maar in de praktijk komt er natuurlijk weinig van in huis.

Gelet op het belang van de dichter Anton van Wilderode, de engagementen die er genomen zijn en de investeringen die de provincie gedaan heeft, denk ik dat het heel belangrijk is en noodzakelijk dat zij haar engagementen nakomt of toch deze gordiaanse knoop doorhakt, want daar komt het een beetje op neer.

Men komt enerzijds tot de vaststelling dat we een kat in een zak gekocht hebben, dat we iets gekocht hebben voor een doel dat we niet kunnen waarmaken, maar anderzijds stel ik vast dat de provincie talmt met het doorhakken van die knoop, met het nemen van een concrete beslissing.

Ik denk dat daar niemand baat bij heeft, want uiteindelijk komen de facturen binnen voor het onderhoud van beide panden.

Ik kan mij moeilijk voorstellen dat de provincie binnen 20 jaar nog veel van die panden gaat betalen zonder dat er effectief iets mee gebeurt. We hebben hier al de Bank van de Arbeid, de Borreputsteeg, de Gouvernementstraat. Er kan nog een pandje bij, natuurlijk, maar de problematiek blijft maar aanslepen.

Vandaar mijn vragen:

1. welke beslissing neemt de provincie inzake het huis van Anton van Wilderode en het huis van Philemon Coupé? Eén huis volstond niet, het moesten er twee zijn.
2. Wat is zij nu uiteindelijk van plan, gelet op het advies van in feite de 9de directie, die voorstelt om zowel het huis van Anton van Wilderode als de woning van Philemon Coupé van de hand te doen? Dat is een nota die dateert van 12 juni 2008. Maar we hebben tijd. 'Tout va très bien, Madame la Marquise' kan men hier regelmatig zeggen bij de deputatie. Gaan zij nu het huis van Anton van Wilderode als schrijvershuis inrichten met museale functie? Zo ja, op welke wijze en wanneer? Dat is heel belangrijk. Zo neen, waarom niet?
3. Gaan ze het huis van Philemon Coupé uitbouwen tot een literair centrum? Zo ja, op welke wijze? Zo neen, waarom niet?
4. De Heemkundige Kring van Moerbeke is vragende partij, want zij zijn op zoek naar een pand. Maar blijkbaar heeft de provincie liever dat een pand acht jaar leeg staat dan tegemoet te komen aan die heemkundige kring. In hoeverre kan men daar de problematiek van hun zoektocht naar een lokaal oplossen?

5. Wat gaat men nu uiteindelijk doen met beide panden? Gaat men die verkopen? Zo ja, op welke wijze?
 Zo neen, wat gaat u er dan wel mee doen?
 Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Ik antwoord in naam van de deputatie, dus niet alleen in naam van collega Dauwe.

Ik moet toch een beetje achtergrondinformatie geven, want het is eigenlijk heel simpel van te zeggen: u hebt dat gekocht om daar een museum in te richten en er is daar nog niets gebeurd. Men moet goed weten dat als men iets koopt er twee partijen zijn: een verkoper en een koper. Wel, de verkopende partij heeft in 2001 een aantal voorwaarden geformuleerd die in een akte vastgelegd zijn. Het komt regelmatig in de pers, hetzij door familieleden van de familie Coupé, hetzij door een bepaalde politieke partij, onder meer in deze provincieraad. Maar de akte van aankoop van 16 mei 2001 van twee huizen, namelijk nummer 70 en 72 in de Dorpvaart in Moerbeke, bepaalt dat de aankoop geschiedde om reden van openbaar nut, namelijk een museaal studie- en ontmoetingscentrum rond het leven en werk van de dichter Anton van Wilderode.

Het vervelende is dat die bepaling slaat op beide huizen. Dat betekent dat de bestemming van beide huizen, zoals die is aangegeven in de akte van aankoop, bij een eventuele verkoop of zelfs verhuur zou moeten gerespecteerd worden en dat wij als provinciebestuur niet vrij over die huizen kunnen beschikken. Wij kunnen zomaar niet zeggen: wij verkopen ze. Of wij kunnen zomaar niet zeggen: heemkundige kring, schitterend idee, we kunnen hier een win-win realiseren. Zo gaat dat niet. Dus wij kunnen er niet vrij over beschikken.

Dat betekent ook dat elke mogelijke geïnteresseerde koper met die last zou worden geconfronteerd. De instrumenterende notaris zou bij een eventuele verkoop van de huizen de kopers daar uitdrukkelijk op moeten wijzen, als hij tenminste zijn stiel goed kent.

Wat betreft uw eerste vraag. De basis van de bruikleenovereenkomst van 4 december 2003 zegt uitdrukkelijk dat de roerende goederen in het huis Dorpvaart 70 ter plekke moeten blijven omwille van de museale functie. We krijgen dat in bruikleen, niet in eigendom. Het blijft eigendom van de familie. Artikel 9 van die overeenkomst bepaalt verder dat geen van beide partijen – dus ook de provincie niet – de bruikleenovereenkomst kan opzeggen vóór 1 januari 2014. Tot dan is het dus gehypothekeerd. Ook dat is een probleem waar een eventuele koper mee zal geconfronteerd worden.

Tweede huis en tweede vraag. Wat het huis Moervaart 72 betreft, is er nog een bijkomend probleem. En dat is eigenlijk de reden waarom tot nu toe alles blijft hangen, laten we wel wezen, namelijk het recht van bewoning. Een bijzondere voorwaarde in de akte van aankoop bepaalt immers dat de heer en mevrouw Philemon Coupé-Lea Rombaut het huis mogen blijven bewonen zolang ze leven. Er staat niet in: zolang ze niet verhuisd zijn. Mijnheer Coupé is ondertussen spijtig genoeg overleden, terwijl mevrouw Coupé in een rusthuis verblijft. Strikt juridisch gezien kan ze zolang ze leeft zich beroepen op de betreffende clausule. En wij weten uit de persberichten links en rechts dat de familie Coupé de overeenkomst heel goed kent en zich daar strikt aan wenst te houden. Zij kan zich daarop beroepen en de mogelijkheid bestaat - naar mijn smaak hypothetisch, maar ze bestaat - dat ze ooit naar haar woning terugkeert. Ik hoop het voor haar. Mevrouw Coupé kan wel afstand doen van dat recht van bewoning, maar daarvoor is een authentieke akte nodig die door betrokkene wordt ondertekend. Om al die redenen is het momenteel in elk geval juridisch onmogelijk om het huis Dorpvaart 72 uit te bouwen tot een literair centrum, hetzij het te verkopen, hetzij het ter beschikking te stellen van de heemkundige kring van Moerbeke. Daarmee geef ik eigenlijk een antwoord op uw derde vraag.

DEBATTEN

De verkoop van het huis Dorpvaart 70 lijkt, gelet op het voorgaande, uitgesloten. Beide vormen momenteel een geheel. De vraag is ook of wij de komende jaren over voldoende middelen, zowel financiële als personele, zullen beschikken om het huis in te richten en te exploiteren als een schrijvershuis met een museale functie.

Het komt mij voor dat één en ander vandaag als volgt samen te vatten is: het is, denk ik, wenselijk om met de familie Coupé één en ander te heronderhandelen – recht van bewoning, functie van museaal studie- en ontmoetingscentrum voor beide huizen, bruikleenovereenkomst – en ondertussen ook naar enige concretisering te vragen rond de ideeën van een erfgoedhuis, een heemkundige kring, die misschien een aantal functies kan samenbrengen in één of beide woningen.

Dat is de stand van zaken. Meer kan ik u daar vandaag niet over vertellen. Er is in elk geval nog een aanvullend advies gevraagd aan onze dienst Juridische Aangelegenheden, maar te gepasten tijde zult u dat wel opvragen.

Dank u.

De heer Veys

Ik zou aan de gedeputeerde kunnen vragen wie die overeenkomst heeft opgesteld waar u zich nu achter wegsteekt en die de deputatie toen heeft goedgekeurd? Waar zaten zij toen met hun gedachten? Maar ik zal het concreet houden.

Wij naderen 11 juli.

Ik heb vastgesteld dat op 11 juli 2008 het huis Anton van Wilderode niet bevestigd werd conform het decreet en de omzendbrief.

In Gent zijn er natuurlijk verschillende organisaties die daarop toezien, maar in Moerbeke moet een derde mij dat signaleren.

Dus bij deze de vraag: is de deputatie bereid om op 11 juli 2009 het huis van Anton van Wilderode te bevestigen conform het decreet en de omzendbrief?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er zijn eigenlijk twee vragen gesteld. Ik zal antwoorden op de laatste vraag, de bevestiging.

Als dat onze eigendom is en er staan daar masten, zullen wij het nodige doen. Desnoods zullen we een ploeg uitsuren om de Vlaamse leeuw te hijsen. En we kunnen hem dan samen gaan groeten op 11 juli in Moerbeke. Het is een mooie gemeente. Er is daar ook een mooi natuurgebied, het Heidebos, enz. U kunt daar ook de Galloway koeien gaan bekijken.

Uw eerste vraag hebt u eigenlijk niet gesteld, zeker?

De heer Veys

Neen, er stond een 'zou'.

De heer gedeputeerde Vercamer

Dat is een beetje het eigenaardige, Mijnheer de Voorzitter, en daarmee wil ik eindigen.

Als ik mijnheer Veys bezig hoor, is het onderscheid in deze raad tussen interpellaties en vragen eigenlijk volstrekt overbodig. Het is zelfs zo dat het provinciedecreet ook dat onderscheid niet maakt. Misschien moeten we ons daar eens over bezinnen. Het zijn permanente interpellaties die hij houdt, met heel veel randbeschouwingen en daarna "pour la besoin de la cause" een paar vraagjes.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys,

Ik heb inderdaad dezelfde bedenking gemaakt. Men is goed begonnen, maar vandaag krijgen we halve, goed voorbereide interpellaties omdat men ze niet afleest, maar veel te lang, met een eigen mening en dan vlug, als excuus, een vraag.

De vraag moet kort zijn, maar het antwoord ook.

Applaus

Het is voor iedereen gelijk. Ik zal erop toezien.

Men is goed begonnen: hele korte vragen en de deputatie, met hun grote moeilijkheid ook, heel kort.

We gaan het opnieuw zo doen, anders moet u een interpellatie indienen. Dan kunnen andere mensen, die ook iets te zeggen hebben over dat onderwerp, waarschijnlijk beter deelnemen aan het debat.

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER DE BEZOLDIGDE ACTIVITEITEN VAN DE GEDEPUTEERDEN**De heer voorzitter**

Ik wijs er u op, Mijnheer Veys: wees voorzichtig. Wij zijn niet onschendbaar. Wij vallen onder alle wetten die verbieden van mensen te beledigen en te eerroven. Let er dus op dat u dat niet zult doen. Ik weet dat u dat niet gaat doen, want u hebt een behoorlijke juridische kennis, maar ik zeg het ook in het algemeen, een beetje zoals de paus *urbi et orbi*.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De deputatie wordt blijkbaar niet graag in haar hemd gezet, maar helaas is dat ook een dossier van die orde.

In het provinciedecreet van 2005 staat in artikel 68 §4, en dat is zeer duidelijk, dat de gedeputeerden de provincieraad schriftelijk op de hoogte moeten brengen van de bezoldigde activiteiten die ze naast hun mandaat als gedeputeerde uitoefenen.

Enerzijds hebben wij het Staatsblad dat jaarlijks een overzicht geeft van de vele mandaten die onze gedeputeerden erop nahouden, die blijkbaar zeer veel tijd en een groot engagement hebben. Liefst bezoldigd, natuurlijk, maar dat kan niet altijd het geval zijn. Maar mijn aandacht werd getrokken door het betrokken artikel dat zeer duidelijk stelt dat het de leden van de deputatie zijn die de provincieraadsleden schriftelijk op de hoogte moeten stellen.

Ik dacht: het provinciedecreet van 2005 en wij zijn nu 2009, dus wij moeten hier al jaarlijks een pak hebben gekregen met een overzicht van alle mandaten die onze gedeputeerden met vrucht vervullen.

Tot op heden hebben wij nog 0,0 van die kant mogen horen.

De heer voorzitter

Stel uw vragen, Mijnheer Veys.

De heer Veys

Ik ben binnen de tijd, dus ik zie het probleem niet, Mijnheer de Voorzitter.

Concreet verwijs ik naar een antwoord op een vraag om een kopie, gericht aan de Griffie. Daarin heb ik gesteld: ik wens enerzijds een kopie te bekomen van die schriftelijke verklaring en anderzijds te vernemen waarom wij dat tot op heden nog niet spontaan hebben ontvangen.

Het antwoord dat ik toen gekregen heb, was dat deze verklaringen ter inzage zijn op de Griffie.

DEBATTEN

Ik ben even te rade gegaan in Brussel en daar heeft men mij zeer duidelijk gesteld dat het gaat over een actieve vorm van inzage, geen passieve.

Dus wij moeten niet gaan vragen wat er allemaal op de Griffie ter inzage ligt. Neen, het zijn de dames en heren van de deputatie die ons spontaan en jaarlijks moeten in kennis stellen, zoals het gebeurt in diverse gemeenteraden.

Maar blijkbaar talmt men daarin.

De deputatie is trouwens in gang geschoten op het moment dat ik mijn vraag heb gesteld. Ik heb een kopie gekregen, maar sommige versies waren niet gehandtekend en anderen dateren zelfs van na mijn vraag om kopie. Maar dat zullen we maar laten verdwijnen tussen de plooiën. In ieder geval kreeg ik graag een duidelijk antwoord van de deputatie op volgende vragen:

1. welke maatregelen werden genomen om de provincieraad schriftelijk op de hoogte te brengen van de bezoldigde activiteiten van de gedeputeerden die ze naast hun mandaat als gedeputeerde uitoefenen voor de jaren 2007 en 2008?
2. Waarom is dit tot op heden nog steeds niet gebeurd?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Namens de collega's heb ik daar het volgende over te zeggen.

Ten eerste is dit sfeerschepping.

Ik voel mij helemaal niet in mijn hemd gezet door een dergelijke vraag. Ik heb geen moeite met vraagstellingen. Ik heb er zelfs geen moeite mee dat men vanuit de oppositie af en toe een politiek spelletje speelt. Dat hoort nu eenmaal tot de spelregels, blijkbaar. Maar de ene doet dat op een galantere manier dan de andere. Elk heeft zijn stijl, elke vogel zingt zoals hij gebekt is. Dus ik voel mij helemaal niet in mijn hemd gezet en de deputatie ook niet.

Maar ondertussen moet er nog eens gezegd worden van 'ik ga ze een keer in hun hemd zetten'. Dat is zo een beetje de sfeer. De sfeer is nieuw: wij willen een beter bestuur, wij willen een grote transparantie om een betere dienstverlening naar de burgers te verlenen.

Neen, de sfeer is gewoon een spelletje. Ik wil ze wat pesten, wat ambetant doen, wat sfeerscheppen. Want die politiciers ... U zijt er nochtans ook één, u zijt ook verkozen.

Wel, de verplichting die opgelegd wordt, en die zeer ongelukkig geformuleerd is, geldt voor alle uitvoerende mandatarissen en alle parlementsleden, zoals ook de verplichting om uw mandaten mee te delen en te laten publiceren geldt voor alle mandatarissen, ook voor degenen in de oppositie. En toen ik de laatste keer het Staatsblad daarover heb geraadpleegd, meen ik niet dat ik daar namen van leden van uw fractie in gezien heb.

Zou het kunnen dat ik die niet gezien heb?

Ze hebben nochtans ook mandaten.

In het Staatsblad moet men alle mandaten vermelden: de bezoldigde en de onbezoldigde. Dat geldt voor alle mandatarissen, ook voor de gemeenteraadsleden, de provincieraadsleden. Iedereen moet dat doen. Maar u moet dat eens rustig bestuderen. Ik heb dat nog nooit publiekelijk gezegd, maar nu wil ik dat toch even aanhalen.

Het is een dubbele verplichting.

Er is enerzijds de verplichting om uw mandaten allemaal mee te delen en te laten publiceren in het Staatsblad, bezoldigde en onbezoldigde, en als er daar een wijziging in komt om ook een nieuwe vermogensaangifte in te dienen volgens de regels die het Rekenhof daarover administratief heeft opgesteld.

Hier vallen we echter terug op artikel 68 van het provinciedecreet en dat artikel is eigenlijk hetzelfde als artikel 70 van het gemeentedecreet.

En wat zegt dat?

Dat zegt dat de gedeputeerden de provincieraad schriftelijk op de hoogte moeten brengen van de bezoldigde activiteiten die ze naast hun mandaat als gedeputeerde uitoefenen.

Wel, zo geschiedt.

Ik dien een lijstje in bij de griffier waarin staat welke bezoldigde activiteiten ik heb en ik verklaar daarbij op eer dat ik de cumulatieregels niet overschrijdt.

Artikel 68, 4, laatste lid, is eigenlijk een overlapping. Dat is in het kader van de administratieve vereenvoudiging in dit land. Maar het heeft ook te maken met het ene dat federale regelgeving is, dus meldingsplicht in het Staatsblad, en het andere dat Vlaamse regelgeving is, namelijk het provinciedecreet.

Enfin, dat is een van de redenen waarom ik blijf pleiten voor een verder doorgedreven staatshervorming: om dat allemaal te regelen en die overlappingen te vermijden in de toekomst.

Maar goed, meldingsplicht aan de provincieraad dat enkel melding moet maken van de bezoldigde activiteiten, en bij het Rekenhof ook de onbezoldigde. Maar u moet niet de bedragen vermelden. Dat staat daar niet in.

In antwoord op een parlementaire vraag heeft de bevoegde minister geantwoord dat de secretaris - mutatis mutandis hier de griffier - controle of toezicht moet houden op de naleving ervan in het kader van zijn wettigheids- en regelmatigheidscontrole bij betaling van de salarissen. Hij moet nagaan of de salarissen die betaald worden correct gebeuren. Dus of men voldoet aan de cumulatiebepalingen.

Maar er is geen decretale meldingsplicht van de bedragen. Dat scheidt dus een probleem. Laat ons eerlijk wezen, laat ons wel wezen. Vandaar dat wij een praktisch werkbaar afspraak gemaakt hebben.

Wij willen daar correct aan tegemoet komen, dus wij maken een praktisch werkbaar afspraak die transparant is. Ik zeg ze in het publiek voor iedereen.

Wat houdt die afspraak in?

Dat houdt in dat elke gedeputeerde die verklaring op eer aflegt, waarvan ik daarnet sprak, en er zich toe verbindt om bij overschrijding op jaarbasis van de grens van artikel 68 §4, 1ste lid de griffier daarvan in kennis te stellen met het oog op de regularisaties indien die er zouden moeten zijn.

Op die manier wordt voldaan aan de letter en de geest van artikel 68 §4.

Maar ik weet wel, Collega's, en ik zeg dat maar gewoon hoor, het raadslid zou misschien graag in de portemonnee kijken van de gedeputeerden, de burgemeesters, de schepenen, de Vlaamse volksvertegenwoordigers, de senatoren en de federale volksvertegenwoordigers. Maar normaal laat men dat niet graag doen. Zeker als dat niet uitdrukkelijk verplicht is, wat in deze niet het geval is.

Voor zover als nodig kan de lijst van de bezoldigde activiteiten nog eens apart aan de raad meegedeeld worden.

Alhoewel, wij hebben het altijd over administratieve vereenvoudiging, overdreven regelgeving en wetgevingsdiarree.

Collega's, iedereen heeft die mandatenlijst. Eén klik op de pc, die u door het provinciebestuur ter beschikking is gesteld, en de juiste link zoeken en u krijgt dat van alle mandatarissen en hoge ambtenaren in het federale koninkrijk.

Dat staat in het Staatsblad.

Het lijstje dat wij moeten neerleggen, is eigenlijk een kleiner lijstje. Maar ik heb het volledige lijstje nog eens neergelegd omdat ik dat anders moet herschrijven. Ik heb gewoon een kopie genomen van die lijst en meegedeeld aan de griffier. Dus u moet niet overdrijven. Iedereen kent die lijst. Ze is publiek toegankelijk. Er staat zelfs meer in dan wat de decreetgever in zijn artikel 68 heeft bedoeld.

Dat is wat ik daarover te vertellen heb.

Ik resumeer.

Ik denk dat naar best vermogen tegemoet gekomen wordt aan wat de decreetgever in artikel 68 heeft opgelegd aan de gedeputeerden. Dat geldt mutatis mutandis voor alle uitvoerende mandatarissen en voor alle volksvertegenwoordigers en senatoren in de diverse assemblees die dit land rijk is.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Veys

Ik wens de gedeputeerde even te wijzen op mijn vraag wanneer de provincieraadsleden schriftelijk in kennis zullen gesteld worden van de lijst van mandaten voor de jaren 2007 en 2008? Of staan zij boven het provinciedecreet?

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,

Ik heb gezegd dat het in het Staatsblad stond. Maar als de collega aandringt, zullen we morgen vragen aan de provinciegriffier om die lijsten via onze provinciale administratie te kopiëren, in een briefvorm te gieten en te verspreiden aan iedereen. Dat is een kwestie van een paar uur werk. Dat is weer zoveel papier. Maar als hij aandringt: wij volgen de wetgeving tot in het absurde toe.

De voorzitter beroept zich op artikel 61 van het huishoudelijk reglement m.b.t. de beschikbare tijd voor vraagstelling, namelijk één uur.

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER HET INTERREGPROJECT BODEMBREED

Uitgesteld naar de volgende zitting.

PUNT 2

GEWOON PROVINCIEBEDRIJF BETALINGSAUTORITEIT - INTERREG III A - GRENSREGIO VLAANDEREN-NEDERLAND: GOEDKEURING VAN DE MISSIEUITBREIDING, HET HUISHOUDELIJK REGLEMENT EN HET FINANCIËEL MEERJARENPLAN

Stemming

PUNT 3

ARBEIDSZORG: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE ERKENNING EN SUBSIDIËRING VAN ARBEIDSZORGINITIATIEVEN

Stemming

PUNT 4

ONDERWIJS - CONSORTIUM VOLWASSENENONDERWIJS IX VZW: GOEDKEURING VAN DE GEWIJZIGDE STATUTEN

Stemming

PUNT 5

ONDERWIJS - CENTRA VOOR VOLWASSENENONDERWIJS: CENTRUMREGLEMENT VOOR HET HOGER BEROEPSONDERWIJS EN HET SECUNDAIR VOLWASSENENONDERWIJS : GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN

Stemming

PUNT 6

GEOGRAFISCH INFORMATIESYSTEEM (GIS): AANMAAK VAN DIGITALE MIDDENSCHALIGE ORTHOFOTO'S: GOEDKEURING VAN DE SAMENWERKINGSOVEREENKOMST MET HET AGENTSCHAP VOOR GEOGRAFISCHE INFORMATIE VLAANDEREN

De heer Franck

Het is een hele korte tussenkomst. Op het eerste zicht is het een normale tussenkomst en hebben wij eigenlijk geen enkel probleem. Bij nader onderzoek hebben wij het gevoel dat wij als provincie minder mogelijkheden hebben dan in de vorige situatie. Voorheen konden we de GIS-gegevens gratis of tegen kostprijs ter beschikking stellen aan de gemeenten of bijvoorbeeld aan een aantal gelieerde diensten van de provincie, bijvoorbeeld het PAMAZ. Met deze nieuwe overeenkomst is dit niet meer mogelijk of veel moeilijker. Het eigendomsrecht wordt in feite helemaal afgestaan, waardoor we een groot deel van onze autonomie verliezen zeker naar mogelijke partners. Dat is eigenlijk mijn enige opmerking.

De heer gedeputeerde Vercamer

De collega heeft voor een stuk gelijk, maar we zitten in een heronderhandelde situatie. De digitalisering is nu inderdaad beter, maar het is een beetje de builen tegen blutsen slaan. U hebt gelijk. Maar toch stellen we voor om het contract te ondertekenen en het later te honoreren.

Stemming

PUNT 7

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "OVERSTROMINGSGEBIED ZARLARDINGE - KALSTERBEEK": DEFINITIEVE VASTSTELLING

Stemming

PUNT 8

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "OVERSTROMINGSGEBIED EVERBEEK – BENEDEN TERKLEPPEBEEK": DEFINITIEVE VASTSTELLING

Stemming

PUNT 9

WATERLOPEN: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE SUBSIDIËRING VAN PROJECTEN GERELATEERD AAN WATERLOPEN VAN 2DE CATEGORIE, UITGEVOERD DOOR POLDERS, WATERINGEN OF GEMEENTEN

Stemming

PUNT 10

PERSONEEL: ORGANISATIE-ONTWIKKELING: INTEGRALE VASTSTELLING VAN HET NIEUWE ORGANOGRAM EN DE NIEUWE PERSONEELSFORMATIE

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voor ons ligt de nieuwe personeelsformatie, een organogram. In navolging van het nieuwe provinciedecreet en de nieuwe rechtspositieregeling voor het provinciepersoneel dient de personeelsformatie hervastgesteld te worden. Dit gebeurde op basis van een aantal nieuwe spelregels zoals in het dossier staat. Deze personeelsformatie geldt nu ook voor alle personeelsleden, dus ook voor diegenen die in het onderwijs staan of in interne verzelfstandigde organisaties. Het provinciedecreet legt ons dat op, anderzijds legt het provinciedecreet ons geen structuur of schema op.

DEBATTEN

De deputatie koos zelf voor een soort matrixschema of structuur waar de ondersteunende dienstenprocessen horizontaal gegroepeerd worden in vier departementen, en de beleidsmatige diensten of processen gebundeld worden in zeven directies. Deze structuur baseert zich grotendeels op een schema van het jaar 2000 (als ik mij niet vergis) dat door het studie bureau Capgemini werd voorgesteld. Dit schema kreeg toen toch wel enige kritiek en bracht nogal wat reactie teweeg vooral bij de toenmalige deputatie. Nu wordt dit schema wel voor een stuk positief bevonden en toegepast. Ik ga daar nu verder niet op doorgaan, want ik denk dat er aan elk schema of aan elke structuur wel voor- en nadelen verbonden zijn.

Het bundelen van diensten en taken onder een bepaald departement is eigenlijk wel logisch. Het onderscheid tussen de beleidsdiensten is ook logisch en duidelijk. Persoonsgebonden zaken worden samen gebundeld en zaken die meer met gebouwen en grond te maken hebben worden ook samen gebundeld. Maar zoals jullie ook weten zijn papier en theorie vaak gewillig. Het oogt mooi op papier, maar dit stemt niet altijd overeen met de realiteit. Bij de invoering van dit nieuwe organogram zullen er ook wel een aantal beginnersfouten opduiken. Mijn fractie en ik kunnen nu al een aantal knelpunten detecteren.

Het beleidsmatig werken, vertaal ik als een inhoudelijk dossier opbouwen, waarbij men naast het inhoudelijk aspect ook nog oog heeft voor het financiële of het boekhoudkundig aspect van het dossier. Ik verwacht dat deze deskundigheid aanwezig is bij de desbetreffende diensten. Is dat zo? Ik heb daar te weinig zicht op.

Een ander probleem dat zich dan opdringt is namelijk hoe zit dat dan bij de ondersteunende diensten. Deze worden toch ook verondersteld om met enig cijfermateriaal te kunnen omgaan. Is daar voldoende deskundigheid aanwezig op dat vlak? Bij de ondersteunende dienst Financiën spreekt dit voor zich, maar ik heb het over andere diensten zoals de administratie, logistiek, ... Of wordt er van hen verwacht dat zij enkel en alleen uitvoeren?

Daarnaast is er ook weinig afstemming tussen de departementen en de directies. Ik zie wel dat er overleg is georganiseerd op directieniveau, dus tussen het IDOG en het IDOP zoals in het dossier staat. En dan hebben we natuurlijk ook nog het MAT-niveau. Maar hoe gaat men het overleg organiseren tussen de diensten en de directies op de werkvloer zelf, dus tussen de verschillende personeelsleden? Dat is mij nog niet helemaal duidelijk. Dit kan de werking in de praktijk ook voor een groot stuk beïnvloeden. Ik wil dit illustreren door een heel concreet voorbeeld. Ik denk nu bijvoorbeeld aan een eenvoudig sportproject. Op zich valt dit heel duidelijk binnen de beleidsdienst. Maar ik denk dat het toch wel heel belangrijk is dat er bij het uitwerken van zo'n project toch enige afstemming is met de desbetreffende ondersteunende dienst, bijvoorbeeld met de dienst Logistiek. Bij hen kan men de beschikbaarheid van ruimten nagaan, de haalbaarheid, het materiaal, het personeel, de financiële middelen, ... Of zoek ik het te ver?

Op advies van het auditbureau Capgemini heeft men de verhouding 'ondersteuning-beleid' van het personeel herleid van 40-60% naar 75-25%. Zij hadden dit advies gegeven omdat het beleidsmatig werken in deze verhouding meer tot zijn recht kan komen. Alleen maak ik mij wat zorgen met de onderbemanning van de louter ondersteunende diensten, die op zich een zeer uitvoerende job hebben. Het cijfer houdt geen rekening met de realiteit. Als personeelsleden ziek vallen, als mensen zwanger worden, of als de dienst onderbemand raakt?

Ik heb ook gezien in het nieuwe structuurschema dat er een aantal functies uitdovend zijn. Dit wil dus zeggen dat die functies niet meer opgevuld worden. Kan dit de realiteit van het werken dan niet in het gedrang brengen? Denk maar aan het notuleren, het secretariaatswerk, het onthaalwerk, ... Het mogen dan wel louter en alleen uitvoerende taken zijn, ze moeten gebeuren en ze moeten goed gebeuren. Dit zijn essentiële onderdelen voor het goed functioneren van een organisatie.

In het behoefteplan van de nieuwe personeelsformatie voorziet men 1 123,61 fulltime equivalenten of beschikbare functies. Op dit moment zijn er 1 099 ingevuld. Het is de bedoeling om deze functies op te vullen met de noden die er zijn in de dienst ICT en in de dienst Gebouwen. De gedeputeerde heeft dit bevestigd in de commissie. Ik twijfel niet aan het feit dat er op die diensten noden zijn, ik vraag mij enkel af of er nog geen anderen diensten en departementen zijn die noden en behoeften hebben. Ik herinner mij onlangs nog een situatie in de Kaaihoeve, maar ik kan mij voorstellen dat er nog andere diensten zijn die dringende noden hebben. Is het dan niet efficiënter en gezonder om een soort totaalplan op te stellen van alle reële noden en behoeften van gans het provinciebestuur? Op die manier kan men kijken welke de hoogdringende noden zijn en kan men dit plan ook regelmatig bijsturen in functie van de gewijzigde realiteit. Dit lijkt mij een meer haalbare kaart, dan eigenlijk alleen maar de gaatjes op te vullen.

Een laatste punt bij de bekendmaking van dit nieuw organogram gaat over de implementatie en de invoering ervan. Ik heb dit reeds aan de gedeputeerde gevraagd en het communicatieplan zou zijn om dit bekend te maken via het personeelsblad Pro Info, via de diensthoofden, via het MAT. Ik vraag mij wel af in hoeverre mensen gelijktijdig en correct geïnformeerd worden. Ik heb uit de basis begrepen dat sommige diensten al vrij ver op de hoogte zijn van de wijzigingen en dat andere diensten nog compleet in het duister tasten. Naast de communicatie is er natuurlijk ook de implementatie en de invoering van deze nieuwe structuur. Het gaat hier om 1 200 mensen of functies. Gaat men dat doen zoals in het tv-programma 'Extreme' en 'Total Make-over', of gaat men dat proces geleidelijk aan begeleiden? Zou het ook niet goed zijn om dit proces door een externe dienst te laten begeleiden?

Het is niet aan mij om te twifelen aan de deskundigheid van diensthoofden en directies, maar niet iedereen heeft kaas gegeten van communicatie, laten we daar eerlijk over zijn. Tenslotte krijgen mensen nu ook andere functies, nieuwe diensthoofden,... zij garanderen toch het algemeen welbevinden en het veiligheidsgevoel van het personeel. Het zou jammer zijn dat deze nieuwe structuur - die sowieso heel wat onzekerheden met zich meebrengt - al van bij het begin weerstand uitlokt bij het personeel.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik rond af. Aan alle nieuwe structuren en organogrammen zijn er zowel voor- en nadelen. In de theorie lijkt alles mooi en afgewerkt, maar zoals we allemaal weten is de praktijk lichtjes anders. Het is dan ook belangrijk om hier voorzichtig mee om te gaan, want het gaat hier niet alleen over een nieuwe structuur maar ook over mensen. Zij doen al jaren zeer goed hun job en plots krijgen zij een ander statuut of een andere functie. Zij weten ook niet altijd goed wat er op hen afkomt, laat staan wat er van hen zal verwacht worden in de toekomst. Ik weet dat ik misschien in herhaling val, maar ik wil alleen maar het belang, dat dit veranderingsproces goed en deskundig begeleid wordt, extra onderstrepen.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij waren toch enerzijds een beetje verwonderd dat wij hier pas vandaag de personeelsformatie voorgelegd krijgen. Het oorspronkelijke voorstel was om dit samen met andere stukken naar de raad van december te brengen. Ik kan wel begrijpen dat men met goed en afgewerkt huiswerk naar de raad wil komen, maar ik denk dat het toch beter was om de ganse discussie samen te voeren met die van het personeelsstatuut. De personeelsformatie en het personeelsstatuut kunnen in feite niet van elkaar los gekoppeld worden. Uit het overleg met de vakbonden is gebleken dat men een aantal zaken moest herhalen qua kritiekpunten, dit leidt nu niet tot een protocol van al dan niet akkoord, maar ik denk dat vele kritiekpunten van de vakbonden gelijklopend zijn.

Laat mij toch eerst mijn waardering tonen voor de inspanningen die geleverd werden om de personeelsformatie voor de raadsleden in een begrijpend model naar voren te brengen. De meesten onder ons zijn trouwens leken op het vlak van personeelsmanagement. Ik denk dat de termen '9de directie, 113de dienst' soms moeilijk te volgen zijn, ook voor mensen die hier al zes jaar provincieraadslid zijn. Op dat vlak zal het de duidelijkheid wel ten goede komen. Ook de burger, die soms geconfronteerd wordt met de cijfermatige aanwezigheid van de provinciale diensten, zal deze verandering wel waarderen. Anderzijds moeten wij toch enkele kanttekeningen maken bij de voorliggende personeelsformatie. Ik kan de bekommernissen van de Groen!-fractie zeker voor een stuk delen.

DEBATTEN

Mevrouw Lafkioui heeft die goed verwoord. Wanneer wij hier straks ons oordeel moeten uitspreken, dan zullen wij deze personeelsformatie helaas niet kunnen goedkeuren.

Ik ben blij dat er werk wordt gemaakt om een aantal anomalieën weg te werken, probleemsituaties die al tientallen jaren aanslepen en zaken die men als geblokkeerd heeft geanalyseerd nu worden aangepakt. Wij krijgen nog een zeer technisch overzicht van geblokkeerde functies en van functies die dan in de toekomstige formatie zullen gecreëerd worden zodanig dat die blokkering opgeheven wordt of uitdovende functies.

Op zich begrijp ik de deputatie of het provinciebestuur ook wel voor een stuk, want zij zijn gebonden door de regelgeving. Door Vlaanderen is een akkoord gesloten over de voorwaarden waaraan de formatie moet voldoen. Ik ben blij dat er nu een nieuwe voorzitter van de provincieraad is.

Ik denk toch dat er bekommernis is bij het personeel. Zij hebben nood aan duidelijkheid. Collega Lafkioui heeft het ook al met zoveel woorden geformuleerd. Het is heel belangrijk dat dit voldoende gecommuniceerd wordt en dat men daar ook de nodige inspanningen voor doet. Op die manier zouden wij daar als provincieraad ten volle kunnen achterstaan, maar dat is nu niet het geval. Ik had veel liever een personeelsformatie goedgekeurd die gedragen werd door het personeel, door de vakbonden en waarvan de basis het personeelsstatuut was. Zoals jullie weten hebben wij ook het nieuwe personeelsstatuut niet goedgekeurd, het lijkt mij dan ook logisch dat wij bij de personeelsformatie ons voorbehoud maken.

Ik wil hier ook nog verwijzen naar een aantal opmerkingen die gemaakt werden bij het overleg. Mevrouw Lafkioui verwijst zeer terecht naar de audit van 2002 van Capgemini. Ik citeer letterlijk uit het verslag van het HOC (Hoogoverleg Comité) van februari, daarin wordt gezegd: "de scheefgeworden verhouding van 40-60 wordt omgebogen naar 25-75". Enerzijds is de deputatie of het provinciebestuur zelf verantwoordelijk voor die scheefgetrokken verhouding.

Ik merk dit ook bij andere dossiers dat men dit soms een beetje laat ontaarden, uit de hand laat lopen om er dan met de grove borstel in te vliegen. Ondertussen gaan er vele jaren voorbij en creëert men bij het personeel ontevredenheid doordat zij de meeste directe gevolgen moeten dragen. Het volstaat niet om in dure audits en nota's mistoestanden vast te stellen, het is veel belangrijker dat men er effectief iets aan doet. Ik vraag mij soms af of men dat niet bewust uit de hand heeft laten lopen. Of men niet gewacht heeft tot het te laat was, want men kon op dat vlak veel sneller optreden.

Er werden ook nog opmerkingen gemaakt op het overleg met de diverse vakbondsorganisaties. Ik verwijs daarvoor naar de vergadering die plaatsvond in maart.

Ze hebben enerzijds verwezen naar de standpunten die ze in het verleden hebben ingenomen, maar daar zijn toch ook diverse vragen en zeer specifieke situaties bij. Ik verwijs naar het huis Heynsdaele, ik verwijs naar de problematiek van de redders in het zwembad in Puyenbroeck.

Ik denk dat die bekommernis terecht is, meerbepaald de bekommernis van een aantal personeelsleden omdat zij niet weten waar zij gaan terechtkomen.

Ik rond af. Met de huidige personeelsformatie komen wij een beetje tot een sluitstuk van een procedure omtrent het nieuwe personeelsstatuut die onvoldoende gedragen wordt. Anderzijds is dit de verderzetting van een aantal principes waar wij helaas niet achter staan. Wij zullen ons dus ook onthouden omtrent dit personeelsstatuut. Wij hopen dat de effecten die men wenst te bekomen, om tot een meer dynamische werking van het provinciebestuur te komen, ook bekomen worden zodanig dat die tot meer tevredenheid leiden.

Wij betreuren wel een aantal gemiste kansen.

Dank u.

De heer De Loor

Een heel kort vraagje. Onze fractie vraagt zich af of er vandaag nog mensen zijn met een contract van bepaalde duur. Zij kunnen, conform de nieuwe rechtspositieregeling, nadat het lopende contract verstreken is, nog een eenmalig contract van 2 jaar krijgen. Indien dit zo is, dan zouden wij graag uit bezorgdheid vernemen wat de plannen met hen zijn, nadat de huidige contracten zouden verlopen.

Dank u.

De heer Verleyen

Ik probeer zeer braaf te zijn, maar af en toe stel ik graag eens een paar vragen, Mijnheer de Voorzitter, onder andere rond dat personeelsstatuut.

Ik herinner mij dat in een vorige deputatie er twee grondige studies gebeurd zijn, of ten minste anderhalve want de tweede is nooit helemaal afgewerkt denk ik. Dat heeft heel wat tijd in beslag genomen, vandaar dat het mij enigszins verwonderde dat wij vlak voor de commissievergadering en vlak voor deze raadsvergadering een totaal pakket afgewerkt kregen. Als ik het mij goed herinner gaat het over zo'n 89 bladzijden. Je moet daar dus een hele tijd mee bezig geweest zijn om daar enig inzicht in te verwerven. Misschien zijn mijn vragen overbodig en is er wel hier of daar ergens een of ander vermeld waar ik antwoord zal kunnen vinden op mijn vragen, maar ik meende van niet.

Ik stel mij een aantal vragen onder meer rond de onderwijsstructuur. Niet zolang geleden is deze al eens omgevormd naar een IVA. Vandaag vind ik dus niets meer terug van PIBO. Ik vraag mij dus af wat er gaat gebeuren met die PIBO? Is die geëlimineerd? Gaan wij dan geen pedagogisch-coördinator adviseur meer hebben, die statutair is als hoofd van dat verzelfstandigd agentschap? Wat gebeurt er met onze enige inspecteur binnen ons provinciaal onderwijs? Zij brachten als het ware een stuk eenheid, een stuk coördinatie binnen ons provinciaal onderwijs. Als men hen wegneemt dan gaat dit totaal verloren.

Als ik het mij nog goed herinner staat er als klemtoon op onze scholen 'zelfstandigheid'. Als je het specifieke karakter van dat provinciaal onderwijs enigszins wilt bewaren denk ik dat daar een begeleider nodig is. Iemand die enigszins coördineert en aanstuurt, eventueel in overleg met de verschillende directies. In deze structuur vind ik daar niet direct nog iets van terug.

Op de website van de VVP heb ik gezien dat het nieuw provinciedecreet goedgekeurd is in het Vlaams parlement. Rond de regelgeving van het niet-gesubsidieerd personeel onderwijs staat daar expliciet in vermeld dat de statuten daarvan moeten overeenstemmen met de statuten van het onderwijs zoals dat met het decreet onderwijs wordt gedecreteerd. Ik weet niet in hoeverre dat hier klopt, want ik heb daar niets van teruggevonden. Ik stel mij trouwens in dat verband vragen over wat men gaat doen met het niet-gesubsidieerd onderwijzend personeel, want ik vind in heel dat organogram geen enkele functie terug en die zijn bij ons wel aanwezig. Ik denk aan het buitengewoon onderwijs waar wij een bijzondere steun verlenen aan onze leerlingen. Ik vind daar niets van terug in dit organogram, of ik moet er overgekeken hebben.

Een tweede zaak waar ik reeds aandacht voor had gevraagd gaat over de sport. Ik weet niet hoe de situatie opgelost is in de structuur voor de sport. De Sportdienst is historisch gegroeid uit een vzw, die al heel lang geleden opgericht werd. Op een bepaald moment heeft een van de Vlaamse ministers, die verantwoordelijk was voor de Sport, een decreet uitgevaardigd waaraan men moest voldoen om als Sportdienst erkend te worden en gesubsidieerd te kunnen worden. Ik weet niet meer of het nu minister Anciaux was of een van zijn voorgangers, want we hebben er in een korte periode eens drie gehad, Sauwens onder andere ook. Enfin, een van die drie heeft dus op een bepaald moment dat decreet uitgeschreven. Met die overgangsmaatregelen had men voorzien om al die mensen die contractueel waren binnen die vzw, ook als contractuele personeelsleden binnen te halen in de Sportdienst. Concreet betekent dat wij eigenlijk binnen deze Sportdienst geen enkel statutair personeelslid hadden.

Het leek mij toch voor de hand liggend dat men met die overgangsmaatregelen de mensen in een iets wat comfortabeler situatie zou brengen, maar vandaag zitten de meesten daar nog altijd binnen het statuut van contractuelen.

DEBATTEN

Als ik goed voorgelicht ben, zou een tijdelijk contract slechts een keer hernomen kunnen worden. Ik denk dat de meesten van de Sportdienst een contract hebben van onbepaalde duur, maar ik weet zeker dat daar ook een groot deel een contract van bepaalde duur hebben. Onder andere diegenen die wij destijds aangeworven hebben omdat we statutair binnen ons oud statuut niet anders konden dan ze als contractuelen aan te werven. Zij hebben een contract met als einddatum de dag voor de verkiezing of de dag voor het invoege treden van de nieuwe deputatie. Als het contract maar een keer mag verlengd worden, dan weten die nu al dat zij de volgende keer buiten vliegen, want het is al een keer vernieuwd geweest. Ik vind dat flagrant onrechtvaardig ten opzichte van die mensen die zelf niet om die situatie gevraagd hebben.

Ik wil tenslotte nog een laatste bedenking maken. De intimi hier in de provincie weten dat van mij dat ik het ten zeerste betreurt dat de Technische dienst helemaal uit elkaar geranseld wordt. Vroeger zaten de ingenieurs en al diegenen die goed konden rekenen samen, waar ze elkaar konden ondersteunen en aanvullen. Op het moment dat er werk was in de ene sector en niet in een andere, dan konden zij elkaar helpen zonder strikte beschotten tussen de diensten. Vandaag gaat de een met kerkgebouwen bezig zijn, een ander met patrimonium. Dit lijkt mij niet gezond. Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het waren heel wat vragen. Ik ga proberen om daar zo volledig mogelijk op te antwoorden en ook zo kort mogelijk. De technische vragen zal ik voor een aantal zaken schriftelijk beantwoorden.

Ik zal eerst de vragen beantwoorden van collega Lafkioui over het organogram. Bij de structuur van het organogram wordt gewerkt met horizontale ondersteunende diensten en met verticale beleidsdirecties. Dat is een beslissing die we reeds genomen hadden, we hebben daar enkel verder aan gebouwd. U hebt daar een aantal knelpunten aangehaald die eigenlijk met elkaar verband houden. U vraagt daar of er wel voldoende expertise aanwezig is in die beleidsdirecties? U verwijst dan ook naar die 40/60 en u vraagt zich af of die 25% dan niet onderbemand is. Het is zo dat je bij die visuele voorstelling van het organogram alleen maar de structuur te zien krijgt, maar daaronder liggen ook mensen. Per beleidsdirectie heb je eigenlijk laat ons zeggen een klein ondersteunend dienstje waar iemand administratie, soms boekhouding, ... doet. Voor de dagdagelijkse werking worden die ook wel administratief ondersteund, maar het gaat dan over de grotere zaken die algemeen zijn dat je daar die horizontale ondersteunende diensten hebt. Ik denk dat ik daarmee al het antwoord heb gegeven.

U vroeg zich ook af hoe zit het met de afwezigheden. Gaan er op die manier geen diensten onderbemand zijn? Wij kunnen te allen tijde tijdelijk contractueel personeel in dienst nemen bij een personeelstekort of een onderbezetting. In die zin kan dit altijd een stukje aangevuld worden. Ik heb in de commissie ook heel duidelijk gesteld dat dit organogram en deze personeelsformatie een beginpunt is. Het is een structuur die we bouwen. Het is een beginpunt en vanaf nu wordt het veel gemakkelijker om - als er noden en andere wendingen zijn of een andere beleidskeuze - die personeelsformatie aan te passen of te wijzigen. We gaan dus inspelen op de behoeften die er zich op een bepaald moment voordoen. Deze personeelsformatie moet u zien als een dynamisch gegeven. We kunnen nu veel gemakkelijker en sneller op de behoeften gaan inspelen.

U hebt ook verwezen naar wat ik gezegd heb in de commissie, namelijk over een aantal keuzes die we gemaakt hebben rond onder andere dat de noden zeer hoog zijn bij de dienst Gebouwen. Het is dus zo dat deze personeelsformatie gebaseerd is op een screening die we gedaan hebben, waarbij we gekeken hebben waar er tekorten zijn. Ik heb er in de commissie een aantal opgesomd, maar er waren op sommige vlakken nog noden. Er is daar een invulling aan gegeven, maar we moesten het budget uiteraard ook in ogenschouw nemen. Het is dus een afweging geworden tussen de twee aspecten.

Rond de implementatie heb ik in de commissie al gesteld dat er een hele communicatie aan gekoppeld wordt. Ik wil daarbij eventjes verwijzen naar het communicatieplan dat wij hebben uitgevoerd rond de rechtspositieregeling. We hebben daar ook met artikels gewerkt en we hebben informatievergaderingen per dienst georganiseerd. Er is daaruit gebleken dat dit voor het personeel heel verhelderend was. Ze konden onmiddellijk concrete vragen stellen. Ik denk dat dit een manier van werken is die werkt en ook geapprecieerd wordt bij het personeel en dat willen wij bij deze ook verder zetten.

U verwees ook dat sommige diensten al meer op voorhand op de hoogte waren. Ik denk dat het juist die dienst was die het meest gereorganiseerd wordt, bijvoorbeeld het wegvallen van onze bevoegdheid rond de provinciale wegen. Men zal daar uiteraard al wat meer uitleg hebben verschaft terwijl men dat in de andere diensten nu zal doen conform het communicatieplan dat wordt opgesteld.

Het gaat over mensen en daar ben ik het volledig mee eens. Ik wil daarmee overgaan naar het antwoord op de vragen van collega Veys. Hij zei dat het oorspronkelijke opzet was om in januari reeds met dit organogram naar de raad te komen. Het gaat hier zoals u zei over mensen die hier tewerkgesteld zijn. Het gaat hier over de dienstverlening die wij verlenen aan alle Oost-Vlamingen. Ik denk dat het dus des te beter was, dat we daar de nodige tijd voor uitgetrokken hebben, dat we regelmatig overleg gepleegd hebben. Op die manier zijn we gekomen tot wat het vandaag is. Het overleg was zeker noodzakelijk. Er was geen enkele verplichting om het samen te doen. Ik heb ook liever om het nodige overleg te organiseren om tot iets te komen waar iedereen zich kan achterzetten.

U verwees daar, Collega Veys, naar een aantal functies die geblokkeerd zijn en zo meer. Ik weet dat het bijzonder technisch is en daardoor zat u ook een beetje mis. Het is eigenlijk een principe dat gehanteerd is en dat vaak werd ingevoerd in functie van een mogelijke opwaardering. We hebben een functie. Alle functies die er nu zijn, die mensen die daar inzitten moeten ergens een plaats hebben. Die functie is in die tabel uitdovend geplaatst en dan wordt er bijvoorbeeld een functie in een hogere rang geblokkeerd door die persoon. Dat wil dus eigenlijk zeggen dat op het moment dat wij beslissen dat die functie ingevuld kan worden, dat die persoon die in de formatie uitdovend geblokkeerd staat hiervoor in aanmerking komt. Je moet hier dus opletten, want anders klopt uw som niet meer en krijg je een functie meer. Ik denk dat je hier dus een beetje mis was, maar ik weet dat het bijzonder technisch is.

Een antwoord op een vraag van collega Verleyen. We hebben de vrijdag voor de commissie alle documenten doorgestuurd. In de commissievergadering zijn we begonnen met een heel overzichtelijke weergave over hoe alles precies in elkaar zit. We hebben niet alleen de papierversie gegeven, maar we hebben daar voldoende tijd voor uitgetrokken om alles ook mondeling toe te lichten. Het verslag aan de raad is zeer overzichtelijk. De onderliggende schema's zijn een beetje ingewikkelder, maar ik denk toch dat wij in de commissie voldoende tijd genomen hebben om alles te verduidelijken.

Collega Veys, u hebt het ook nog gehad over die scheefgetrokken situatie. Ik kan u alleen maar zeggen dat het auditbureau Cappingemini de verhouding 'ondersteuning-beleid' van het personeel in 2003 vastgesteld heeft op 40-60%. Die cijfers liggen nu anders. Wij zijn daarin geleidelijk gegaan door het soms niet invullen van functies. Hadden we dat niet geleidelijk gedaan dan hadden we nu voor naakte ontslagen gestaan en die komen er niet bij deze personeelsformatie.

Dan komen we bij de vraag van collega De Loor. De contracten van bepaalde duur hebben in feite niet rechtstreeks met deze personeelsformatie te maken, maar meer met de rechtspositieregeling en uiteraard met de algemene personeelsbevoegdheden. Wij hebben enkel contracten voor bepaalde duur voor vervangingen, voor projecten, voor startbaanovereenkomsten en ook voor seizoenpersoneel. Enkel voor die mensen hebben wij contracten van bepaalde duur.

Over die projecten verwijs ik ook naar de vraag van collega Verleyen. Wij hebben inderdaad nog altijd mensen met een contract van bepaalde duur bij de Sportdienst. Dat zijn sportpromotoren voor de gemeenten. Dit zijn ook projecten. Alles hangt af van de vraag van de gemeenten. Het kan niet anders dan dat zo'n contract eindig is.

U vroeg toen ook naar de mensen van de PIBO. Zij zitten verweven zowel binnen het Iva, als binnen de dienst. Collega Hertog kan daar straks misschien wat dieper op ingaan. Ook het statuut is geen probleem. De mensen die dus niet gesubsidieerd zijn in het onderwijs, zijn wel degelijk terug te vinden in die grote tabel. Het was een van de bijlagen. Er is per fractie zo'n tabel ter beschikking gesteld.

DEBATTEN

Ik denk dat dit het zo 'n beetje was, tenzij ik iets vergeet.

Ik zou willen eindigen met toch nog eens heel duidelijk te stellen dat deze personeelsformatie echt een zeer dynamisch gegeven is. We kunnen steeds inspelen op veranderde behoeften. De provincies zijn ook levende materies en we zullen daar de komende tijd zeker op inspelen. We zullen ook op regelmatige basis met dossiers naar de raad komen met aanpassingen en evaluaties. U zult dus op geregelde tijdstippen aanpassingen en aanvullingen krijgen. Collega Vercamer verwijst er nog eens naar, ik had het in mijn betoog ook al aangekaart, alles binnen de strikte budgetnorm die we onszelf hebben opgelegd. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Vraagt nog iemand het woord of mogen we dit als afgesloten beschouwen? De gedeputeerde belooft een permanent debat. Ik wijs ook op de klok, want ik moet dat doen. Het is goed dat dit veel tijd in beslag neemt, maar het is wel al tien voor vier. Ik zeg het maar, anders is het morgenavond ook provincieraad.

De heer Verleyen

Mijnheer de Voorzitter,

Het voorbeeld dat de gedeputeerde geeft in verband met de gemeenten is er inderdaad één van tijdelijke aard, maar er zijn er ook andere. Trouwens ook in de sector Cultuur of Welzijn of in beiden. De minister heeft een twee-, drietal jaar geleden een beslissing van de raad verbroken omwille van het feit dat de opdracht die men gaf binnen een project daar eigenlijk niet thuis hoorde. Het ging over iets dat blijvend zou gedaan worden. Ik denk ook ...

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Voorzitter mag ik eventjes? Gewoon voor de tijd.

Ik kan hem garanderen dat er een aantal functies statutair voorzien zijn. Ze staan erin.

De heer Verleyen

Ik vind die in ieder geval niet in het schema dat wij gekregen hebben.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik zal het u aantonen.

De heer Verleyen

Ik denk bijvoorbeeld ook aan Vlabus. Wij hebben met hen destijds een afspraak gemaakt met de interprovinciale vereniging. Gelden die daar als subsidie werden gegeven om deze om te zetten in personeel. Enfin, ik zie hier ook niet direct hoe men dat kan oplossen.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ze staan erin en ik zal ze u dadelijk, als u dat wilt, tonen op papier.

Stemming

PUNT 11

BUDGET 2009: GOEDKEURING VAN DE DE 4DE REEKS WIJZIGINGEN

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als opening willen wij uiteraard weer wijzen op het advies van het Rekenhof dat zegt dat ze geen tijd had om de budgetwijzigingen na te kijken.

Dit lijkt meer en meer een systeem te worden. U sprak ook van knippen en plakken. Ik heb de indruk dat zij dat ook doen met alles dat van de provincie komt. Zij zeggen dat ze geen tijd hadden om het grondig na te kijken omdat ze het te laat kregen.

Voor wat de budgetwijziging zelf betreft, is het wel jammer dat de gedeputeerde van Cultuur er niet is.

Er is een restauratiepremie toegekend van 1 138 000 EUR voor het Caermersklooster. We zijn inderdaad heel tevreden met deze financiële injectie, maar eens te meer moeten we echter aan de heer gedeputeerde vragen wat er met dat geld gaat gedaan worden. Er is in deze budgetwijziging geen sprake van een initiatief. Het is wel duidelijk dat de zwambestrijding, ook in het belang van de buurt, prioriteiten moet krijgen, maar dat zit in de 43 560 EUR.

De dringende instandhoudingswerken moeten uiteraard ook gebeuren om te vermijden dat het gebouw instuikt, wat nog altijd reëel is, of totaal onbruikbaar wordt in de toekomst. We blijven bij een vraag die we al verschillende keren gesteld hebben. We moeten dringend eens samenkomen met de 4de commissie maar dat mag van mij wel uitgebreider zijn dan dat, om te kijken wat wij met dat gebouw gaan doen. Het gebouw is en blijft, ook naar de toekomst toe met dat nieuwe logo een uithangbord voor de provincie. Het kan een bepaalde functie krijgen naar representatie toe, naar tentoonstellingen toe, naar muziektfestivals,... we zitten hier nu bijna drie jaar en tot op heden weet men nog altijd niet wat men met dat gebouw gaat doen. Dit heeft automatisch ook zijn repercussie naar de Vlaamse overheid die geld moet geven. Men gaat geen geld geven als men niet weet wat er uiteindelijk gaat gebeuren met dat gebouw.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

De collega heeft gelijk, maar ge moet ook niet overdrijven.

Het is zo dat de financiële middelen nu voorzien zijn, zodat we kunnen starten. Voor mij is het geen enkel probleem dat dit besproken wordt op de commissie. Het is eigenlijk het moment, want men kan niet zeggen dat het niet gebudgetteerd is. Het is gebudgetteerd en ook de ontvangsten zijn gebudgetteerd. De leningen zijn ook voorzien. Er is ook nog een andere post waar trouwens een technische vraag over gesteld was, namelijk hoe we aan dat bedrag kwamen. Het is geen enkel probleem om dat op de commissie te bespreken. De voorzitter van de commissie komt nog. Ze zou hier normaal gezien al moeten geweest zijn.

Ik stel voor dat u het haar helpt onthouden, om daar eens een themapunt of themazitting aan te wijden in de commissie Cultuur.

Stemming

PUNT 12

INTERREG IV A FRANKRIJK - WALLONIË - VLAANDEREN: GOEDKEURING VAN DE PARTNERSCHAPSOVEREENKOMSTEN

Stemming

DEBATTEN

PUNT 13

INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER DE DEELNAME AAN DE FIT-MISSIE NAAR VIËTNAM

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Van 8 tot 13 maart organiseerde de FIT een economische zending naar Viëtnam. De missie werd geleid door Vlaams minister Patricia Ceysens, maar ook gedeputeerde De Buck nam daaraan deel. Als we de kosten voor vluchten, hotels, visa, verplaatsingen, maaltijden, seminaries en kleine onkosten samen tellen, dan zien we dat er voor dat reisje 12 185 EUR was voorzien. Nadien is er nog een correctie van 350 EUR bijgekomen. Dat is meer dan een half miljoen oude frank. De Vlaamse minister was er al met haar delegatie. We hebben in Vietnam een ambassade en een consulaat en het beroemde, vermaarde, zeer efficiënte, zeer kosten-batenanalyse gunstige Flanders Economic Office, dat echt niet overstelpt wordt met werk. Waarom is het dan nog nodig dat een gedeputeerde met een ambtenaar daar naartoe reist? Is dat niet een beetje 'over kill'? Kan hij daar iets doen dat de minister en haar gevolg, de ambassadeurs, de consul en de medewerkers van het Flanders Economic Office niet even goed of beter kunnen? Ik lees hier in zijn eigen verslag: "zo zal de delegatie van de minister een werkbezoek brengen aan het Flanders Economic Office, waar de gedeputeerde ten aanzien van de minister en de delegatieleden een toelichting zal geven bij de inspanningen en de methodologie vanwege het Oost-Vlaamse provinciebestuur."

Een Vlaamse minister en een Vlaamse gedeputeerde nemen dus samen het vliegtuig, vliegen samen naar Vietnam. Ze zitten misschien in hetzelfde toestel, in zeteltjes naast elkaar en zeggen: "Dag Marc, Dag Patricia". Ze gaan dan in Vietnam elkaar iets uitleggen. Dat is eerder Monty Python's Flying Circus, dan een efficiënte manier van werken volgens mij. Zo werken verstandige mensen niet. In een tijd van e-mails, gsm en andere supersnelle communicatievormen, is het niet meer verantwoord gedeputeerden per vliegtuig naar het andere eind van Azië te sturen om daar te 'brainstormen'. Ik citeer hier een term uit het verslag van de gedeputeerde zelf. Ook een toelichting bij de inspanningen en de methodologie vanwege het Oost-Vlaams provinciebestuur ten aanzien van de minister en de delegatieleden kan bijvoorbeeld evengoed hier gegeven worden of per mail.

Dit heen en weer vliegen van de gedeputeerde naar Vietnam begint hilarische proporties aan te nemen. Vorig jaar is hij drie keer geweest, ik hoop dat hij zijn record niet scherper gaat stellen. Hij was nog maar net terug van zijn reisje van december 2008 of hij begon al met de voorbereiding van de volgende trip. Dit is niet meer ernstig. Ge kunt nog argumenteren dat we onze handelsrelaties met Vietnam moeten verbeteren, maar ik ga op de kern van de zaak nu niet ingaan en zelfs als je die doelstelling aanvaardt dan is dit nog geen behoorlijke manier van werken, dit is met geld smijten. Dit heen en weer vliegen is hilarisch. Ik heb dat gezegd.

Welke activiteiten van de gedeputeerde konden niet door de andere reeds genoemde actoren ter harte genomen worden? En als u zo trots bent op uw Flanders Economic Office, maar u moet er drie keer per jaar naartoe gaan om ze op hun vingers te kijken of om zelf de dingen te gaan doen, dan draait het niet goed. Toen ik nog les gaf en de directeur kwam een keer in de drie jaar, dan was dat normaal. Maar als hij drie keer per jaar kwam, dan wist ik dat er iets mis was, dat er klachten waren. Iedere ondergeschikte ambtenaar, op gelijk welk niveau weet dat als de grote bazen naar beneden komen, in dit geval naar beneden uit hun vliegtuig, dat er dan iets mis is. In een goeddraaiende structuur is dat niet nodig, dat moet op zichzelf kunnen werken.

Als die reis al een meerwaarde had voor onze provincie, was dat dan voldoende om een uitgave van meer dan 12 000 EUR te verantwoorden? Ik denk het niet.
Dank u.

De heer Fiers

Ik wil daar toch eventjes op inpikken. Wij hebben ook reeds bij herhaling gevraagd of men de verantwoording van dergelijke missies kon staven met cijfermateriaal. We zullen op dat nageltje blijven kloppen. Wat is de toegevoegde waarde van dergelijke handelsmissies voor Oost-Vlaanderen? Hoeveel jobs zijn daardoor bij gecreëerd? Hoeveel is de omzet gestegen? Als men wil blijven verantwoorden dat er dergelijke missies ondernomen worden, dan moet dat meetbaar gemaakt worden. Wij moeten ons toch allemaal eens kritisch buigen over het bedrag dat daaraan uitgegeven wordt.

Nu er is een tweede argument van collega Joris waar ik toch ook gevoelig voor ben en dat is de ecologische voetafdruk die de gedeputeerde daarbij nalaat. Het is bijna schrijnend om vast te stellen hoe de personeelsleden van de provincie allemaal naar Kyoto proberen te fietsen en dat een vliegtuigreis van dat kaliber eigenlijk al die inspanningen weer uitvlakt. Ik denk dat dit een beetje geïntegreerd moet bekeken worden en dat de gedeputeerden die zich bezighouden met welzijn, met ontwikkelingssamenwerking, met energie misschien ook wel iets kritischer mogen zijn voor dit soort missies.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat het wel gepast is om alle zaken eens juist in hun perspectief te zetten. Men moet kijken op wat onze relatie met Vietnam steunt en wat het nut juist is van onze aanwezigheid op het veld. In 2008 heeft FIT de beslissing genomen om een missie te organiseren naar de Filippijnen en om daar aansluitend ook Vietnam aan te doen. Dit binnen het kader van de taakstelling die FIT heeft om een netwerk op te zetten in samenwerking met de wereldbank. Bij de organisatie van die missie bleek al snel dat FIT eigenlijk wat Vietnam betreft niet de nodige knowhow in huis had, om alles zelf te doen. Het is nu eenmaal zo, Mijnheer Joris, dat wanneer men een reputatie opbouwt zoals de provincie Oost-Vlaanderen dat men deskundigheid deed, waardoor men ook gewaardeerd wordt voor die wiskundigheid, dan is het ook logisch dat de overheid bij ons aanklopt wanneer ze ondersteuning nodig heeft. Zulks is geschied. De interesse van de bedrijven was groot. Een 70-tal bedrijven schreven in. Zowel de bevoegde minister als FIT nam contact op met de bevoegde gedeputeerde van de provincie om ondersteuning te vragen bij de organisatie en opvolging van de missie. We hebben dat ook gedaan en we hebben zowel bij de voorbereiding, als bij de missie zelf ondersteuning verleend. Bovendien werd op aanvraag van de bedrijven niet alleen Hanoï, maar ook Ho Chi Minh City aangedaan waar Flanders Economic Office gevestigd is.

In samenwerking met de universiteit werden er ook een aantal activiteiten rond aquacultuur georganiseerd. Ik overdrijf dus niet, Voorzitter, als ik stel dat onze dienst Externe Betrekkingen eigenlijk in deze missie een belangrijke voorbereidende en ondersteunende taak waargenomen heeft zowel hier als ter plaatse. We hebben dat gedaan op het uitdrukkelijke verzoek van FIT en van de minister. Het kabinet van de minister heeft achteraf uitdrukkelijk haar dank hiervoor uitgesproken.

Wat de collega niet weet, maar ik neem hem dat niet kwalijk, is dat minister Ceysens deze FIT-missie uiteindelijk niet begeleid heeft. En alhoewel ik het gezelschap van minister Ceysens uitermate apprecieer en dat ik met genoegen naast haar in het vliegtuig zou hebben gezeten om een praatje te slaan, heb ik het aangename gezelschap van de minister daar moeten ontberen. Dit maakte het belang van onze aanwezigheid nog groter als het ware. Dit even terloops, maar ik denk dat het toch nuttig is dat onze collega weet dat de minister afgezegd had.

De deskundigheid die wij aangeboord hebben in Vietnam wordt ook aangeboord door anderen. Zo zijn wij onder andere door Voka Oost-Vlaanderen en door Voka West-Vlaanderen verzocht om inlichtingen en ondersteuning te geven wanneer zij missies organiseren.

Het feit dat ik als gastspreker uitgenodigd werd door de federale regering, door de federale diensten bij het evaluatieseminarie over dertig jaar samenwerking ...

De heer voorzitter

Sorry, maar ik moet even tussenkomen. De arrondissementscommissaris, de niet-benoemde, staat geblokkeerd in de garage door een rode Mercedes. Ik heb gehoord dat die man ook betrokken is bij het politiebeleid. Ik zou toch maar eens gaan kijken wie er met een rode Mercedes rijdt.

Mijnheer De Buck, excuseer mij, ik ben hier meer aan het aankondigen dan iets anders.

De heer gedeputeerde De Buck

U doet uw werk en dat is goed, want ik zou ook niet willen dat een arrondissementscommissaris, die hier al ter sprake gekomen is, nutteloos zou moeten wachten tot wij ons debat beëindigd hebben.

DEBATTEN

Laat mij verder gaan. Het feit dat wij uitgenodigd werden om als spreker op te treden en dat wij daar als een voorbeeld van goede samenwerking naar voren gebracht werden op die belangrijke vergadering in aanwezigheid van Belgische, Vlaamse en Vietnamese overheden bewijst voldoende denk ik.

Ik wil nog op iets anders wijzen. Export is uiterst belangrijk voor Vlaanderen en alhoewel wij indrukwekkende exportcijfers kunnen voorleggen, wat ook belangrijk is voor een open economie zoals de onze, is het nog altijd zo dat te weinig van onze kmo's aan export doen. Van die weinige kmo's zijn er nog maar 20% die zich wagen naar Noord-Amerika of Zuid-Oost-Azië. Ik verwijs in die context ook naar een recent verschenen studie van professor Sleuwaegen van de Vlerick Managementschool die ook uitvoerig becommentarieerd werd in De Tijd van 1 april op de frontpagina. Daarin werd de nadruk gelegd op het feit dat sterke overheidsbegeleiding op maat voor de kmo's nodig is, maar dat kan alleen maar tot stand komen wanneer overheidsinstanties meer internationaliseren en meer netwerken in het buitenland en dit vanuit die vaststelling dat de bevoegde agentschappen FIT, ik heb u daar een voorbeeld gequoteerd, niet voldoende middelen en mensen hebben om alles zelf te beheren. Dit is wat wij tot nu toe altijd gedaan hebben, een nichebeleid voeren ter ondersteuning van het hoger beleid en vooral ten dienste van onze kmo's die het hard nodig hebben.

Wat betreft het Flanders Economic Office waar onze collega zo graag over tussenkomt. Op het ogenblik zijn 4 van de 6 units bezet en er zijn onderhandelingen bezig voor de bezetting van een vijfde unit als dusdanig.

Samenvattend, Mijnheer de Voorzitter, wat we doen past binnen onze beleidsverklaring. De collega heeft ze niet goedgekeurd. Wat we doen past ook binnen onze begroting, maar ook die heeft de collega niet goedgekeurd. Wat we doen past binnen de Vlaamse acties in verband met het stimuleren van onze economie, namelijk ondernemerschap stimuleren, innovatie stimuleren en internationalisering als dusdanig. We sluiten ons daar dus bij aan. Of dat verantwoord is? Wel kijk, Mijnheer de Voorzitter, wanneer we de waardering krijgen op federaal vlak, op Vlaams vlak, van FIT, van de Belgisch-Luxemburgse Kamer van Koophandel, van de ondernemingen zelf, de talrijke aanwezigheid hier op onze seminaries die we inrichten, het succes dat wij Vietnam als gastland naar Accenta gehaald hebben, wanneer wij missies zelf organiseren, de deelname daaraan en het succes dat die mensen achteraf zelf zeggen nu gaan we zeker terug want daar hebben we contacten gelegd. Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat dit werkelijk voldoende redenen zijn om het beleid dat wij voeren, verder te voeren en om binnen de niche die wij bepaald hebben, namelijk door ons te concentreren op Vietnam en op bepaalde delen van China dat dit verantwoord is en dat we dat beleid op een verantwoorde manier uitvoeren.

Wat de resultaten betreft, Collega, er wordt aangedrongen op ondersteuning. Wat de cijfers betreft, die vraag is hier al gesteld. U herhaalt de vraag die al door uw collega van het Vlaams Belang gesteld werd. De bedrijven delen die cijfers niet mee. We kunnen alleen de goedkeuring en het enthousiasme van die bedrijven zien en het feit dat het ook wetenschappelijk onderbouwd is, dat het belangrijk is dat we onze kmo's ondersteunen en dat we die netwerking bevorderen. De waardering is daar op alle niveaus, dat de waardering daar niet is van mijnheer Joris dat nemen we er maar bij.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, u krijgt direct het woord voor de volgende interpellatie. Nu nog kort nog over Vietnam.

De heer Joris

De gedeputeerde heeft heel veel gezegd over het beleid en heel veel van die dingen snijden hout. Ik heb ook geen kritiek geleverd op de ondersteuning en de informatie. Maar hij was zeer beperkt over de verantwoording van zijn persoonlijke aanwezigheid. En ik blijf erbij, het is in de moderne tijd niet nodig als je informatie en ondersteuning nodig hebt om een gedeputeerde te transporteren. Het tweede punt zou toch een beetje bescheidenheid moeten wekken. Tot vorig jaar waren er een heleboel initiatieven in de financiële wereld waar iedereen ook de politici, de zakenwereld, de banken en de aandeelhouders wild enthousiast van waren. Het voorbije jaar hebben we geleerd om al dat enthousiasme een beetje te relativeren en een beetje met een korrel zout te nemen want veel van dat enthousiasme bleek achteraf een grote lege luchtbel te zijn. Ik hoop dat dit met Vietnam niet gebeurt. Ik ben te oud om nog te geloven in het enthousiaste argument.

De heer Van Vooren

Een bijkomend vraagje, Mijnheer de Voorzitter. Als een hogere overheid of iemand uit het bedrijfsleven beroep doet op de mensen van onze diensten, wordt daar dan een vergoeding voor gevraagd?

De heer gedeputeerde De Buck

Neen, Mijnheer Van Vooren, wanneer er adviezen of inlichtingen gevraagd worden, dan gebeurt dat volledig gratis. Ik had dit eigenlijk ook in mijn tussenkomst kunnen doen in antwoord op de tussenkomsten van mijnheer Bauwens van de N-VA. Hij was een deskundige ter zake, die deelgenomen heeft aan een aantal missies in Azië. Hij heeft hier ook zijn goedkeuring uitgesproken over die missies. Hij heeft toen eigenlijk ook gevraagd of we die missies beter wilden opvolgen zowel daar ter plaatse als hier. We hebben daar gevolg aan gegeven door het openen van het Flanders Economic Office en door ons aanwezigheidspunt in Beijing. Dat was dus eigenlijk ook een suggestie van een deskundige uit onze raad die vanuit de oppositie, onbevooroordeeld een oordeel uitbracht over wat wij deden. Hij zit nu niet meer in Singapore maar woont nu in Nevele.

De heer Van Vooren

Ja, maar hij werkt wel voor een Oost-Vlaams bedrijf. Het is wel voor zijn eigen bedrijf dat hij naar daar ging.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De tussenkomst van collega Joris is naar mijn aanvoelen een van die vervelende tussenkomsten deze namiddag. Vervelend in die zin dat er een zekere gêne, plaatsvervangende gêne hangt omtrent de vraagstelling. De vraagstelling is in feite zeer suggestief. Dat is niet de eerste keer deze namiddag, we hebben dat nog al meegemaakt. Ik wil mij niet uitspreken over die onkostennota, ik kan daar niet over oordelen en collega Joris waarschijnlijk evenmin. Het enige dat interessant zou zijn, dat is dat niet telkens opnieuw de vraag gesteld wordt door de oppositie naar de zin van deze economische contacten, maar dat zijzelf eens het initiatief nemen om in overleg met de bedrijfswereld, Oost-Vlaanderen te onderzoeken of die bedrijfswereld dat inderdaad als zinvol ervaart. Dan zouden ze iets nuttig bijdragen tot de zin van het debat en dan zouden zij ons meteen kunnen bewijzen dat naar het oordeel van het economisch leven in Oost-Vlaanderen dit niet zinvol is. Dat zou een positieve reactie zijn, Mijnheer de Voorzitter. Ik vrees alleen dat over x-maanden er opnieuw een interpellatie zal zijn met dezelfde inhoud, met dezelfde strekking en met dezelfde stemmingmakerij. Ik zou er willen van afraken met een positieve actie vanuit de oppositie om op die manier de toestand van de provincie te verbeteren .

PUNT 14**INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER DE ONDEMOCRATISCHE PRAKTIJKEN BIJ DE "LES VAN DE EEUW"****De heer Joris**

Geachte Heer Gouverneur,
Geachte Voorzitter,
Geachte Collega's,

Ik ben hier inderdaad al eens met een ordemotie over tussengekomen maar dan is er geen ernstig debat met woord en wederwoord mogelijk. Ik vond het nodig en ik vond het in zekere zin zelfs een kwestie van fair play ook tegenover de gedeputeerde dat er wel een debat mogelijk is.

DEBATTEN

Op woensdag 18 maart 2009 vond in het Kunstencentrum Vooruit de zogenaamde 'Les van de Eeuw' plaats in samenwerking met de Universiteit Gent, de Stad Gent, de Stichting Gerrit Krevelt en het Informatiepunt Europa Direct. De thema's waren Europa en de Europese verkiezingen. De provincie Oost-Vlaanderen en het eigen informatiebureau 'Europa Direct' werkten dus rechtstreeks mee aan de organisatie van deze "Les van de Eeuw". Het provinciebestuur nam ook deel aan het voormiddagprogramma, dat bedoeld was voor laatstejaarsstudenten. Gedeputeerde De Buck gaf hierbij toelichting over de rol van het provinciebestuur bij het propageren van de Europese gedachte. Ook in de promotie van deze 'Les van de Eeuw' droeg de provincie een steentje bij. Alleen al het televisiespotje kostte de Oost-Vlaming 2 758 EUR. Ik weet best wat reizen kost, dat kan ik beoordelen, maar ik geef hier de cijfers naakt door zoals ze zijn, zonder er een oordeel aan te vellen. Kosten van televisiespotjes kosten geld en ik heb daar geen enkel benul van, maar cijfers zijn cijfers.

Dat had allemaal nog min of meer door de beugel gekund, als het om politiek neutrale vorming en voorlichting ging. Als alle strekkingen en alle partijen aan bod waren gekomen zoals in een parlementaire democratie met vrijheid van meningsuiting hoort. Maar juist daar wrong het schoentje. De deputatie beweerde immers ter motivatie van haar deelname en financiering dat 'alle politieke partijen' hun medewerking hebben verleend, maar dat was een flagrante leugen. Daar stond zelfs niet het codewoord 'alle democratische partijen', dan weten we best we bedoelen hier iedereen behalve het Vlaams Belang. Ik weet niet wat volgens jullie het statuut is van LDD, maar dat is een codewoord dat onjuist en oneerlijk is maar ge weet dan tenminste wat er bedoeld is, maar als ge zegt 'alle' dan moet het ook 'alle' zijn of ge zit er naast. Het Vlaams Belang, nochtans een democratische partij met een duidelijk - en kritisch! - standpunt over de Europese Unie, werd op geen enkel moment betrokken bij de organisatie. U bent de laatste die kan zeggen dat het Vlaams Belang nooit standpunten of stellingen inneemt over buitenlandse politiek. U wordt er voortdurend mee gebombardeerd, dus dat kan geen argument zijn.

Die uitdrukking 'alle politieke partijen' stond in een nota aan de deputatie die was opgesteld door gedeputeerde De Buck in hoogst eigen persoon.

Door de meest kritische stem uit het debat te verbannen, verloor de 'Les van de Eeuw' alle politieke relevantie en alle aanspraken op objectiviteit. Je krijgt dan allemaal sprekers die zeggen: "Wij zijn voor de unie en wij zijn heel enthousiast." Sommigen waren zelfs zo enthousiast dat ik dacht als mijn konijnen zo wild beginnen doen, dan haal ik er een veearts bij, want dan hebben ze iets verkeerd gegeten.

Dit deed mij op een onaangename manier een beetje denken aan die andere grote Unie, de Sovjet-Unie. Daar mocht je ook alleen maar de officiële waarheid zeggen, iedereen moest voor het communisme zijn en zo moet ook iedereen voor de unie zijn of ge hoort er niet bij of ge zijt een slechte democraat, een schurk, een oorlogsstoker en wat nog meer. Dat is duidelijke nonsens, dat bewijst nog maar eens dat het democratisch deficit van de unie niet beperkt blijft tot het niet-organiseren van referenda enz. of tot het voetenvegen van referenda maar dat het veel dieper zit. Dat de unie goed op weg is dezelfde soort Sovjet-Unie zonder tanks te worden en op dezelfde manier ten onder te gaan omdat er geen enkele onderdaan van de unie nog gelooft in die mooie blabla over vrijheid en democratie en vrijheid van meningsuiting enz. en gelijkheid van alle burgers, als ge in de praktijk ziet dat daar niets van in huis komt dan gooit ge op den duur gedegouteerd het hele boeltje overboord. Met welk recht heeft de provincie het Vlaams Belang uitgesloten van deelname aan de 'Les van de Eeuw'? En waarom vermeldde de nota van de deputatie ten onrechte dat alle politieke partijen daaraan deelnamen terwijl dit niet waar was? Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Het is dus een terechte vraag van de collega want ik geef toe dat de vermelding 'alle politieke partijen' een te letterlijke overname vanwege onze dienst was, opgesteld door de organisatoren. Dat komt omdat wij inderdaad niet rechtstreeks betrokken waren bij de organisatie van deze activiteit die eigenlijk een organisatie is van de Universiteit Gent samen met de Vooruit. Wij hebben onze medewerking verleend vanuit het Informatiepunt Europa Direct voor het ochtendprogramma dat in het teken stond van jongeren in contact te brengen met Europa en vooral hen te overtuigen dat Europa geen ver van mijn bed show is, maar dat Europa ons dagdagelijks leven beïnvloedt. Dit past perfect binnen ons takeninhoudspakket van het Informatiepunt Europa Direct en we hebben daarin gedaan wat er vanuit het Informatiepunt van ons verlangd werd. Dit bleek trouwens ook uit het filmpje dat u quoteert, Collega, en ik kan u daar geruststellen dat filmpje werd niet met Oost-Vlaams, maar met Europees geld verwezenlijkt en behoort ook tot één van de opdrachten die we krijgen vanuit Europa om ook de media in te schakelen bij de bewustmaking van het belang van Europa en vooral waar dat kan de audiovisuele media als dusdanig.

Inderdaad, Mijnheer de Voorzitter, ik moet dat toegeven die vermelding 'alle politieke partijen' hebben we al te letterlijk overgenomen.
Tot zover.

De heer Joris

Wist u dat wij uitgesloten waren of niet? Op voorhand?

De heer gedeputeerde De Buck

Collega, wij hebben deelgenomen aan het deel waar wij voor gevraagd werden en wij waren geen organisatoren. Dus wat de organisatoren zelf gedaan hebben bij uitnodigen of niet uitnodigen daar hadden wij geen enkele inspraak in. Wij hebben gedaan wat er ons gevraagd werd. Wij hebben dat gedaan vanuit onze opdrachten die wij hebben via het Informatiepunt Europa Direct. Meer kan ik daarop niet zeggen.

PUNT 15**IVA PROVINCIAAL ONDERWIJS: BUDGET 2009: GOEDKEURING VAN DE 1STE REEKS WIJZIGINGEN**

Stemming

PUNT 16**TOEPASSING ARTIKEL 43 VAN HET PROVINCIEDECREET - PCVO SCHELDELAND DENDERMONDE: MACHTIGING VAN DE DEPUTATIE TOT HET OPENBAAR VERKOPEN VAN EEN DEEL VAN EEN PERCEEL TE DENDERMONDE**

Stemming

PUNT 17**PCVO SCHELDELAND WETTEREN - NIEUWBOUW: SCHRIFTELIJKE VRAAG VAN DE NV SERCK OM GEHOORD TE WORDEN DOOR DE PROVINCIERAAD OF EEN COMMISSIE:**

- KENNISNEMING VAN DE BRIEF VAN 8 APRIL 2009
- BESLISSING OM NIET IN TE GAAN OP DE VRAAG OM GEHOORD TE WORDEN

- *Kennisneming van de brief van 8 april 2009*

Kennisneming

- *Beslissing om niet in te gaan op de vraag om gehoord te worden*

De heer voorzitter

Het tweede deel gaat over de beslissing om niet in te gaan op de vraag om gehoord te worden. Ik zeg dus om 'niet' in te gaan. Diegenen die dat niet willen en dus de deputatie volgen, stemmen ja. Ik geef het woord aan de twee oppositieleiders. Eerst aan Mijnheer Fiers, en nadien aan mijnheer Veys.

De heer Fiers

De heer Veys wou het hebben over de 'saga'. Ik zal mijn argumentatie eventjes beperken tot een strikt juridische. Wij krijgen hier een verzoek van een burger die iets te vertellen heeft dat de provincie aanbelangt. Hij kan dus gebruikmaken van een aantal manieren om dat onder de aandacht van de provincie te brengen.

DEBATTEN

Mij lijkt het zonder enige twijfel zo dat hij daar een heel specifieke manier voor wil gebruiken, namelijk het verzoekschrift, waarbij hij ook de vraag stelt om gehoord te worden. Ik heb ondertussen de documentatie ontvangen die mij de vorige keer beloofd was. De juridische onderbouw van de beslissing die we de vorige keer genomen hebben over deze of een gelijkaardige brief van de firma Serck dat heeft men proberen verwijzen naar de klachtenprocedure. U bent daar, Dames en Heren, mee akkoord gegaan. In die klachtenprocedure veronderstelt men een instemming van de persoon in kwestie. Ik heb dit toen in vraag gesteld. Ik heb toen bij de vorige zitting gezegd dat wij wellicht op het verkeerde spoor zaten en dat de persoon in kwestie iets anders bedoelde. Men heeft geïnterpreteerd in zijn plaats. De nieuwe brief die vanuit de firma wordt gestuurd laat daarover eigenlijk weinig twijfel bestaan. Aangezien hij een nieuwe brief stuurt, blijkt dat hij niet tevreden is met de oplossing die wij de vorige keer gekozen hebben als provincieraad, meerbepaald die u hebt gekozen, want ik heb dit uiteraard niet ondersteund.

Dat betekent dat wij die brief anders moeten interpreteren dan de vorige brief. Maar eigenlijk moet u die samenlezen met die brief van vandaag als een verwijzing naar de toepassing van artikel 195 van het provinciedecreet. Dames en Heren, verwijzing naar het hoorrecht laat echter geen andere interpretatiemogelijkheid over dan de toepassing van artikel 195. De intentie van de verzoeker is ook duidelijk anders had hij die brief niet opnieuw geschreven. De vraag stelt zich dan aan de provincieraad: "Wat gaan we nu doen? Artikel 195 laat ons de volgende mogelijkheden: verwijzen wij de vraag of het verzoekschrift voor meer uitleg door naar de deputatie of naar een van de commissies? Dat zou dan logischerwijs de 3de commissie zijn. Staan wij een hoorrecht toe en dat hoorrecht moet dan gebeuren in een van de commissies of in de provincieraad zelf. Dat is de vraag die we ons moeten stellen.

Inhoudelijk, Dames en Heren, vraag ik mij af: "Waar zijn wij nu echt bang voor?" "Waar zijn wij nu bang voor als wij die persoon zouden horen? Hebben wij schrik dat hij iets te vertellen heeft dat het daglicht niet mag zien? Je zou er bijna in de omgekeerde zin vanuit gaan dat de indruk minstens wordt gewekt dat wij iets te verbergen zouden hebben. Laat ons hopen dat dit niet het geval is. En als dat niet het geval is waarom horen we die mens dan niet? Voor mij hoeft dat niet in de voltallige raad. Het is een zeer technisch dossier waarover al heel wat water door de zee is gevloeid en daarom lijkt het mij misschien logischer dat we dat eerder in de commissie doen waar we dan de nodige tijd kunnen voor uittrekken en we de nodige expertise kunnen aan toevoegen. Maar nogmaals waar zijn we eigenlijk bang voor? Daarom, Dames en Heren, zou ik toch suggereren dat wij die persoon wel horen. Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Tweede keer goede keer, helaas vrees ik dat dit niet het geval zal zijn voor mijnheer Serck. Hij staat al te kloppen aan de poort van de provincie, maar men weigert om die poort open te doen. Men weigert zelfs om te luisteren.

Rumoer

U mag straks het woord voeren, u kunt dat zeer goed, met veel vuur. Nu heb ik het woord gekregen, laten we het daar bij houden.

Rumoer

Hij mag mij niet onderbreken! U mag mijn onderbreken, maar mijnheer Vercamer moet het woord vragen aan u.

Rumoer

De collega's die nu rumoer maken zouden zich trouwens ook beter wat meer roeren in de raad.

Collega's, wanneer wij verwijzen naar het schrijven van de firma Serck, denk ik, wanneer wij de brief lezen dat er geen interpretatie mogelijk is. Vorige maand heeft men nog geprobeerd om met een kunstgreep dat te interpreteren als klacht. Men heeft natuurlijk altijd de meerderheid op de hand, om dat er ook doorgejaagd te krijgen en desnoods herhaalt men de stemming als de uitslag niet is wat men wenst. In ieder geval stellen wij hier vast dat er een schrijven is van een burger die gehoord wil worden.

Wij lezen echter nu al in het voorstel om opnieuw niet in te gaan op dat verzoek. De vraag is nochtans zeer eenvoudig. Die man vraagt ook niets onmogelijks, gewoon om een aantal aspecten die nog niet aan bod zijn gekomen te mogen brengen in de commissie of tijdens de provincieraad. Vraagt hij nu zoiets onmogelijks? Zijn er nu zo'n belangrijke zaken die de deputatie vanuit haar ivoren toren kunnen ondergraven zodat die ook maar iets zou kunnen hellen als de toren van Pisa. Ik denk het niet. Ik denk dat de deputatie al meermaals de kans gekregen heeft om haar verhaal te doen. Ze heeft er trouwens al een advocaat moeten bijhalen, want blijkbaar was zij niet in staat om zelf voldoende het dossier te verdedigen. Blijkbaar moest er een advocaat bij die dan ook nog eens de raadsleden zelf een plaats moest wijzen.

Het gaat hier over grondwettelijk recht. Wanneer wij kijken naar de argumenten waarop wij vandaag mijnheer Breyne zouden weigeren om te horen, dan voel ik mij nochtans heel goed gesteund door een nota opgemaakt door de dienst Griffie gericht aan de heer Griffier. Daarin wordt in feite een volledige oplistijng gemaakt van alle argumenten waarom mijnheer Breyne wel moet gehoord worden. Een nota die toevallig niet in het dossier stak. Die nota dateert van 30 januari, dus zolang zijn wij al bezig met dat dossier en zolang probeert men dus ons al aan het lijntje te houden dat we niet over één nacht ijs mogen gaan.

Ik citeer uit die nota:

1. In verband met het wetgevend aspect: Wat is in feite een verzoekschrift?
"Een verzoekschrift of een petitie is een brief, gericht aan de voorzitter van de provincieraad, waarin iemand een verzoek formuleert. Dit verzoek kan een klacht zijn, een vraag om het provinciaal beleid of de provinciale regelgeving te wijzigen of een ander voorstel."
 Het is dus perfect mogelijk om dit hier in de provincieraad te brengen.
2. Wanneer is iets niet ontvankelijk? Wanneer kunnen wij dat verzoek naast ons neerleggen en zeggen wij horen niets, wij blijven doof voor de vraag van mijnheer Breyne?
 Wat zijn de drie voorwaarden?
 " - *de schrijver uit louter een mening zonder concreet verzoek;*" Het verzoek is er.
 " - *het geformuleerde verzoek is kennelijk niet ernstig. Dit wordt nergens gespecificeerd.*" Het laatste waar we mijnheer Breyne kunnen van betichten is dat hij niet ernstig zou zijn.
 En het laatste:
 " - *het taalgebruik is beledigend.*" Wij zitten natuurlijk in een situatie waarbij de minste kritiek op de deputatie als een belediging ervaren wordt. Men probeert al zijn duivels te ontbinden om ons toch maar het zwijgen op te leggen. Maar de basisvoorwaarden inzake ontvankelijkheid zijn voldaan.

Wanneer ik daarnet verwees naar het grondwettelijk recht artikel 28 en ik citeer nog steeds uit de nota gericht aan de heer Griffier. Artikel 28 van de grondwet stelt heel duidelijk:
"Ieder heeft het recht verzoekschriften, door een of meer personen ondertekend, bij de openbare overheden in te dienen."

Dan gaan wij ons als provincieraad eens boven het grondwettelijk recht gaan stellen. We hebben daarnet gezien hoe de deputatie denkt over het provinciedecreet, over de aangifte van hun mandaten, wel wij gaan nu nog een stukje verder door de grondwet aan onze voeten te vegen. We zijn goed bezig. Doe zo verder dames en heren van de deputatie.

Ten tweede stelt men in die nota dat men geen persoonlijk belang dient aan te tonen of in de provincie. Ik denk ook hier voldoet de heer Breyne wel aan de voorwaarden. Ik weet niet eens waar hij woont maar in ieder geval is er wel degelijk een persoonlijk belang. Ik denk zelfs dat dit zijn persoonlijk belang overstijgt. Die nota stelt verder nog: *"Wanneer de indiener van het verzoekschrift op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift zelf als eiser of verweerder betrokken is bij een administratieve of gerechtelijke procedure, leidt dit niet tot de onontvankelijkheid van het verzoekschrift"*.

Het is dus perfect mogelijk, de provincie doet dit ook graag procederen, ook al is daar die procedure met de betrokken firma over het dossier, dan kunnen zij perfect mijnheer Breyne horen. Ze hebben het trouwens gedaan met hun advocaat. De heer gedeputeerde heeft ook verklaringen gedaan. Waarom zouden wij niet als provincieraad eens de andere klok mogen horen? Wat is nu juist het addertje onder het gras? Waar hebben zij nu zoveel schrik van? Ik wist dat zelfs niet van de deputatie want zij zeggen altijd: "Kom maar af. Wij zijn de zuiversten van de zuiversten. Wij hebben niets te verliezen."

DEBATTEN

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, wilt ge tot uw punt komen alstublieft? Deze verwijten heb je de vorige keer ook al gemaakt. Kom tot uw punt, anders hebben we hier elke maand hetzelfde.

De heer Veys

Neen, dit zijn hier nieuwe elementen die vorige maand niet meegedeeld werden. Het dossier dat vorige maand niets voorstelde, blijken nu nota's te bestaan die de mensen van de oppositie die kritiek hadden, nu gelijk krijgen. Toen werden die zedig verzwegen.

Collega's, ook wat betreft het aspect van bevoegdheid. Ook wij zijn bevoegd, ook voor de materie die de betrokken schrijver aangaat. Wij kunnen ons hier ten volle over uitspreken.

Laatste bemerking in verband met dit advies. Het is in feite de analyse. Het gaat in verband met het behandelen daarvan. Ik stel hier duidelijk. *"Voorliggende brief bevat de vraag om gehoord te worden omtrent bewijzen van vermeende onwettigheden in een bepaald dossier"* (het gaat over de vorige brief natuurlijk). *"De brief kan deels als een klacht over de handelingen en werking van de provinciale diensten opgevat worden, maar beoogt uiteindelijk een bepaalde beslissing te herzien. Deze brief betreft ons inziens wel degelijk een concreet verzoek, meer dan een loutere meningsuiting."*

Het is dus duidelijk dat de betrokkene en gans de filosofie van de vorige keer van wij moeten mijnheer Breyne als klacht behandelen is dus gene delen waar. Trouwens de conclusie is: *"Bijgevolg kan ons inziens de brief van Ir. Gino Breyne wel degelijk als verzoekschrift gekwalificeerd worden."*

Dus wat doen wij in feite met het advies van de dienst Griffie? Dit belandt zo als een vodge papier in de papiermand, terwijl er zeer degelijke argumenten instaan. Argumenten die vorige maand van tafel geveegd werden en die blijkbaar vandaag opnieuw van tafel geveegd worden. Ik sluit mij dan ook aan bij het pleidooi van collega Fiers. Ik denk dat er voldoende elementen zijn, die het klein greintje fair play die de raadsleden hier in zich zouden moeten hebben, ten minste de moed moeten hebben om tegen hun eigen deputatie in te gaan en een Oost-Vlaming de kans te geven om ook eens zijn verhaal te brengen. Vandaar dat wij ook tegen het voorstel zullen stemmen om mijnheer Breyne niet te horen. Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, het wordt hier een welles-nietes-spelletje. Nietwaar? In een merkwaardige coalitie tussen Groen! en het Vlaams Belang.

Ten eerste gaat het hier niet over een grondwettelijk recht. Ge moet u juridisch bijscholen. Ik weet dat u daar ooit pogingen toe ondernomen hebt. Maar ge moet u bijscholen, want het gaat hier puur over een interpretatie van het provinciedecreet. In het kader van de administratieve vereenvoudiging is het provinciedecreet nu de helft langer dan de vroegere provinciewet onder meer dankzij het hoofdstuk 2bis: 'voorstellen van burgers', en het hoofdstuk 3bis: 'verzoekschriften aan de provincieraad'.

Ik stel vast dat we daarvoor niet kunnen terugvallen op het huishoudelijk reglement. Artikel 197 van het provinciedecreet voorziet dat. Ik stel ook vast, dat dat artikel daar ingekomen is naar analogie van een regeling die bestaat bij het Vlaams parlement. In de memorie van toelichting werd duidelijk gezegd dat bij de Vlaamse overheid men voorstellen kan doen, maar die moeten gepaard gaan met een concreet voorstel. Dat is in deze niet het geval. Dat is dus het eerste argument om dat te verwerpen.

U brengt natuurlijk veel dingen aan. Collega Veys, u zegt op een bepaald moment: "Ja, ik heb een nota gevonden van 30 januari 2009 die niet in het dossier zit." Ik ken niet alle nota's die hier in het huis gemaakt worden. Er zijn maar 24 uren op een dag en je kunt niet alles weten. Als je nota's citeert in deze context, dan moet je ook de repliek durven citeren. Dan moet je ook de nota van een andere dienst, bijvoorbeeld de dienst Juridische Aangelegenheden durven aanhalen. Dat doe je niet. Je ruikt dus een aantal dingen uit hun verband en dat is eigenlijk niet netjes. Maar ik heb reeds gezegd dat ik al met veel dingen heb leren leven, ook van u. Ik ken uw stijl en ik neem hem voor wat hij waard is, als je mij goed verstaat.

Wij denken dat hier de artikelen in het provinciedecreet niet van toepassing zijn en dat we dus terecht vinden dat we daar niet moeten op ingaan.

Ten tweede wil ik duidelijk zeggen aan beide interpellanten, maar vooral aan collega Fiers die een wat grondiger juridische scholing heeft: "Wij zijn partij in deze zaak." Het is een heilige regel dat eens een zaak aanhangig is bij een rechtbank, men wacht tot de rechtbank een uitspraak doet. Dat is de spelregel. Daar is de laatste maanden heel veel rond te doen geweest. Sommigen onder u hebben blijkbaar geen kranten gelezen of tijdschriften. De zaak is aanhangig voor de rechtbank. Wij wachten het oordeel van de rechter af. Dat zal normaliter in een vonnis gegoten zijn. We zullen dan zien. Het is essentieel dat we ons daaraan houden, want anders zouden wij de belangen van de provincie slecht verdedigen als deputatie of als provincieraad. Dat is niet alleen onze juridische plicht, maar dat is ook onze deontologische plicht. De zaak is lopende. We moeten de belangen van de provincie zo goed mogelijk behartigen, benaarstigen, verdedigen. Dat we daarvoor beroep doen op een advocaat is niet abnormaal, hé. We zitten vandaag voor de rechtbank. Ik heb gezegd, Mijnheer de Voorzitter.

De heer voorzitter

We zitten hier niet bij de Raad van State, hé. Er zijn hier grote juristen aan het woord geweest. Ik vraag heel kort nog een bedenking en dan laat ik stemmen. Als lector in het hoger onderwijs recht: mijnheer Fiers.

De heer Fiers

Als jurist.

Gedeputeerde Vercamer laakt mijn voorstel op mijn juridische kennis, wel laat mij u bevestigen, ik heb dit langs alle kanten onderzocht en ik ben formeel in mijn stelling dat hier de toepassing van artikel 195 zich opdringt. Ik hoor net in zijn betoog, hij heeft daar een aantal argumenten voor om dat te ontcrachten, er zou geen concreet voorstel zijn. Ik moet alleen maar citeren uit de brief die mijnheer Breyne namens de firma Serck neerlegt. Het is een heel duidelijk voorstel, namelijk de intrekking van de beslissing van 17 april 2007. Jamaar?! Is dat een beslissing of niet?

Als de eerste gedeputeerde denkt dat het parallel lopen van een juridische procedure zou betekenen dat elke mogelijke democratische controle op wat de deputatie doet, weg zou zijn, dan vergist hij zich. Overigens de heer gedeputeerde laat zich ook graag voorstaan op zijn juridische kennis. Wel eventjes heel terloops. Provincieraadsleden zijn niet per definitie verplicht om aangifte te doen van hun mandaten, wat u daarnet zei. Dat even ter zijde.

Er bestaat een ander en even belangrijk rechtsprincipe "audi alteram partem", namelijk "luister ook eens naar de andere kant." Dat lijkt mij al even belangrijk om in de gaten te houden. Wij moeten de kans krijgen om ook de andere partij in dit verhaal te horen, zoniet lijkt het mij dat wij ook niet de belangen van de provincie verdedigen, want ook hier zijn verschillende uitkomsten mogelijk. Het is helemaal niet ondenkbaar, ik heb hierop reeds in een van mijn vorige tussenkomsten allusie opgemaakt, dat wij misschien beter streven naar een soort van compromis met de firma in kwestie. Dat zou hoogstwaarschijnlijk veel goedkoper uitkomen dan alle mogelijke procedures die nog jarenlang gaan aanslepen en andere aannemers die we nu gaan charteren om die werken uit te voeren. Het is precies in het belang van de provincie dat we weten waar we aan toe zijn, dat we weten welke argumenten er zijn en dat wij misschien tot een andere beslissing zouden komen.

Mijnheer de eerste gedeputeerde, vooraleer u mij hier nog eventjes de les wilt lezen over juridische kwesties denk dan toch nog een paar keer na.

De heer voorzitter

Zeer goed.

DEBATTEN

Mevrouw De Troyer

Ik wou gewoon kort tussenkomen. De zaak is aanhangig en ik ga hier geen lessen lezen aan niemand hier aanwezig. Ik heb die pretentie alleszins niet. Ik kan alleen maar zeggen dat die zaak aanhangig is voor de rechtbank. Wanneer persoon x meent een belang te hebben, dan bestaan er afzonderlijke procedures. Ik ga hier geen adviezen geven wat iemand moet doen, of wat iemand moet laten. Men kan inderdaad andere rechtsmiddelen gebruiken indien die persoon x, y of z meent een belang te hebben op de rechtbank, dan bestaan daarvoor middelen en het zijn die middelen per impossible die hij kan aanwenden. Die discussie hier voeren kan voor mij niet.

De heer voorzitter

We zullen dat straks zien bij de stemming.
Mijnheer Veys kort, want we zijn rond.

De heer Veys

Twee punten. Enerzijds het aspect van we zijn verwickeld in een juridische procedure. Ik heb geciteerd uit de nota van de dienst Griffie aan de heer Griffier. Anderzijds wil ik er op wijzen dat de provincie zelf reeds verschillende publieke verklaringen heeft gedaan. Vorig jaar in de commissie heeft mijnheer Cools nog toelichting gegeven over het dossier. Hier in een publieke toegankelijke commissie is de advocaat van de provincie geweest en heeft daar verklaringen gedaan. De vorige raad is collega Hertog er ook over tussengekomen. Er zijn dus frequente malen. In hoeverre zegt men, de procedure is lopende, maar de provincie doet niet anders dan verklaringen geven en uitlatingen doen. Maar ineens mag het niet, om de andere klokken te horen. Dus tot daar het redelijke aspect van we zijn in een juridische procedure.

Tweede en laatste punt is in verband met de nota van de dienst Griffie aan de Griffier. Hij zegt dat hij geen kennis heeft van een nota, want er zijn maar 24 uren in een dag. Mijnheer Vercamer, u hebt pech. Ik heb van de heer Griffier zelf de e-mail gekregen, waarmee gericht aan onder meer u, de nota u wordt toegestuurd op 30 januari 2009 om 11u58. Het is misschien nu al vijf over twaalf. Maar u kunt mij veel wijsmaken, maar een nota waar nadien nog een gans e-mailverkeer rond gebeurt, waar u bij betrokken bent en wordt besproken, en u zegt dan: "Ik weet van geen nota." Ik zie al aan de vingers dat het niet echt geapprecieerd wordt dat die e-mail wordt doorspeeld, maar het toont nog eens hoe ter goedertrouw hier allerlei zaken het halfroond rondgestrooid worden.
Dank u.

De heer voorzitter

Geen opname, micro lag af!

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, ik heb daar geen probleem mee. Maar dat al mijn e-mailverkeer blijkbaar bij mijnheer Veys bekend is, verontrust mij in enige mate.

De heer Veys

U geeft toe dat u die gekregen hebt.

De heer gedeputeerde Vercamer

Dat weet ik niet. Mijnheer Veys ik weet niet perfect wat er op 30 januari allemaal op mijn e-mail verscheen. Ik weet wel dat u blijkbaar over al mijn e-mailverkeer beschikt dat ik krijg en dat verontrust mij in hoge mate. Ik ga mij daarover beraden. Dat verontrust mij in hoge mate. U bent allemaal gewaarschuwd hé, Collega's.

De heer voorzitter

We zijn gewaarschuwd. We gaan stemmen.

Stemming

PUNT 18

REGIOMARKETINGPLAN OOST-VLAANDEREN: GOEDKEURING VAN HET LOGO EN DE SLAGZIN "VOOR IEDER VAN ONS"

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het dossier dat nu voorligt, betreft de creatie van een nieuw provinciaal logo.

Over kleur, smaak, vorm valt moeilijk of niet te discussiëren. Daar zijn er ook wel specialisten voor, alhoewel bepaalde mensen mij zeggen dat het nieuwe logo precies een beetje lijkt op het logo van De Post. Maar misschien kan dat nog bijgestuurd worden.
Tot daar die opmerking.

Het logo dat voorligt, is eigenlijk een onderdeel van ons provinciale regiomarketingplan. Dat regiomarketingplan heeft tot doel onze provincie beter te verkopen als we het letterlijk over de marketing hebben, om eigenlijk een duidelijker beeld van de provincie te brengen naar de burger, het een plaats te geven die duidelijk is in de provincie, maar ook veel ruimer, zelfs in Europa en in het verre buitenland, China, Vietnam, enz.

Belangrijk is dat een logo slechts één aspect ervan is. Het is als het ware een soort visuele samenbundeling van dat totale regiomarketingplan.

We stellen vast dat er op dit ogenblik nogal wat energie wordt gestopt – en dat zal te verantwoorden zijn - in de creatie van dit logo. Juist daardoor zijn wij wat bezorgd over de verdere gang van zaken van dat regiomarketingplan, de verdere realisatie ervan, waarover de discussie al op gang is gekomen, maar dat naar ons gevoel toch nog verder moet gevoerd worden, zeker in de commissie en in de fracties. Wij hebben een beetje het gevoel dat wij nu min of meer wat voor voldongen feiten staan wat het logo betreft. Het staat opgesteld. Er is ook al een persconferentie geweest. Wij hopen dat voor er de rest van het regiomarketingplan een goede dialoog is, discussie, inbreng, want ik denk dat het toch wel belangrijk is.

Buiten het feit dat wij oog moeten hebben voor de kostprijs – het zal uiteraard wel goedkoper zijn als u van vele logo's naar één komt – moeten we het nu ook implementeren, uitvoeren. Heel veel dingen moeten veranderd worden. Dat logo moet in de visualiteit veranderen.
De vraag is: hebben we dat voldoende gebudgetteerd en doen we dat op termijn?
Dat is een financiële zorg, want daar zullen we ook op aangesproken worden door de burgers. Ik denk dat we daar oog moeten voor hebben.

Mijnheer de Gedeputeerde, wat betreft de verdere implementatie van het regiomarketingplan is het is toch onze bekommernis – en dat is belangrijk - dat wij er op een actieve manier bij betrokken worden en dat we het verder inhoud kunnen geven.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik citeer hier even de agenda: "goedkeuring van het logo en de slagzin "Voor ieder van ons". Stemming."

Nu vraag ik mij af wat voor zin het nog heeft dat wij hier vandaag stemmen, want om 13.30 uur deze middag heeft de deputatie in vol ornaat, met op de achtergrond een mooi logo, al een persconferentie gegeven om aan de pers te zeggen: kijk, dit wordt hier ons logo, ziehier het nieuwe logo van de provincie Oost-Vlaanderen.

Of wij het vandaag goedkeuren of afkeuren, morgen zal het nieuwe logo van de provincie in alle kranten staan.

Dus tot zover hoe belangrijk de deputatie het oordeel van de provincieraad vindt, tot zover dat men het oordeel afwacht om naar de pers te stappen.

We hebben het nog gezien dat er op voorhand naar de pers wordt gehold om toch maar te vermijden dat er een glimp van wat hier in de raad wordt gezegd mee in het spoor zou komen of dat het logo zou bezoedeld worden.

Tot daar de feiten.

Wat is het logo zelf zoals wij het vandaag kennen?

Het logo is een beetje een aaneenschakeling van een denkproces rond regiomarketing. Elke deputatie heeft wel de bedoeling om zichzelf op de kaart te zetten, om iets achter te laten. De ene wil een gebouw kopen, dat dan gedurende 10 jaar leeg staat, en de andere wil één of andere grote manifestatie organiseren.

Deze deputatie heeft gezegd: we zullen een keer een nieuw logo ontwikkelen. Dat zal wel goed zijn voor een jaar of 15 en tegen dat de mensen er goed mee vertrouwd zijn, komt er wel een andere gedeputeerde met een nieuw logo.

Dat zijn de feiten, Collega's.

We hebben hier vandaag het geluk om te mogen stemmen voor een kwak verf, liefst dan nog in het oranje. En wat ik de mensen er wel wil bij geven, is dat in het oorspronkelijke voorstel het logo groen was. Maar dat kon niet, een deputatie waar de CD&V de grootste partij is met een groen logo. Zo niet. Gedeputeerde Vercamer heeft meteen de oranje pot boven gehaald en het groen werd oranje. U schudt van neen. U hebt daarstraks ook neen gestemd en uiteindelijk was u dan weer boos. In ieder geval, dat zijn de feiten. Blijkbaar was groen niet goed. Groen moest oranje worden.

Over welk logo spreken wij?

Het is een soort rood logo, of bordeaux logo, wat een zekere warmte uitstraalt, wat blijkbaar ook een beetje authentiek is in Vlaanderen. Het is weliswaar geen Vlaams dier of geen dier dat in de Nederlanden wordt aangetroffen, behalve dan in de dierentuinen: de leeuw.

Wij zitten nu eenmaal in een streek waar het symbool van de leeuw heel belangrijk is. Niet zozeer uit volle borst omwille van onze aanbedding voor de Vlaamse leeuw. Maar er zijn in Vlaanderen tal van symbolen met een leeuw. Kijk hier naar de wapenschilden. Men kan niet naast de leeuw kijken. Ik heb al zitten zoeken naar een kwak verf in het oranje, overschilderd door de CD&V, maar ik ben nog aan het zoeken. Misschien kunt u mij straks helpen.

Het is trouwens zo dat het logo zoals wij het tot op heden kennen ook het meest vertrouwd is. Het is nochtans nog niet zo lang in omloop. Ik zou dan toch verwachten dat de deputatie zegt van 'we geven dat logo nog een kans'.

Men heeft zelfs geen bevraging georganiseerd. Men heeft een duur bureau ingehuurd om zich toch te kunnen laten overtuigen waarom dit logo een slecht logo is, waarom de leeuw moet vervangen worden door een kwak verf.

In ieder geval is het duidelijk dat de deputatie zich heeft laten vangen voor een duur reclamebureau.

Ik wijs op de prijs, met name de toewijzing voor het opstellen van een regiomarketing en communicatieplan op 20 december 2007 – dus we zijn al een tijdje bezig – voor 95 000 EUR. 95 000 EUR om met dit uit de bus te komen. Mijn zoontje van zes jaar kan wellicht beter.

Collega's, wie dacht dat we aan het einde van het verhaal zijn, heeft het verkeerd voor, want we hebben nog maar het begin van het prijskaartje gezien.

Door de deputatie van 16 april 2009 is de creatie van een imagocampagne voor de provincie Oost-Vlaanderen toebedeeld voor 78 000 EUR. Nu gaan we een keer die kwak verf lanceren als grote campagne voor een goede 80 000 EUR.
Reken maar uit.

Ik heb in de commissie gevraagd aan de gedeputeerde: "Een nieuw logo."

Hij zei: "Dat kan zeer vlot gaan, digitaal op de webstek van vandaag op morgen, op het digitale briefpapier ook."

Ik heb hem naar het prijskaartje gevraagd, want wie morgen naar de Uitleendienst stapt, heeft niet alleen een micro vast, maar er zit ook een klein stickertje op met het provincielogo. Dat is nog altijd die leeuw. Wie hier buiten stapt, ziet direct de mooie vaandels met daarop die leeuw, wie een gebouw bezoekt, ziet daar folders met de leeuw op. U kunt zich niet voorstellen op hoeveel plaatsen dat logo terug te vinden is. Ik vermoed dat de deputatie, haar naam waardig, niet 15 jaar gaat wachten om dat logo te vervangen. Dus ook daar gaat men overal die logo's moeten veranderen door die kwak verf. Ik noem het een beetje oneerbiedig, maar ik heb ook weinig andere verbeelding om dat te kunnen omschrijven.

Ik vraag aan de gedeputeerde: "Kan u mij zeggen wat het kost?"

Hij zegt: "Het staat in het budget. Dat is op de provincieraad gekomen."

Wel, ik heb mij een keer de moeite getroost om in het budget te gaan kijken en daar lees ik in het budget 2009: uitgaven voor promotie en voorlichting, 570 000 EUR.

Te kwader trouw zou ik kunnen zeggen: gaat die 570 000 EUR daar allemaal naartoe? Maar dan lees ik: samenwerking met regionale televisie voor TV provincie, campagnes in het kader van regiomarketing, realisatie en publicatie Gids voor Oost-Vlamingen en andere fotoreportages, huisstijl.

Weet ik nu hoeveel de campagne het komende jaar gaat kosten?

Neen, men heeft mij dus gewoon van het kastje naar de muur gestuurd. U probeert dat wel af en toe.

Maar ik herhaal bij deze mijn vraag, Geachte Gedeputeerde: wat gaat ons dit kosten? Ik heb hier al twee bedragen genoemd, maar ik vermoed dat we ook nog een aantal andere zaken zullen tegenkomen. Bij deze wil ik toch opmerken dat wat u op de commissie antwoordde, totaal niet ter zake was.

Collega's, ik rond af door te zeggen dat wij een sterk pleidooi houden – wij zullen dan ook tegen stemmen – voor het behoud van het huidige logo. Het is wat het is. Misschien het rood, maar ik denk dat men heraldisch de kleur gerust kan duiden, zeker het gebruik van de leeuw.

Onze partij – en ik vermoed ook de meeste Oost-Vlamingen – associëren dit logo met de provincie Oost-Vlaanderen. Wat wij zouden associëren met het eerst groene en daarna de kameleon van de CD&V, ik vermoed dat niemand van Oost-Vlaanderen daar echt iets kan op kleven.

Ik wil trouwens voor de goede orde en de volledigheid de collega's de twee andere afgekeurde logo's tonen. Die hebben het dus ook niet gehaald. Misschien lag het ook aan de kleuren. Op het ene voorbeeld ziet men een aantal raderwerken en op het andere een wave of een golf.

Collega's, ik betreur een beetje de manier waarop de deputatie is te werk gegaan. Dat men het blijkbaar nodig vond om over te gaan tot een nieuw logo. Men stak zich daarachter weg. Men zegt: wij moeten onszelf opnieuw uitvinden en hoe kan dat beter dan uit te pakken met een nieuw logo. Vandaar, gelet op de banaliteit van het nieuwe logo, op de hoge kostprijs van heel de campagne en ik kijk uit naar het antwoord van de gedeputeerde en dat we hier als raad totaal miskend worden omdat het al volledig is gecommuniceerd met de pers, zullen wij dan ook tegen stemmen.

Wij pleiten dan ook ferm voor het behoud van het huidige logo, dat toch een beetje stijl, traditie en waardigheid uitstraalt, wat we mogen verwachten van dit provinciale gebeuren.

Dank u.

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vooreerst wil onze fractie haar waardering uitspreken voor het vele werk dat door de provinciale diensten en vooral door de dienst Communicatie is gepresteerd.

We zijn het inhoudelijk volledig eens met de conclusies die voorgesteld worden:

- de provincie Oost-Vlaanderen moet zichtbaarder worden;

DEBATTEN

- het moet duidelijker worden wat het bestuur voor de inwoners van Oost Vlaanderen doet;
- de vele inspanningen die geleverd werden moeten ook resulteren in meer bekendheid;
- en er moet een soort Oost-Vlaamse gevoel ontwikkeld worden.

De wijze waarop dit moet gebeuren, namelijk de focus op een nieuw logo, is voor ons echter niet de juiste manier.

We zijn ervan overtuigd dat er op een voortdurende wijze moet gecommuniceerd worden welke diensten, domeinen, scholen, enz. aanwijsbaar van de provincie Oost-Vlaanderen zijn. Een nieuw logo kan een middel zijn, maar belangrijker is dat er beter gecommuniceerd wordt. En dan is een logo een te dure oplossing is.

Er is al naar verwezen in de commissie naar de begroting. Maar het bedrag dat in de begroting staat, dekt vermoedelijk enkel de kosten van het studie bureau LDV voor dit jaar. De kosten die op ons afkomen, zijn, denk ik, een veelvoud daarvan.

Het vernieuwen van een logo op openbare gebouwen, wandelwegen – ik noem maar op wat er nog niet is vermeld – gaat een enorm pak geld kosten. Terecht wordt er gezegd dat eventueel een huisstijl met briefpapier nog de minst grote kost zal zijn. Dat is inderdaad op 10 minuten tijd geklonken, bij wijze van spreken.

Ik heb begrepen dat binnen de meerderheid hierover weinig eensgezindheid bestaat. Op de commissie was het vrij duidelijk dat de eerste gedeputeerde niet echt enthousiast was, maar die legt zich neer bij de meerderheid. Maar ook bij Open VLD en sp.a waren er op de commissie een aantal prominente en dissidente stemmen te horen.

Voor ons is het ook duidelijk dat met een nieuw logo niet alles opgelost wordt. Vandaag is er onduidelijkheid omwille van de vele logo's – 67 stuks - en dan is één logo een oplossing. Echter, in de commissie, waar dat unieke logo voorgesteld werd, werd onmiddellijk ook de deur opengelaten voor een aantal diensten om terug met een eigen, aangepaste versie van het nieuwe logo te kunnen werken. Ondertussen zijn er zes gekend en er zullen misschien nog een aantal volgen. Dus het argument dat men naar één logo voor alle provinciale diensten, voor alle diensten waar de provincie mee verbonden is, gaat, is eigenlijk op de commissie zelf al achterhaald.

Ons voorstel is dan ook om het oude logo, dat eigenlijk nog maar een tiental jaar oud is, te behouden - de underscore kan voor ons. 'Voor ieder van ons' kan gemakkelijk op het briefpapier gedrukt worden - maar vooral om de conclusies van het regiomarketingplan toe te passen.

Het nieuwe logo moet als sluitstuk dienen nadat men er uiteindelijk drie, vier jaar voor gezorgd heeft dat de provincie beter gekend is. Dan kan men met een grote show desnoods het oude logo verbranden en het nieuwe logo naar voor schuiven.

Dank u.

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er waren een aantal tussenkomsten in de commissie waar de collega's van mijn fractie niet op dezelfde golfhoogte zaten, maar men dreigt wel eens te vergeten dat het over meer gaat dan alleen een logo.

Het is een doordacht plan, naar mijn gevoel althans, en ik denk dat de meeste collega's uit de fractie mijn mening delen.

We hebben het in de vorige legislatuur heel vaak gehad over de herkenbaarheid van deze provincie en over het feit dat wij niet bekend zijn bij de Oost-Vlamingen, dat we niet herkend worden bij de Oost-Vlamingen.

Vandaar ook dit plan.

Ik heb mij daar in de commissie over uitgelaten van dit te steunen.

We kunnen inderdaad bedenkingen maken bij het kostenplaatje, maar het gaat over veel meer dan het logo alleen.

Dat wou ik er nog aan toevoegen.
Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Zoals ik op de commissie gezegd heb, was ik zelf wat sceptisch. Ik ben nogal een aanhanger van de wapens. Ik bedoel daarmee het wapen waarmee we ons van oudsher veruitwendigen en waar Amerikanen bijvoorbeeld stikjaloers op zijn.

Maar ik heb u ook gezegd dat ze ons met dat wapen, zoals ik het nu nog altijd fier op mijn kostuum draag, liggen gehad hebben een aantal jaren terug.
Het is niet eenvoudig geworden. Die leeuw ziet u nog net met die twee schildhouders daarrond. Maar het is zoals men zegt: de bekeerlingen zijn soms de beste verdedigers van iets. En dat is in deze het geval. Ik heb mij laten bekeren ...

Rumoer

... tot een logo.

Wees gerust, ik blijf praktiserend katholiek. Ik voel mij daar nog altijd goed bij, dus het blijft zo. Katholiek, maar niet fanatiek.

Ik heb mij laten bekeren door de vele gesprekken in huis met de medewerkers van de dienst Communicatie en uiteindelijk ook door de mensen van het studie bureau, die dat begeleiden alsook door gesprekken met collega's, die zegden: "Mijnheer de Gedeputeerde, u bent eigenlijk een beetje té ouderwets geworden, té conservatief. U moet dat in zijn geheel zien."

En dan kom ik bij de fractieleider van de sp.a, die inderdaad de dingen goed kadert en zegt: "U mag dat logo niet alleen zien. Dit is een geheel in de regiomarketing."

De regiomarketing is een kernstuk in onze beleidsverklaring 2007-2012. Ik denk dat men in alle fracties zal moeten toegeven dat dit sterk in de verf is gezet.

Waarom willen we die regiomarketing doen?

Ik wil het nog even herhalen. Om twee redenen.

Wij weten dat de provincie niet bekend is. Dat is een vaststelling. Wij hebben dat nog eens vastgesteld naar aanleiding van het onderzoek naar kennis en imago van de provincie Oost-Vlaanderen van studenten van een manama: master na master meertalige bedrijfscommunicatie. U kent dat stuk. We hebben dat uitvoerig besproken en het is ook meegedeeld aan de collega's in deze raad.

We hebben dat vastgesteld en wij willen daar iets aan doen om twee redenen, en daarmee kom ik tot de kern van de zaak.

Ten eerste moeten de Oost-Vlamingen weten waarvoor ze terecht kunnen bij hun provinciebestuur. Veel Oost-Vlamingen en Oost-Vlaamse organisaties weten nog altijd niet goed waarvoor ze hier terecht kunnen. En we hebben één troost: we moeten niet beschaamd zijn om dat te communiceren, want uit datzelfde onderzoek blijkt dat wie wel beroep doet op de provinciale dienstverlening, zeer tevreden is over de manier waarop onze ambtenaren de dossiers behandelen en we zijn daar fier op. Zij moeten dus weten waarvoor ze hier terecht kunnen.

Ten tweede – een meer bredere context – is het imago van Oost-Vlaanderen inderdaad wat flets en flauw.

Wij hebben zeer veel subidentiteiten. De Meetjeslanders zijn de Meetjeslanders, het Land van Aalst, Dendermonde, noem maar op. En wij hebben geen probleem met die subidentiteiten, maar wij moeten ook naar de buitenwereld durven zeggen welke troeven Oost-Vlaanderen heeft.

DEBATTEN

Waarom moeten we dat kunnen zeggen?

Niet om een nieuwe superidentiteit te creëren. Wij noemen dat een koepelidentiteit. Dat is meegenomen als dat meespeelt. Maar vooral om te zeggen dat het interessant is om te studeren in Oost-Vlaanderen. Wij hebben een goed net van technisch onderwijs. We hebben de grootste hogeschool en de grootste universiteit van Vlaanderen. We zijn de grootste studentenstad van het federale koninkrijk aan de Noordzee. Dat is Gent. Wij hebben prachtige antennes voor hoger onderwijs in Aalst en in Sint-Niklaas. Studenten van West-Vlaanderen bijvoorbeeld: stap af in Gent en spoor niet door naar Brussel of ergens verder in het land. Dit is hier goed onderwijs en wij dragen daar zorg voor, want we hebben daar ook multiplicatoreffecten van. Doordat er hier zoveel studenten zijn, zijn er ook veel culturele activiteiten voor jonge mensen, hebben we veel onderzoekcentra in deze regio en veel spin-offs die uiteindelijk aan innovatie doen, aan tewerkstelling, enz.

Wij willen zeggen aan de buitenwereld: Oost-Vlaanderen is op het verkeerstechnisch vlak een schitterende provincie. Niet alleen Gent, maar heel onze provincie is goed bereikbaar via de E17, de E40, de spoorwegen, het tweede grootste station van dit land ligt in onze provincie. Uit het imago-onderzoek naar stations door een bepaalde krantengroep is gebleken dat de stations in Gent goed zijn, waardoor ook veel reizigers trekken. Wij zijn goed bereikbaar per spoor. Wij zijn goed bereikbaar via de waterwegen. Dat zijn allemaal troeven.

Waarom moeten wij zeggen welke troeven we hebben?

Niet alleen om studenten aan te trekken, onderzoekers aan te trekken, maar ook om bedrijven aan te trekken, om nieuwe cultuurbelevingen mogelijk te maken.

Er is experimenteerruimte in deze provincie, niet alleen in Gent, maar op vele plaatsen. Wij ondersteunen trouwens bewust met onze provincie ook het amateurtoneel, enz. omdat er daar ook veel gebeurt, de semiprofessionele gezelschappen.

Dat kadert allemaal in die regiomarketing.

Uiteindelijk willen we dat de buitenwereld Oost-Vlaanderen als een attractieve provincie ervaart, waar veel mogelijkheden zijn, veel opportuniteiten.

En ik ben u dankbaar, Mevrouw de Fractie leider, omdat u dat ook even in herinnering gebracht hebt. Ik kom daar straks nog op terug.

Dat zijn de uitgangspunten.

Collega Franck, ik geef u gelijk. Onze administratie werkt goed, zeker ook onze dienst Communicatie. Of we dat nu moeten doen met een nieuw logo, daarover kan men blijven discussiëren. Maar wij hebben ons uiteindelijk laten overtuigen dat niet alleen de creatie van het nieuwe logo, maar ook het lanceren ervan als een soort "kick-off" moet beschouwd worden bij het implementeren, het voorzien van uitvoeringsmiddelen van uw regiomarketingplan. Dat is een keuze, een opportuniteit, een appreciatie. Wij verschillen daar blijkbaar van mening over.

Eén van de elementen waarom ik mij heb laten overtuigen is dat we 67 verschillende logootjes hebben, die vooral gecreëerd zijn in de jaren '90. Ik verwijs naar wat u daarover gezegd hebt in de commissie, Collega Verleyen. We hebben inderdaad veel aparte logo's, maar die zijn nooit voortgevloeid uit een globale studie om aparte logo's te geven. Zij zijn gegroeid van dag tot dag, inspelend op een soort modeverschijnsel. Een nieuwe dienst, een nieuw initiatief, zelfs een nieuw project, die moesten allemaal hun eigen logo hebben.

Wel, we gaan er zo 67 vervangen.

Er zijn andere voorstellen geweest.

Collega Veys, u geeft er drie, maar eigenlijk is er maar één voorgelegd aan de deputatie en dat is het voorstel met de tandwielen met vier kleuren, waaronder ook oranje.

Technisch is dat geen goedkoop logo, want men moet telkens met een vierkleurenpers werken. Bij het onze kan gewoon met een steunkleur gewerkt worden. Dat is op dat vlak eenvoudiger.

Ik heb mij laten overtuigen vanuit de uitspraak: vertel het mij en ik zal het vergeten.

Tot nu toe hebben we heel veel verteld in deze provincie. Toen ik provincieraadslid werd, Collega's, bestond er geen foldertje, geen stenciltje over de provincie. We hebben met een aantal jonge provincieraadsleden er toen voor gezorgd dat er minstens één publicatie gekomen is, een beetje in Oost-Europese stijl, zoals de publicaties die men van de Oost-Duitse of Joegoslavische ambassade kreeg als men wilde informeren over het zelfbestuur. Ik heb mij daar allemaal nog mee bezig gehouden. Alles op zijn tijd, nietwaar. De publicatie noemde "Een bloem van een provincie".

Dat is toen ontstaan. Het zijn provincieraadsleden, dat werkgroepje, die dat gelanceerd hebben. Achteraf zijn we veel beginnen publiceren. Dus we hebben al heel veel verteld, maar de mensen onthouden het niet.

Tweede basisregel: toon het mij en ik zal het onthouden.

Wel, wij tonen veel te veel. Wij hebben 67 logo's. We gaan dat nu vervangen door één, in de hoop dat ze het beter zullen onthouden.

Maar het belangrijkste is: betrek mij erbij en ik zal het begrijpen.

De bedoeling van het regiomarketingplan is dat we zoveel mogelijk mensen, groepen, organisaties daarbij betrekken. En als we dat doen, gaan de mensen het inderdaad begrijpen.

Ik herhaal dus.

Onze uitgangspunten zijn: vertel mij het en ik zal het vergeten, toon het mij en ik zal het onthouden en betrek mij erbij en ik zal het begrijpen.

Er is gezegd: wij weten van niets, dat wordt hier zomaar gelanceerd.

Vooraf mijnheer Veys had het erover.

Dat is zo. Maar dat gebeurt overal zo. Kijk naar elk bedrijf, kijk zelfs naar politieke partijen die hun logo's aanpassen of veranderen. Daar wordt geen grote consultatie over gehouden bij de basis.

Trouwens, wij leven in een representatiedemocratie. De mensen verkiezen vertegenwoordigers om in hun plaats beslissingen te treffen. Een provincieraad kiest een deputatie om het dagelijkse bestuur uit te oefenen. Het behoort ertoe om daar een concreet voorstel rond te doen en dat doen we nu.

De pers wist dat het kwam. Het is op de commissie geweest. En één keer dat iets op de commissie geweest is, want de commissies zijn openbaar, weet de buitenwereld het. Wij hebben dus geen piepkeduk gespeeld. We hebben uitdrukkelijk een embargo gegeven 'tot na de stemming in de provincieraad'. Dat is uitdrukkelijk gezegd vandaag. Wie aanwezig was, neem ik als mijn getuige.

Het was ook niet zo dat we daar in groot ornaat waren. We hebben onze pietteleir niet aangedaan deze middag, Collega. U mag niet altijd zo overdrijven. U moet dat een beetje temperen. De waarde van uw tussenkomsten zal veel verhogen. U gaat veel ernstiger genomen worden.

Ik geef u een goede raad vanuit de tijd dat ik nog spreekvaardigheid gedoceerd heb. Maar dat is lang geleden ...

De heer voorzitter

Mijnheer Vercamer, geen gratis goede raad.

De heer gedeputeerde Vercamer

... Goed. Ik heb het toch maar gedaan en met plezier.

Wij stonden daar niet in groot ornaat.

Als bevoegd gedeputeerde en als eerste gedeputeerde heb ik daar een inleiding gegeven. En ik ben blij dat ik gesecondeerd werd door de twee coalitiepartners, namelijk door collega Hertog en collega Bruggeman. Zo hoort het. Dat illustreert dat we daar als deputatie achter staan.

De drie coalitiepartners waren aanwezig.

U zegt dat er daar veel onenigheid zou over zijn.

Daar zijn wat vragen over. Het is logisch als u met iets nieuws afkomt dat er wat vragen rond zijn. Dat is dus absoluut niet abnormaal. Ik loop daar niet ongelukkig van.

Ik probeer af te ronden, Mijnheer de Voorzitter.

Ik kom bij collega Beke.

Over smaken en kleuren discussieert men niet. Dat is juist. Maar wat deze kleur betreft moet ik u toch wat technische gegevens geven.

DEBATTEN

Ik weet wel dat in de wandelgangen wordt gezegd dat 'Vercamer dat kleur heeft doen veranderen'. Niets is minder waar. Ik ben de uitvinder niet van dat logo.

Ik zal u de waarheid vertellen.

Het is collega Dauwe die in een vlammend requisitoor bij de presentatie van de tandwielen heeft gezegd: "Collega's, zijn jullie zot. Zo moet dat eruit zien." Zie je het hem doen? Hij heeft dat dan vlug schetsmatig gemaakt.

Wat de kleur betreft zijn de technische normen Pantone 158 olopend tot 187, want het is in gradé, zoals ze dat noemen.

En wat is 187?

Dat is de kleur van ons bestaande logo, noch min noch meer.

Maar wij hebben dat meestal in geprinte versies, vandaar dat het een beetje verloopt. Maar het is dus gradé van 158 tot 187, Pantone. En Pantone 187 is de kleur van ons huidig logo. Die van CD&V is, als ik mij niet vergis, 150.

Gelach

Ja maar, ik heb het nagevraagd. Ik heb het ook bij. Wie die kleur ook gebruikt, is Wagenschot.

Gelach

Maar we hebben daar al veel voor gedaan met de provincie.

Dit tussen haakjes.

De kostprijs is een belangrijke zaak. We moeten dat goed bewaken. En wie mij kent, weet dat ik dat bewaak.

Wij zijn ervan overtuigd dat door het feit dat 67 logo's vervangen worden door één we inderdaad technisch een besparing doen, zeker over enkele maanden. Dat zal in het begin nog niet zijn. We gaan trouwens in het begin onze stocks allemaal opwerken. We gaan onze tassen niet buitengooien. We hebben de voorbije maanden al een beetje geremd in bestellingen. Als er nieuwe komen, zullen we dat opnieuw een plaats geven en de oude op een andere plaats verzamelen zodat er toch wat homogeniteit blijft in het servies om maar dat voorbeeld te geven.

Trouwens, in het verslag aan de raad van 9 april wordt er ook uitvoerig ingegaan op de manier waarop men dat moet kaderen in heel dat globale gebeuren. Er staat uitdrukkelijk in hoe het nu verder moet.

Ik denk dat het belangrijk is. Men zegt: het is maar een begin. De volgende stappen zijn dat we ons positioneren tegenover welke doelgroepen, welke acties die we gaan ondernemen.

Wij gaan ook rekening moeten houden met de marketingplannen die al specifiek vanuit sectoren gemaakt zijn. De sector Toerisme, de sector Economie, noem maar op. We moeten dat allemaal samenbrengen.

Dat is dus geen gemakkelijke oefening.

En wat de financiering betreft.

Voor de aanpassingen aan de nieuwe huisstijl 2009 voorzien we een goede 70 000 EUR. We halen dat uit onze werkingskosten.

Voor de promotie en voorlichting regiomarketing- en imagocampagne staat 200 000 EUR op ons budget. Dat is juist.

Geresumeerd, Mijnheer de Voorzitter, Collega's.

Ik denk dat wij een goed logo hebben. Daar is lang over nagedacht. Er is veel rond gewerkt. Het vertrekt vanuit de idee dat het voor alle dienstverlening van de provincie moet dienen. Wie publieksgerichte service en diensten levert, zal er de naam van de dienst kunnen bijzetten. Dan hebben we een dubbel effect.

De koepelidentiteit via ons logo wordt duidelijk, is herkenbaar voor de mensen en terzelfder tijd zullen ze heel goed weten bij welke dienst zij terecht kunnen en welke dienstverlening ze kunnen krijgen.

Hoe ziet het eruit? Hoe heeft men het ons voorgesteld?

Heel kort, drie uitgangspunten:

1. uitvoering van het bestuursakkoord en het beleidsprogramma;
2. de provincie is niet goed gekend;
3. de herkenbaarheid is essentieel om uw dienstverlening goed te doen, maar ook om als democratisch bestuur te kunnen gecontroleerd worden. Wat doen die daar eigenlijk? Daarvoor moeten ze u kennen.

67 logo's worden vervangen door één. Het is een merkteken dat niet alleen naar onze administratie verwijst, maar naar heel de provincie. Vandaar dat we ook zeggen als baseline, als slogan: 'Voor ieder van ons'.

Dat was trouwens ook de samenvatting van ons beleidsprogramma.

Het is één krachtige lijn waarin we de letter O en V samenvatten, mooi gestileerd als u het mij vraagt en toch met een klein speels accent, in een kleur die wat verschuift van wat lichter naar wat donkerder.

Daarbij komt dat we twee kleuren hebben. Dat is gemakkelijk druktechnisch. Men hoeft maar met een steunkleur te werken. Wie al eens verkiezingspropaganda besteld heeft, weet wat het verschil is tussen vier kleuren en twee kleuren. Dat is enorm veel.

Wij hebben twee kleuren: grijs, dat staat voor gedegenheid en traditie en oranje, oplopend naar rood, dat staat voor doorzetting, vurigheid en ambitie.

Samen vormt dat een evenwicht.

Dat hebben de kleurspecialisten ons gezegd. Ik vind dat niet uit. Daar bestaan specialisten voor die daarvoor gestudeerd hebben.

Ik denk dat het belangrijk is dat we nu, als dit goedgekeurd wordt vandaag, Mijnheer de Voorzitter, aan de slag kunnen en dat wij de groepsidentiteit nog beter zullen creëren dan tot nu toe het geval was.

Wij hebben niemand voor voldongen feiten willen stellen. We hebben alleen vandaag officieel het werkstuk willen voorleggen waarover lang werd nagedacht met onze medewerkers in dit huis.

Oost-Vlaanderen, voor ieder van ons. Daar komt het op neer. Het zal een langzame omschakeling zijn om de middelen niet te verspillen. Het kadert in een groter geheel, namelijk de regiomarketing. En we hopen dat de herkenning op termijn ook mag leiden naar erkenning. Wij willen werken aan een Oost-Vlaams gevoel om Oost-Vlaanderen op de kaart te zetten.

Dank u.

Stemming

PUNT 19

SINT-BAAFSKATHEDRAAL GENT: ONDERHANDSE SCHENKING AAN DE KERKFABRIEK VAN DE SINT-BAAFSKATHEDRAAL GENT VAN TWEE HOUTEN PANELEN AFKOMSTIG VAN WANDLAMBRISERINGEN UIT EEN VOORMALIGE WONING IN DE SAVAANSTRAAT

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Zoals we kunnen vernemen, ontvangt de Sint-Baafskathedraal een onderhandse schenking van provinciale panelelementen, zijnde wandlambriseringen afkomstig uit een voormalige woning uit de Savaanstraat.

Die elementen worden al meer dan 20 jaar in het depot van de Kapiteinstraat bewaard.

Twee van deze panelen zullen worden gebruikt in de Sint-Baafskathedraal, dit in een historisch kader zodat ze eigenlijk tot hun volle recht zullen komen.

Mijn vragen zijn de volgende:

- zijn er nog van die waardevolle panelen?
- Liggen die nog in het depot?
- Worden die onder goede omstandigheden bewaard?
- Zal er ook werk van gemaakt worden om deze panelen een nuttige bestemming te geven?
- Zijn er binnen onze provincie diensten of gebouwen of voorwerpen die onnuttig gebruikt of bewaard worden? Ik denk maar aan de schaalmodellen die in het Mola voorhanden zijn, of zoals we vorig jaar ook hebben kunnen zien in de Zwalmolen, het alaam dat daar eigenlijk zomaar ligt te liggen.
- Zijn deze geïnventariseerd?
- Wordt er bijvoorbeeld voor die elementen, die schaalmodellen en het alaam van de Zwalmolen effectief gezocht naar een nieuwe bestemming? Ik stel maar voor om ze bijvoorbeeld tentoon te stellen in de tuin van het Mola.
- Kunnen ze eventueel verkocht worden of in bruikleen gegeven worden aan heemkundige kringen of voor tentoonstellingen die gemeenten of andere verenigingen houden?

DEBATTEN

Ik zou graag enige toelichting hierover krijgen.
Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik vervang in dit dossier collega Dauwe, maar we spreken namens de deputatie.

De kerkfabriek van de Sint-Baafskathedraal heeft een aantal verbouwingen gedaan en die twee lambriseringen zouden daar thuishoren.
U weet dat de provincie verantwoordelijk is voor de kerkfabriek van de kathedraal. Vandaar dat men geopteerd heeft van ze daar een nuttige bestemming te geven in plaats van ze nog verder op te slaan in de kelders.

Ik was persoonlijk wat emotioneel gehecht aan die stukken, Mevrouw. Ik meen dat. Want toen we de Savaanstraat afgebroken hebben, heb ik zelf, samen met een paar mensen, gezegd: "Dat moet naar de provincie komen vóór de aannemer hier komt."
Dat was werk van het provinciaal onderwijs dat de directeurskamer versierde. Dat was hier opgeslagen met het oog om het eventueel bij een verbouwing te integreren, maar er heeft zich nooit een gelegenheid voorgedaan.
En nu weten we dat het een bestemming krijgt die nuttig is en die de mensen nog eens zullen kunnen bekijken bij gelegenheid.
Dank u.

Mevrouw Peeters-Muysshondt

Ik heb geen antwoord gekregen op de andere vragen. Ik zal een schriftelijke vraag stellen aan gedeputeerde Dauwe daarover?

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,
Ik heb het al gezegd: ik weet veel, maar niet alles.

En over neogotische lambriseringen weet ik ook niet alles. Maar, Mevrouw, er is commissie geweest en zulke technische vragen moet men eigenlijk daar stellen.
Maar stel een schriftelijke vraag en u zal een uitgebreid antwoord krijgen. Onze dienst Cultuur zal u graag gerieven.
Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw,
Binnen 14 dagen is er opnieuw provincieraad. Dus het is geen maand wachten. Stel uw vraag zeker dan aan de gedeputeerde.

Stemming

PUNT 20

TOERISME: GOEDKEURING VAN "HET STRATEGISCH BELEIDSPLAN VOOR TOERISME EN RECREATIE IN HET WAASLAND"

Stemming

PUNT 21**WAALSE KROOK GENT: GOEDKEURING VAN DE OVEREENKOMST (INCLUSIEF SPECIFIEKE BIJLAGE) HOUDENDE KRACHTLIJNEN AANGAANDE HET ONTWIKKELINGSPROJECT SITE WAALSE KROOK****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij zullen ons bij voorliggende overeenkomst onthouden.

Wij hebben bij de initiële afspraak tegengestemd. Ons groot punt van kritiek was en is helaas nog altijd de invulling die de provincie Oost-Vlaanderen daaraan wenst te geven.

Wij hebben toen gesteld dat wij niet zozeer bezwaren hebben bij het project zelf, dat het een nuttige en waardevolle ontwikkeling is in de site, dat wij gerust de stad Gent, en desnoods de Vlaamse overheid en een aantal privépartners kunnen vinden inzake de ontwikkeling van een nieuwe bibliotheek voor de stad Gent en anderzijds dat men daar een aantal bijkomende functies wenst te ontwikkelen omtrent nieuwe technologieën.

Maar wanneer wij vragen stellen omtrent de rol en de invulling van de provincie Oost-Vlaanderen, blijven wij op onze honger zitten. Dan moeten wij zelfs na herhaald aandringen vaststellen dat men daar nog altijd geen antwoord kan op geven.

De provincie engageert zich keer op keer in een aantal overeenkomsten – en ik vermoed niet dat de provincie zich nog kan terugtrekken – zonder daar zelf met de nodige duiding te komen van 'op die manier gaan wij onze rol daar spelen'. De grote premisse is geweest van 'wij geven maar dit bedrag en geen frank meer' en 'het zal niet zijn voor enkel een bordje – met het nieuwe logo - aan de ingang van de bibliotheek'.

Maar sindsdien blijven wij op onze honger.

De meeste mensen van mijn fractie, misschien op mijzelf na, zijn zeer redelijke mensen en wij zijn bereid van een stuk mee te gaan. Maar wij blijven toch zeer lang op onze honger en hadden gehoopt dat bij voorliggende overeenkomst de provincie toch eens met een concreet dossier op de proppen ging komen. Dat is evenmin op de deputatie gebeurd. Ik heb daar in ieder geval toch geen signalen rond gezien. Het sleept allemaal een beetje te lang aan.

We weten ondertussen dat er in het hele project in de loop van dit jaar een aantal belangrijke stappen, een aantal financiële engagementen zullen worden genomen.

Ik wil vermijden dat men achteraf komt zeggen van 'nu kunnen we ons niet meer terugtrekken, nu hebben we ons al teveel geëngageerd', terwijl we nog altijd wachten op hoe die lege, dure doos wordt gevuld.

Vandaar toch onze onthouding, wat ik naar mijn normen nog zeer braaf vind. Ik denk dat wij, als raad, en de Oost-Vlaamse belastingbetaler het recht hebben te weten wat er in die doos van de Waalse Krook gaat belanden namens de provincie.

Dank u.

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voorafgaandelijk willen we opmerken dat dit punt in maart van de agenda van de raad werd gehaald omwille van een aantal aanpassingen die nog moesten gebeuren.

Zondagavond 19 april was dit punt nog altijd niet geagendeerd. Het is pas op de 4de commissie van 22 april dat we staande de vergadering de documenten rond dit punt in handen kregen. Een echt grondige voorbereiding was toen materieel onmogelijk.

Vandaar dat ik vandaag een aantal opmerkingen moet stellen. Ik kon ze ten andere ook niet stellen aan collega Dauwe, want die was op dat moment al verdwenen.

Ten gronde nu.

Er is in de nieuwe overeenkomst tegemoet gekomen aan de vragen van de raad, namelijk om de provinciale kostprijs in het project te beperken tot 10 000 000 EUR, de zichtbaarheid van de provincie enz.

DEBATTEN

Juridisch stelt er zich echter een probleem.

We geven als provincie geen subsidie zoals het Vlaamse gewest dat wel doet, maar we verwerven in ruil voor onze bijdrage een zakelijk of financieel recht op het gebouw.

De provincie stelt uitdrukkelijk in deze overeenkomst dat we niet instaan voor eventuele latere exploitatiekosten. Echter, daar we in dit gebouw een zakelijk recht zullen hebben, zullen er sowieso een aantal kosten moeten gedragen worden door de mede-eigenaars:

- eventuele onroerende voorheffing, die we als provincie niet moeten betalen, maar als cvba vermoedelijk wel;
- de zogenaamde syndickosten: het onderhoud van de gemene delen, garages, liften, conciërge;
- eventuele kosten voor groot onderhoud.

Er zullen met andere woorden zeker een aantal kosten moeten gedragen worden door de provincie in hoofde van het mede-eigenaarschap.

Door de beperking van onze bijdrage bestaat uiteraard ook het gevaar dat bij verhoging van de kostprijs – volgens sommige weliswaar embedded journalists, en dus niet betrouwbare bronnen, kan de kostprijs van het project verdubbelen tot 124 000 000 EUR - ons aandeel zal verwateren van 15% nu tot misschien 5% of 7%.

Ik weet niet of wij dan nog altijd diezelfde claim gaan kunnen leggen, ondanks deze overeenkomst.

Ik stel mij hierbij de vraag of de zichtbaarheid die wij eisen, die wij vragen, die wij hier ook onderschrijven effectief zal bestaan.

Tot slot staat de opschortende voorwaarde dat de Vlaamse gemeenschap zijn bijdrage moet verhogen van 20 000 000 EUR naar 25 000 000 EUR nog altijd vermeld in de overeenkomst, evenwel zonder een datum te vermelden.

Heeft de Vlaamse gemeenschap haar 5 000 000 EUR bijgedragen vandaag?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat de opmerking van mijnheer Veys betreft kan ik hem eigenlijk volgen, maar dit is een proces dat groeit. Wij bouwen de bibliotheek van de 21ste eeuw. Dat is natuurlijk een containerbegrip. Wij zouden daar liefst niet alleen een afgescheiden deel als eigendom hebben, maar ook een onderdeel van het project dat afscheidbaar is.

Er zullen ongetwijfeld nog veel bij-akten volgen.

Ik ga u geen blazen wijsmaken. Dat is niet rond. Maar wij weten dat wij in een project stappen waarin we met verschillende partners zitten en we moeten elkaar minimaal voor een stuk betrouwen.

Wat de opmerkingen van mijnheer Franck betreft.

Ik mag niet vergeten zeggen dat op pagina 4 de vermelding 'eventueel POM Oost-Vlaanderen' geschrapt is, conform de bespreking in de commissie.

Ik moet het volledigheidshalve vermelden, Mijnheer de Voorzitter, want in de oorspronkelijke tekst staat het nog. Het is nu geschrapt, maar er staat nog geen paraaf op van de voorzitter en de provinciegriffier.

Interessant om weten is dat we nog verschillende bij-akten gaan hebben.

Het is echt niet onze bedoeling om mee te betalen in het onderhoud. Dat hebben we van meetaf aan gezegd. Dat zal moeten in een bij-akte geregeld worden. Maar als we eigenaar zijn, gaan we dat moeten laten exploiteren door die cvba. En dan is het het moment om dat te negociëren.

We moeten wel weten dat we met de cijfers die vandaag bekend zijn - onder meer die 25 000 000 EUR die zou volgens mijn informatie effectief toegezegd zijn – we daar eigenlijk een goede zaak doen.

U zult dat ook al berekend hebben.

Wij doen een inbreng van 10 000 000 EUR of 25,3% van alle inbrengen die gedaan worden. Maar we krijgen daarop een subsidie van 25 000 000 EUR. Als we dat nieuwe totaal bekijken, halen we daar 15 000 000 EUR uit.

Dus eigenlijk is dat geen slechte zaak.

Maar ik weet dat we dat nooit gaan realiseren. Dat gaat daar blijven. Maar de waarde ervan zal zoveel groter zijn.

Er zijn dus nog altijd veel vragen, veel onbekenden. Maar met wat we nu weten, zijn de teksten opgesteld. Wij stellen voor om die in goed vertrouwen goed te keuren en verder impliciet mandaat te geven aan de deputatie om het dossier verder op te volgen en het regelmatig terug te koppelen via de commissie en deze raad.

Ik herhaal het nog eens: schrapping op pagina 4 op de vijfde lijn van 'eventueel POM Oost-Vlaanderen', conform de bespreking in de commissie.

Dank u.

Stemming

PUNT 22

FIETSPADEN LANGE AFSTAND – DEINZE: GOEDKEURING VAN HET BESTEK EN DE RAMING VOOR DE OPDRACHT "AANLEG VAN EEN FIETSPAD TE DEINZE LANGSHEEN DE SPOORWEG DEINZE-GENT, VAK GAMPELAEREDREEF TOT PARIJSESTRAAT"

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij gaan dit punt goedkeuren, maar ik wil er gewoon de mensen van de meerderheid op attent maken – het zal weer de schuld zijn van het Vlaams Belang of van Veys met al zijn tussenkomsten – dat de meerderheid niet meer in aantal is.

Er worden hier dus weer dossiers goedgekeurd dankzij de oppositie. Zelfs de aanwezigheid van Groen! doet niet ter zake.

Als wij nu zouden buitengaan, is men niet in aantal.

De heer voorzitter

Ik heb ook geteld, Mijnheer Veys, en ik dank u ervoor.

Stemming

PUNT 23

FIETSPADEN LANGE AFSTAND – NAZARETH: GOEDKEURING VAN HET BESTEK EN DE RAMING VOOR DE OPDRACHT "AANLEG VAN EEN FIETSPAD LANGE AFSTAND LANGS SPOORLIJN L86 GENT-LOUDENAARDE"

Stemming

PUNT 24

TRAGE WEGENBELEID: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE HET TOEKENNEN VAN SUBSIDIES AAN OOST-VLAAMSE GEMEENTEN MET HET OOG OP DE CONCRETE INRICHTING VAN HUN TRAGE WEGENNET

Stemming

PUNT 25

GROENPOOL "PARKBOS": PROJECT "AANLEG VAN EEN FIETSVERBINDING OVER DE E40 EN OVER DE RINGVAART/R4 ALS MISSING LINK VOOR DE REALISATIE VAN EEN LANGZAAM VERKEERSAS OP DE OUDE SPOORWEG GENT-DE PINTE": GOEDKEURING VAN DE OVEREENKOMST EN VAN DE FINANCIËLE TUSSENKOMST

Stemming

DEBATTEN

PUNT 26

GEWOON PROVINCIEBEDRIJF PISAD: GOEDKEURING VAN HET HUISHOUDELIJK REGLEMENT

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Na deze sprint kunnen we terug even op adem komen met het dossier van Pisad.

Wij zullen voorliggend reglement goedkeuren, maar ik wil er de verantwoordelijke gedeputeerde voor Welzijn - die uitblinkt in afwezigheid, maar ik betrouw erop dat zijn mondige deputatie die collegiaal de beslissing heeft goedgekeurd daar zal op antwoorden – op wijzen dat wij hier vandaag een huishoudelijk reglement gaan goedkeuren dat er al had moeten zijn in 2005.

In 2005 werd namelijk het gewoon provinciebedrijf Pisad opgericht en ik stel vast dat het vier jaar heeft geduurd vooraleer de provincie Oost-Vlaanderen erin geslaagd is om dit op te stellen.

Collega's, ik heb tot op heden nog nooit een goed argument gehoord waarom wij zo lang hebben moeten wachten. Uiteindelijk dateert de oprichting van Pisad van 2005. Wij moesten dus vier jaar wachten voor ocharme een huishoudelijk reglement.

Het is een beetje een erfenis uit het verleden en we zullen de gedeputeerde het voordeel van de twijfel geven. Uiteindelijk is het mijns inziens het Rekenhof dat het provinciebestuur er wellicht heeft op attent gemaakt in 2007 dat er nog steeds geen huishoudelijk reglement was.

Ik heb er trouwens mijn verwondering over uitgesproken dat toen wij in december 2008 geconfronteerd werden met de rekening 2007 van Pisad, er in het advies van het Rekenhof geen opmerking werd gemaakt over het ontbreken van het huishoudelijk reglement.

Maar, Collega's, wees gerust: ik heb zelf contact opgenomen met het Rekenhof en hen daarop gewezen. Ik wacht nog op het antwoord, maar ik zal zeker niet nalaten om de verantwoordelijken in kennis te stellen waarom het Rekenhof zich niet uitgesproken heeft over het ontbreken van het huishoudelijk reglement.

Ik zal binnenkort ook contact opnemen met het Rekenhof – en ik hoop dat ik daar ook niet zo lang zal moeten wachten – om te vragen hoe het zit met de aangifte van mandatarissen, zoals van mijn fractie, in zoverre zij moeten voldoen aan die voorwaarden. Maar ik berust daar nogal redelijk in.

Concreet, en ik rond af, Mijnheer de Voorzitter.

Wij betreuren dat er zolang getalmd werd en wij ontberen in feite nog altijd een goede uitleg waarom een huishoudelijk reglement, dat er in 2005 had moeten zijn, pas in april 2009 wordt gestemd.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys,

Ik ben ook een kenner en geen jurist. Wij zijn allemaal juristen, want we kennen allemaal alle wetten. Dat is een verplichting.

De provincie-, OCMW- en gemeenteraadsleden moeten geen aangifte doen als ze alleen maar het mandaat van provincieraadslid uitoefenen. Van zodra ze een mandaat hebben in een bouwmaatschappij, zelfs onbezoldigd, moeten ze dat wel doen. Dat staat op de website van het Rekenhof www.rekenhof.be. U kunt daar alles vinden. Zoek dat daar eens op.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Bij de oprichting van Pisad als vzw was er uiteraard een loutere subsidie van de provincie. Vanaf het moment dat zij een provinciebedrijf werden, had er een reglement moeten zijn. Dit was er niet en Pisad kon niet beschouwd worden als een dienst omdat het een gewoon provinciebedrijf was.

Binnen een dienst is er de normale werking en wetmatigheid, eigen aan de dienst van de provincie. Binnen een gewoon provinciebedrijf moet men komen tot een dergelijk reglement.

Vanaf het moment dat het Rekenhof die opmerking heeft gemaakt, is men ook begonnen met het opstellen van het reglement. Het feit dat men bezig was met het opstellen van het reglement, waarin wij in volle dialoog gegaan zijn met de raad van advies, de dienst Welzijn zelf en de dienst Juridische Aangelegenheden, is wellicht de reden waarom het Rekenhof geen opmerking gemaakt heeft op het ontbreken ervan het jaar volgend op hun opmerking.

In alle geval is dat proces niet stilgevallen.

In dialoog met de raad van advies ligt het nu voor. U kent de chronologie van het verhaal. Het ligt voor en dat is het belangrijkste. De reden waarom het niet sneller gaat is wellicht omwille van het feit dat wij goed overleg plegen.

Dit resultaat mag er zijn.

Dank u.

Stemming

PUNT 27

PROVINCIALE PRIJS GELIJKE KANSEN: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij gaan dit reglement niet goedkeuren om twee fundamentele redenen.

De eerste reden is dat dit een grote oefening in hypocrisie is. Een grote oefening in 'luister naar mijn woorden, maar kijk niet naar mijn daden'.

En ik moet maar rond kijken, tenzij er hier heel goed vermomde travestieten zijn – wat ik niet denk – want er is op heel de deputatie één vrouw.

Als u zelf uw deputatie zo samenstelt, moet u niet op een lager niveau andere mensen gaan kapittelen omdat er daar maar 40% vrouwen inzitten. Dat is dan totaal ongeloofwaardig, even geloofwaardig als vroeger de pastoor, die over de goede zeden preekte terwijl iedereen wist dat hij deed met zijn meid. Dat is precies hetzelfde.

Het tweede punt is de selectieve manier waarop men de begrippen invult als 'discriminatie' en 'geen gelijke kansen krijgen', enz.

Er zijn zoveel bedrijven waarin vrouwen ondervetegenwoordigd zijn in bepaalde functies. Kijk naar uw eigen provinciale onderwijs. Tel daar eens de leerkrachten m/v en u zult zien dat in het onderwijs veel meer vrouwen dan mannen zijn.

Doet u daar iets aan?

Ook niet natuurlijk, want dat past in niemand zijn kraam.

In al die criteria over gelijke kansen - en dat gaat over 'u zult niet discrimineren op basis van geslacht, seksuele oriëntatie, huidskleur, vermeend ras, enz. – heeft men het meest cruciale ding in de Belgische context daar natuurlijk uitgelaten: politieke overtuiging, wat in vele andere landen in de non-discriminatiewetgeving wel is opgenomen.

Tijdens de commissie zei de gedeputeerde dat het toch logisch is dat mijn partij, het Vlaams Belang, in sommige instanties niet vertegenwoordigd is.

Dat is natuurlijk waar. Wij zitten niet in een organisatie die zich bezighoudt met de opvang van illegalen. Daar moeten we niet over zeuren, zoals ik persoonlijk ook niet vind dat we moeten zeuren over een katholieke school die geen moslims zou willen opnemen. Maar dat terzijde.

Het gaat er mij om dat het criterium 'discriminatie op basis van politieke overtuiging' een zeer reëel en zeer noodzakelijk criterium is.

Ik spreek dan nog niet over een vertegenwoordiging in politieke organen. Ik bedoel juist het omgekeerde. Situaties waarin mensen gediscrimineerd worden alleen omdat ze een bepaalde Vlaams nationale, rechts nationalistische overtuiging hebben en situaties die met politiek niets te maken hebben.

Stel u voor dat een verhuurder zegt: ik zie aan het logo op uw jas of aan de sticker op uw auto dat u een Vlaams Belanger zijt, dus ik verhuur niet aan u.

DEBATTEN

Durf dat eens zeggen tegen een homoseksueel of een Marokkaan en u krijgt heel het overheidsapparaat op uw dak, plus een boete, een proces en een groot schandaal.

Discrimineren op basis van politieke overtuiging in een situatie die niets te maken heeft met de dienst die u aanstipt, is volgens ons reglement geen discriminatie.
Dat is toch te absurd.

Ik ken een oude mens van meer dan 80 jaar, die heel zijn leven misdienaar is geweest. En nu wordt hij eruit gegooid omdat hij op een lijst van het Vlaams Belang staat.
Als dat geen discriminatie is, wat is discriminatie dan wel?

Als u een antidiscriminatieprijs wil uitreiken, een prijs gelijke kansen, enz. doe dat dan niet alleen voor uw eigen politieke dada's, maar doe dat dan zonder onderscheid des persoons.

Discrimineer zelf niet in het opstellen van antidiscriminatiemaatregelen.

Denk maar aan het voorbeeld dat de laatste jaren al heel veel rechtzaken heeft opgeleverd. Ik heb daar geen last van, maar een heleboel gewone mensen die vroeger socialist stemden wel. Die werden uit de vakbond geschopt omdat ze Vlaams Belangers zijn. En als men dan vraagt van 'laat ons dan een eigen vakbond oprichten', want in een rechtstaat zou er vakbondsvrijheid moeten zijn, dan loopt men in een heel systeem waarin de rechters bij wie men de aanvraag moet indienen zelf door de vakbond benoemd zijn, zelf geen magistraten zijn, maar vakbondsmensen.

En tot daar aan toe. Maar die hebben dan niet het fatsoen van te zeggen: "Sorry, in deze zaak verklaar ik mij onbevoegd, want ik moet hier de belangen van de socialistische vakbond behartigen en deze mijnheer/mevrouw wil een andere vakbond, een concurrerende vakbond oprichten. Hoe verwacht u dat ik hier een onpartijdig oordeel vel?"

Een fatsoenlijke rechter zou zich onbevoegd verklaren. Maar die hier blijft gewoon zetelen en zegt: geen vakbond.

Dat zijn allemaal krasse vormen van discriminatie die niet onder ons reglement vallen en daarom gaan we dit en de prijs die eraan vasthangt niet goedkeuren.
Dank u.

Stemming

PUNT 28

VOORSTEL VAN JOHAN JANSSENS OVER DE INTEGRATIE VAN DE VERNIEUWING VAN DAKEN VAN GEBOUWEN EN HET PLAATSEN VAN FOTOVOLTAÏSCHE CELLEN

De heer Janssens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In het budget 2009 werden 1 400 000 EUR investeringen voorzien voor de vernieuwing van daken van gebouwen. Dit zal gebeuren in functie van de latere plaatsing van fotovoltaïsche cellen op deze daken.

Uit de voortgang van de technologie inzake fotovoltaïsche cellen blijkt dat de integratie van deze installaties in daken steeds meer vorderingen maakt. Daarom zijn we van mening dat bij het opmaken van de bestekken de twee investeringen best kunnen geïntegreerd worden.

In die zin lijkt het aanbevelenswaardig bij de voorbereiding van deze investeringen de consultaties en het overleg met representatieve firma's voor beide vakgebieden - vernieuwing van daken en plaatsen van fotovoltaïsche cellen - zodanig te voeren dat het project leidt tot een geïntegreerde oplossing waarbij de verbetering van bestaande technieken mogelijk wordt, ook gezien de omvang van de voorziene investeringen.

Het past hier te verwijzen naar de verschillende internationale en Europese instellingen en organisaties die actief zijn op het terrein van energie-efficiëntie, met name Energie-Cités, Leed Green Building Rating Systems, ISO 14000, International Council for Local Environmental Initiatives, enz.

Aansluitend wenst de raad erop te wijzen dat deze investeringen aansluiten bij het beleid van tewerkstelling in de groene economie op verschillende niveaus. Op deze wijze zal onze provincie een bijdrage leveren tot de heroriëntering van onze technologie.
Dank u.

De heer Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik vind het niet nuttig van dit als resolutie goed te keuren, dus ik zou voorstellen om het niet goed te keuren.

Ik weet niet of mijnheer Janssens de resolutie zal aanhouden, maar ik kan hem wel gerust stellen dat ik wel akkoord ga met de invalshoek.

Het klopt inderdaad dat we vorig jaar hebben afgesproken dat wij enerzijds energie moeten besparen door dakisolatie en -renovatie en dubbel glas en wij anderzijds onze daken ook zouden gebruiken om zonnepanelen op te plaatsen, om energie op te wekken.

Wat mijnheer Janssens nu voorstelt, is de combinatie van de twee: trachten firma's te vinden die tegelijkertijd uw dak renoveren en daar ook zonnepanelen op plaatsen.

Ik kan hem gerust stellen dat we dat doen.

We zijn bezig dergelijke dossiers op te stellen, vooral omdat we op die manier met firma's kunnen werken die via derde partijfinanciering een deel van de opbrengst binnenhalen waardoor de kostprijs voor de provincie voor de installatie zelf een stuk lager zal komen te liggen. Dus zij gaan het dak renoveren en plaatsen de zonnepanelen, maar de opbrengst is dan gedurende x-aantal jaren voor hen.

Dus die combinatie maakt het mogelijk dat wij meer kunnen realiseren op korte termijn. We zijn daar volop mee bezig. Maar ik zou niet willen dat de diensten echt in een keurslijf zitten waarbij alleen maar dit kan en niets anders.

Geen enkel dak is hetzelfde. Wanneer men een lichthellend dak heeft, moet men een ander procédé toepassen. Dan is het bijvoorbeeld mogelijk dat er geïntegreerde zonnepanelen zijn, waar het dakoppervlakte tegelijkertijd een zonnepaneel is. Op andere daken moet men dan weer op andere manieren werken. Er zijn grote daken waar privéfirma's dan weer meer in geïnteresseerd zijn om dergelijke oefening te maken, er zijn kleinere daken waar dat dan weer minder is.

Wij werken eraan. Dit is ook de piste die wij volgen.

Wat dat betreft kan ik hem gerust stellen, maar ik zou niet voorstellen om deze resolutie goed te keuren.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Janssens, wat denkt u daarvan?

De heer Janssens

Wij appreciëren het antwoord van de gedeputeerde en wij hopen verslag te horen over de werkzaamheden.

De heer gedeputeerde Hertog

Moeten wij het voorstel nu stemmen?

De heer voorzitter

Hij trekt het voorstel terug.

DEBATTEN

PUNT 29

VOORSTEL VAN TANGUY VEYS OVER DE TOEPASSING VAN DE DEONTOLOGISCHE CODE VAN DE PROVINCIERAADSLEDEN

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik denk dat de nota zoals ik die heb ingediend voor de provincieraad van vandaag voldoende duidelijk is. De situatie wordt daarin omschreven. De feiten zijn wat ze zijn.

De aanleiding van mijn voorstel van raadsbesluit is in feite het antwoord dat dateert van 26 maart dat ik mocht ontvangen namens de deputatie.
Collega's, ik vertel niets nieuws als ik zeg dat de problematiek die ik hier aankaart, dateert van februari 2008. Het is dus al van februari 2008 dat wij vragende partij zijn om het gebruik van de logo's te regelen. Het heeft een jaar geduurd alvorens de deputatie is bevallen van een voorstel. Liever een voorstel dan geen voorstel. Ik heb er ook op gewezen dat wij met de naderende verkiezingen zaten en wij toch één en ander wilden geregeld zien.

Op het moment dat de deputatie met een voorstel is gekomen, heeft zij zich gebaseerd op de regelgeving van het Vlaamse parlement. Een zeer strenge regelgeving, maar ik zie geen enkele reden waarom wij geen gelijkaardige regeling aan onszelf kunnen opleggen.

De regeling bestaat erin dat wij op geen enkele manier mogen gebruik maken van het logo, behalve door middel van briefpapier, omslagen, visitekaartjes, enz.
De filosofie daarachter is en blijft – en ik onderschrijf die ten volle – dat op geen enkel moment de Oost-Vlaming of de niet-Oost-Vlaming de indruk mag hebben dat het de provincie Oost-Vlaanderen is die communiceert met de betrokkenen.

Ik heb mij in het uitgebreid bureau van februari akkoord verklaard met die regelgeving. Is er aangedrongen dat er toen al, 16 februari, een schrijven zou gaan naar alle raadsleden, inclusief de leden van de deputatie, waarin erop gewezen wordt en ons gevraagd wordt ons eraan te houden vanaf de sperperiode. Dat was een afspraak, misschien niet afdwingbaar, een overeenkomst, een gentlemen's agreement tussen alle partijen.
Dat was de boodschap in dat schrijven.

Eenmaal in maart wordt dat in concreto gegoten in de deontologische code van de provincieraad, die minstens geldt voor de deputatie. Zij kunnen zelfs nog strenger zijn als ze dat willen.
Het is op de commissie geweest en op de provincieraad zelf heb ik met de laptop in de hand gezegd: "Heren Gedeputeerden, let op. Jullie zijn nog niet in regel en dat gaat vandaag in voege."
Maar de deputatie knikte en glimlachte een keer, minzaam zoals ze altijd is.

Maar daags nadien, toen ik een bezoek bracht als één van de vele Oost-Vlamingen waarschijnlijk die regelmatig de websteaks frequenteren van de gedeputeerden, stelde ik vast dat nog steeds drie gedeputeerden – mevrouw Bruggeman, mijnheer Vercamer en mijnheer De Buck – in strijd waren met voorliggende reglementering.
Ik heb de dag zelf nog in mijn enthousiasme klacht ingediend bij de voorzitter van de provincieraad omdat ik ervan uitging dat het een inbreuk was op de deontologische code van de provincieraadsleden.
Ik was ook zo goed om die klacht te sturen naar de gedeputeerden.
Dus zij waren op dat moment al op de hoogte van het feit dat er een klacht was ingediend.
En blijkbaar met gevolg, want in de namiddag was ineens het logo verdwenen van de webstek van gedeputeerde De Buck. Dus bij deze wil ik toch de prijs voor snelheid geven aan gedeputeerde De Buck en zijn kabinet, die dat op de meest performante manier hebben opgevolgd.
Wij hebben iets langer moeten wachten – ik denk een dag of twee – op gedeputeerde Vercamer. Ten vroegste op 20 maart is dat in regel gesteld, maar ik weet ook dat de vrijwilligers die het onderhoud doen nog andere verplichtingen hebben. Alsook op mevrouw Bruggeman, die door omstandigheden ook wel andere zaken aan haar hoofd had, een paar dagen later haar webstek heeft aangepast.

Gelet op de lange tijdsperiode dat de heren en de dame van de deputatie op de hoogte waren, het feit dat het al ten treurnis is herhaald, het feit dat het voorstel van henzelf komt en dat ikzelf er op de provincieraad heb op gewezen, heb ik dan toch geoordeeld om alsnog klacht in te dienen bij de deputatie, die in deze oordeelt als college over de toepassing van de deontologische code voor de deputatie.

Ik was nogal ontgoocheld over het antwoord dat ik kreeg van de deputatie.

U kunt nu zeggen van 'wat had u verwacht? Dat ze een blaam gingen krijgen of dat ze de mantel gingen uitgeveegd worden?'

Maar zelfs in het schrijven wordt niet bevestigd dat die logo's er hebben gestaan in de periode dat het niet meer mocht.

In datzelfde schrijven wordt gezegd: "Bij onderzoek van uw klacht daags na ontvangst ervan en enkele dagen na het invoeren van de verbodsbepaling, kon worden vastgesteld dat voormelde afbeeldingen niet (meer) aanwezig waren."

Die 'meer' staat zelfs tussen haakjes, wat dus impliceert van niet aanwezig, ze zijn er nooit geweest, Veys.

Er wordt zelfs getwijfeld aan het feit of ik al dan niet terecht had klacht ingediend.

Vandaar dat ik het een beetje onheus vond en dat ik hier toch een voorstel van raadsbesluit heb ingediend waarbij:

1. de provincieraad erkent dat op 19 maart die logo's wel degelijk aanwezig waren;
2. de provincieraad betreurt dat ondanks dat ze zich al in februari moesten in regel stellen, of 7 maart, de sperperiode, ze gewacht hebben tot de klacht van Veys en zelfs nog een paar dagen later om zich in regel te stellen;
3. en dat is een beetje een morele uitspraak, wij vinden dat de leden van de deputatie minstens het goede voorbeeld moeten geven, dat de gedeputeerden daar zeker een voorbeeldfunctie hebben in te vervullen.

Vandaar mij voorstel.

Ik zou ook de gesplitste stemming willen vragen omdat het drie afzonderlijke standpunten zijn, zodanig dat de raad zich in de drie onderscheiden elementen kan uitspreken.

Ik hoop dat alsnog een aantal raadsleden zich geroepen voelen - maar ik vrees ervoor - om toch een aantal stappen te onderschrijven.

Tenzij ik natuurlijk een goed en plausibel antwoord krijg waarbij mijn voorstel van raadsbesluit komt te vervallen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik zal beginnen met een formele opmerking.

Ik heb vragen bij de ontvankelijkheid van een dergelijk voorstel, want dat houdt een waardeoordeel in ten aanzien van de deputatie. Wat dat betreft is er een tuchtregeling voorzien in het decreet. Alhoewel, inbreuken op deontologische codes zijn eigenlijk geen tuchtvergrijp. Maar men zou – als men een beetje van kwade wil is, en de ene is dat al min of meer dan de andere in deze raad – zo een voorstel van raadsbesluit kunnen beschouwen als een soort uitbreiding van het tuchtrecht zonder decretale grondslag, als een soort blaam.

Inhoudelijk moet ik u het volgende zeggen, Mijnheer Veys.

U hebt eigenlijk niet begrepen wat ze in De Morgen van zaterdag 21 maart bedoeld hebben. Ze hebben er eigenlijk een beetje mee gelachen. En als u het mij vraagt, hebben ze gelijk. Er is trouwens een onderscheid tussen een logo en een vlag, want als ik daar dieper over nadenk, mogen de Oost-Vlamingen eigenlijk de Oost-Vlaamse vlag voortaan niet meer uithangen. U moet daar mee opletten. Alleen de provincie en haar officiële communicatie, zoals ik dat allemaal letterlijk interpreteer, mogen nog de vlag gebruiken en zeker ons logo.

Dat is een beetje een delicaat punt.

DEBATTEN

Maar goed, de klacht van mijnheer Veys is op een correcte wijze behandeld overeenkomstig de deontologische code van de deputatie.

U hebt daar melding van gekregen. U betwist dat trouwens ook niet en ik stel vast dat het eigenlijk flauw was om klacht in te dienen op basis van een vaststelling de dag na de intreding van de wijziging van de deontologische code, namelijk de dag na de stemming in de provincieraad, terwijl u weet dat wij in snelheid gepakt zijn door de onmiddellijke inwerkingtreding van die code.

En dat is juist.

Ik ben daar achteraf een beetje beschaamd over dat ik daar niet op gelet heb. Ik moet dus nog meer opletten. Er zijn er al die zeggen dat ik een controlefreak ben, maar ik moet nog meer opletten bij elke tekst die men mij voorlegt, want ik ben in snelheid gepakt.

Artikel 181 van het provinciedecreet is heel duidelijk. Het zegt dat dergelijke besluiten in werking treden de vijfde dag na de publicatie in het bestuursmemoriaal.

Hier was dat niet het geval. We kunnen daar ook over discussiëren. Maar het is niet normaal dat het zo snel moest gebeuren. Maar ik had het moeten zien.

Langs de andere kant waren de betrokkenen erbij toen het gestemd is. Dus ik buig deemoedig het hoofd, ik ga het juk onderdoor en wentel mij in het stof omdat onder de vlag staat waar u mij kunt contacteren – www.oost-vlaanderen.be, - om mij een mail te sturen. Dat staat in dat hoekje. Daar staat gewoon de vlag en contact. Noch min noch meer.

En bij de collega's staat er ergens op de eerste pagina het oude logo, dat nu niet meer bestaat.

Wij hebben één avond gehad om het aan te passen. En ik geef toe dat het een familielid van mij is die dat doet. Die heeft dat maar de vrijdagnacht in orde gebracht. Daar is niets aan te doen. En de feiten zijn gepasseerd. Ik denk dat we daar nu niet meer op kunnen terugkomen. U weet maar al te goed dat we dat zelf niet kunnen doen.

Zo een deontologische codes moet men met redelijkheid en met gezond verstand toepassen, noch min noch meer. Wij denken dat hier de redelijkheid overschreden is. En alleen al om die reden moet ik u vragen om het niet goed te keuren.

U doet, Collega, aan stemmingmakerij door een door de deputatie correct afgehandelde procedure te willen herkauwen.

Dit is als u het mij vraagt, natrappen. En dat is niet goed. Ik probeer dat ook niet te doen. Het geeft enkel aan dat het uw bedoeling is de gedeputeerden goedkoop te blameren in de openbaarheid en vooral in de pers, nadat het u niet gelukt is bij De Morgen.

Alhoewel, u bent zeer actief. Deze morgen om 7.22 uur hebt u al persberichten verspreid, dus u kent die wereld zeer goed.

Conclusie, Mijnheer de Voorzitter, Collega's.

Wij stellen voor om dit te verwerpen en deze zeer belangwekkende zaak, waarmee grote belangen van onze provincie op het spel staan, te sluiten.

Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga hier niet over het logo en het tijdstip discussiëren.

Ik wil hier maar één punt in het midden brengen, namelijk dat ik het een heel ernstige zaak vind – om ook niet te zeggen een hypocriete zaak – dat een klacht, of ze nu gegrond is of niet, te laat of niet, zwaarwegend of niet, tegen de deputatie door de deputatie zelf wordt beoordeeld.

Dat is geen gezonde procedure.

In zo een geval zou u in uw code iets anders moeten voorzien, een andere instantie die oordeelt over gedeputeerden. En dat is veel ernstiger dan alles wat hier over en weer over dat logo gezegd is.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris,

De klachten over de deontologische code bij de provincieraadsleden gebeurt in het bureau. Daar zijn geen gedeputeerden bij. Alle bureauleden zijn provincieraadsleden. Er zit daar geen derde instantie.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik deel natuurlijk niet dit standpunt.

De reden waarom ik met mijn voorstel ben gekomen is – en ik heb het gezegd, maar de gedeputeerde is daar niet op ingegaan – dat men zich in het antwoord van de deputatie, die het petje van rechter en partij draagt, zelfs niet uitspreekt over het feit dat zij in overtreding zijn geweest met de deontologische code.

Het is een code. Daar houdt men zich aan. Dat is niet de wet. Maar u hebt voldoende tijd gehad. Ik heb er u de dag zelf op gewezen. Het is toen weggewuifd, weggelachen.

Wel, ik herhaal geen twee keer iets. Ik heb gezegd: "We zien wel 's anderendaags." En dan hebt u prijs gehad. En of De Morgen daarmee lacht en de draak steekt, dat is allemaal mijn bekommernis niet.

Maar, Mijnheer de Gedeputeerde, ik zal u gerust stellen. Ik zal morgen een nieuwe klacht indienen. Niet zo zeer omwille van het gebruik van de logo's, maar omwille van de folder die op kosten van en namens de provincie Oost-Vlaanderen wordt verspreid en waarin de gedeputeerde de uren van zijn dienstbetoon en zijn verschillende zitdagen promoot.

Als dit deontologisch verantwoord is, stel ik voor dat elk raadslid op kosten van de provincie zijn zitdag overal gaat promoten en laat bussen.

Dat vind ik er ook over qua deontologie.

U kunt morgen mijn schrijven in ontvangst nemen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,

Ik moet u op één ding wijzen.

U hebt gelijk dat u verwezen hebt naar het bureau wat de klachtenbehandeling betreft. Maar dit is eigenlijk een procedure die nog veel toegepast wordt. Dat de klachten behandeld worden door wat men noemt peers, door gelijken. Dat is een normale procedure. U moet daar niet meer achter zoeken.

En over die sperperiode: geen enkele gedeputeerde is kandidaat.

De heer voorzitter

Mijnheer Vercamer,

Stel u voor dat mijnheer Veys de code overtreedt. Hij zit ook in het bureau. We zitten daar dan in dezelfde situatie.

Er zijn hier geen externen die onze code moeten mee evalueren, Mijnheer Joris. Maar dat is nu niet terzake.

Mijnheer Veys, u houdt uw voorstel staande?

Een gesplitste stemming dus.

" Artikel 1

De provincieraad stelt vast dat op 19 maart 2009 op de persoonlijke websites van de gedeputeerde Alexander Vercamer, gedeputeerde Marc De Buck en gedeputeerde Hilde Bruggeman symbolen van de provincie Oost-Vlaanderen (vlag en logo) terug te vinden waren, hetgeen in strijd is met het bewuste artikel 3 van de deontologische code voor provincieraadsleden."

DEBATTEN

Wie voor dit artikel is, stemt voor. Wie niet akkoord is, stemt tegen.
Is het voor iedereen duidelijk? Heeft iedereen het goed begrepen?

De heer Veys

Misschien ter verduidelijking: de collega's die vinden dat op 19 maart de drie leden van de deputatie niet in overtreding waren, stemmen tegen.

Wie wenst aan geschiedenisvervalsing te doen, stemt tegen.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter,

We zitten hier al een kwartier over zo een futiliteit, zo een onnozelheid, zo een kleinigheid te discussiëren. En we moeten er bovendien nog over stemmen ook.

Dit verlaagt de raad tot een niveau dat ontstellend is.

Dat collega Veys voor de zoveelste keer zich amuseert met zulke futiliteiten door daarop in te spelen, dat op te blazen tot een staatszaak is gewoon belachelijk.

Dat moet mij van mijn hart hoor. Dat is ongelooflijk.

Als men spreekt van collegialiteit: het ontbreekt hem totaal.

Waarom pleegt hij geen telefoontje naar de deputatie om te zeggen: 'dat stel ik hier vast'? Dat zou collegiaal zijn.

De heer voorzitter

Ik heb geen enkele appreciatie betoond. Ik moet dat hier leiden. Ik ben niet de censor. Ik kan niet zeggen wat mag en niet mag. Ik kan dat niet beletten.

Stemming

De heer voorzitter

" *Artikel 2*

De provincieraad betreurt dat deze leden van de deputatie zich pas in regel hebben gesteld nadat hiertegen klacht werd ingediend, ook al waren deze leden op de hoogte van de bespreking in het uitgebreid bureau van 10 februari 2009 en de brief van 16 februari 2009 aan alle provincieraadsleden, de agenda van de provincieraad van 18 maart 2009 op 6 maart 2009 hadden ontvangen en tot slot tijdens de provincieraad van 18 maart 2009 bij de bespreking en stemming van het bewuste artikel 3 van de deontologische code voor provincieraadsleden werden gewezen op het feit dat verschillende websites van leden van de deputatie in overtreding waren."

Dat is zeer duidelijk. Wie dat wil vaststellen, stemt voor. Wie daar tegen is, stemt tegen. Net zoals de vorige stemming.

Stemming

De heer voorzitter

" *Artikel 3*

De provincieraad vindt dat de leden van de deputatie een voorbeeldfunctie hebben inzake het respecteren van de deontologische code."

Rumoer

Mevrouw De Troyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het is toch evident. Wij zitten hier in de provincieraad. Wij zitten hier te discussiëren over een logo. Wij zitten hier over alles te discussiëren en nu durft u te vragen dat wij twijfelen dat wij een voorbeeldfunctie hebben.

Mijnheer Veys, echt de waarheid, het is erg dat u dat hier durft te vragen. Ik schaam mij in uw plaats.

De heer voorzitter

We gaan stemmen. Iedereen vindt dat de deputatie een voorbeeldfunctie heeft.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,
Ik stel voor dat de tekst geamendeerd wordt:
" De provincieraad vindt dat **alle provincieraadsleden** een voorbeeldfunctie hebben inzake het respecteren van de deontologische code."

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, we gaan niet beginnen kissebissen. Het amendement wordt eerst ter stemming gelegd en dan uw voorstel.

Het amendement van mijnheer Vercamer is duidelijk.

Rumoer

Mijnheer Veys, ik beslis wie er spreekt. Nadien krijgt u opnieuw het woord over uw artikel.

Stemming

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, de stemming is begonnen.

De heer Veys

Ik heb het woord gevraagd voor de stemming is begonnen.

De heer voorzitter

Ja, maar ik heb het u niet gegeven.
Nadien krijgt u het woord. Als u voorzitter kunt worden, wordt u dat. Ik zal mij daar zetten.

De stemming is gesloten. Nu krijgt u het woord, Mijnheer Veys.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter,
Een amendement moet schriftelijk en ondertekend bij de voorzitter ingediend worden. Tot op heden is dat niet gebeurd, dus wij konden niet wettelijk stemmen over het amendement.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Laat mij toe van te zeggen, Mijnheer Veys, dat dit over belangrijke zaken moet kunnen. Maar dit is hier een théâtre comique aan het worden.

Het punt is gestemd, dus ik ga nu over tot de interpellatie van Marc Joris.

De heer Veys

Het artikel zelf mag ook nog gestemd worden, Mijnheer de Voorzitter. Of gaat u daar een ganse vaudeville van maken?

De heer voorzitter

Het voorstel van mijnheer Veys ligt nu compleet ter stemming.

Wie voor zijn voorstel is, stemt ja. Wie daar tegen is, stemt neen en wie daar geen mening over heeft, onthoudt zich.

Stemming

PUNT 30

INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER DE EVALUATIE VAN "VERBIJSTERENDE BIJEN"

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik was tevreden met de actie "Verbijsterende Bijen" en het uitdelen van dat bloemzaadmengsel. Het gaf mij het idee, hoewel niemand dat zal toegeven, dat ik na twee jaar aan de kar te trekken, onrechtstreeks iets bereikt had.

Ik vond alleen dat de geografische spreiding van de verdeelpunten een beetje ongelukkig was. Er zijn mensen en zelfs gemeentebesturen die een zeer grote verplaatsing hebben moeten doen om dat mengsel te kunnen krijgen.

En wat ik nog niet wist op het moment dat ik de vraag indiende, maar ik ben zelf om 14.20 uur naar het PAC geweest en toen was alles al op.

Dat pleit er natuurlijk voor dat het een goed initiatief was en dat er veel verdeeld is, maar er waren nog mensen na mij die ook een beetje wrevelig waren omdat ze tevergeefs gekomen waren.

Dus, alles is effectief verdeeld, veronderstel ik.

Mijn vragen zijn dus:

1. hoeveel porties Tübingermengsel werden effectief afgehaald? Hoeveel procent van het beschikbare totaal was dat? Hoeveel daarvan werd aan particulieren uitgedeeld en hoeveel aan openbare besturen?
2. Zal deze actie de komende jaren herhaald worden? Zo ja, zal er dan gezorgd worden voor een betere geografische spreiding van de verdeelpunten?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er is 370 kilogram ter beschikking gesteld in twee keer. Wij hebben een kleine bijbestelling moeten doen omdat het zo succesvol was.

57% is naar de particulieren gegaan, 21% naar de imkersverenigingen en 5% naar de landbouwers. Dat is met een statistische afronding naar beneden 83% van het totaal.

Bij openbare besturen is er 14% naar de gemeentebesturen en 1% naar de provinciale domeinen gegaan. Dat is een statistische afronding naar beneden van 15%.

Ik kom aan 98%, maar in feite is het meer dan 99%.

Wij plannen nu reeds om volgend jaar een soortgelijke actie uit te voeren in het kader van ons Landbouwnatuurfonds, want daarin kadert het.

Wij tasten af of wij met de gemeenten nog nauwer kunnen samenwerken.

Wij hebben deze keer geopteerd om het vooral te verdelen via provinciale ankerplaatsen. Dat zijn bij uitstek provinciale gebouwen en domeinen omdat, als men iets zomaar gratis weggeeft op een zeer gemakkelijke manier, de helft niet wordt uitgezaaid. Dat weten we ook.

Maar misschien kunnen we wel een betere geografische spreiding benaarstigen. Daarvoor hebben we de gemeenten nodig. Wij gaan kijken hoe we dat kunnen doen. De keuze van de provinciale domeinen hebben we vooral strategisch gedaan. Men moet enige moeite doen om iets te krijgen. En zo komt men ook eens op de provinciale domeinen.

Dat was eigenlijk de achterliggende gedachte.

De impact hebben we niet gemeten. We hebben daar geen groot onderzoek naar gedaan, maar de verdeling van de zaden op het provinciaal milieueducatief centrum De Kaaihoeve toont aan dat veel mensen die om dat Tübingerzaadmengsel zijn gekomen ook die dag de tentoonstelling bezocht hebben. Dus er is toch wel een positieve correlatie, zoals statistici dat noemen.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, u ziet er verder van af?

Ten slotte zeg ik nog het volgende tegen de leden die gebleven zijn, want dat zijn de dappersten, altijd en de besten.

Toen mijnheer Veys iets overnam van mevrouw Storms was dat erg. En dat is in feite niet zo erg, want dit is een grote stad.

Omgekeerd heeft mijnheer Joris de fractieleider van de sp.a, die een bio-ingenieur is, geïnspireerd over de bijen. Want kijk, het lid van het Vlaams Belang, die in de gemeenteraad zit, is weg. Maar ik zeg u: het was een zeer goede tussenkomst en ik merk daar ook veel in van wat mijnheer Joris hier heeft verteld.

Had ze het afgeschreven? Neen. Ze had ongeveer dezelfde tekst.

Dus men mag niet alles als een verwijt zien. Men mag zich aan de stad inspireren en omgekeerd ook.

Ook aan Sint-Niklaas, ook aan Lokeren. We hebben het hier nog meegemaakt dat velen tussenkwamen uit hun streek. Dat is duidelijk.

De provincieraad zal opnieuw vergaderen op woensdag 13 mei om 14 uur.

De heer Schollaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb nog één klein vraagje aan de gedeputeerde in verband met het zaadmengsel.

Ik ben gisteren in de gemeenteraad van Aalst tussengekomen in verband met dat punt.

Is er een probleem met de hoeveelheid zaden, die beschikbaar is op de markt of die kan aangekocht worden?

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,
De raad is gedaan, maar ik zal het aan de betrokkene uitleggen.

Ik kan maar één ding zeggen: het feit dat we ineens 370 kilogram van de markt hebben genomen, scheidt
blijkbaar wel een probleem.

EINDE VAN DE ZITTING